suosikki

N:o 8 ★ 1971 ★ 2 mk ★
Skr 2:65 (inkl. moms.)

VIELÄ RAJUMPI ROCK-LOVE NUMERO

-VIELÄ RAJUMMAT AIHEET

16 NUOREN-PARIN LOVE STORY KUVIN JA SANOIN!

MERIROSVO-LEVY TEHTY SUOMESSA!

JIMI HENDRIX ELVIS, SANTANA, KIRKA JA WIGWAM NYT SAMALLA LEVYLLÄ!

SALOMON

RUISROCKIN SUPER-OPAS JUURI SINULLE!

Jyrki Hämäläinen

He surevat JIM MORRISONIA

JIM MORRISON

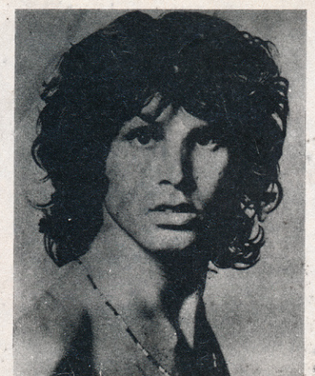

Hänen nimensä oli siis Jim Morrison. Tuskin olimme saaneet valmiiksi kirjoituksen rock-kansan sankarivainajista, kun tieto Jim Morrisonin kuolemasta tuli Pariisista. Koskettavinta asiassa on se, että Jim Morrisonin kuolema ei enää hätkähdyttänyt maailmaa samalla tavalla kuin tieto Brian Jonesin ja Jimi Hendrixin kuolemasta. Tyrmistyttävintä se, että nuoren rock-laulajan kuolema vuonna 1971 saa ihmiset toteamaan korkeintaan jotain seuraavaa: »taasko yksi potkaisi tyhjää», »siellä saa möykätä pilvenhattaran reunalla», »ne ovat sellaisia ne nykyajan nuoret», »paras muusikko on nuorena kuollut muusikko» jne . . .

Jim Morrison oli amerikkalainen rock-tähti. Hänestä ei koskaan tullut jotain Jimi Hendrixin tapaista superstaria, jolle maksettiin päätähuimaavia esiintymispalkkioita suurilla festivaaleilla.

Jim Morrison oli eturivin artisteja, mutta hänen musiikkinsa, persoonallisuutensa ja lava-esiintymisensä eivät kuitenkaan saaneet maailmaa kallelleen.

Jim Morrisonin esikuva lavalla oli yleisen käsityksen mukaan Mick Jagger. Häntä mainostettiin Amerikan Mick Jaggerina, vaikka itseasiassa tämä jostain pr-liuskasta poimittu höpötys ei pidä lainkaan paikkaansa.

Olemme nähneet sekä Doorsit ja Rollarit lavalla ja jos Jim oli Amerikan Mick Jagger, niin Markku Suominen on Suomen Tom Jones. Todellisuudessa Jim oli amerikkalainen kopio maanmiehistään Gene Vincentistä, Vince Taylorista ja Screamin Jay Hawkinsista.

Hänellä oli Gene Vincentin tyyliin mustaa, kireää nahkaa oleva esiintymispuku. Hän ajoi image-vaunussa nimeltä »jet black machine», jota Genen perässä matkivat Duffy Power, Marty Wilde ja alussa myös P.J. Proby.

Liikkeet lavalla olivat hurjia ja esikuvana oli selvästi Vince Taylor, myös mustaan nahkaan aikoinaan kääriytynyt »Pariisin musta enkeli». Screamin Jay Hawkinsin polvistumiset mikrofonin jalan kanssa ja lava-shown viimeisen rock-laulun kolmiosainen rytmitys ja lopussa James Brownille tyypillinen hikisenä murtumisen partaalla lavalta poistuminen eli »soul fade out».

Jimillä oli esikuvansa, mutta hän teki töitä ja oppi. Parhaimmillaan hän oli erinomainen esiintyjä.

Vähän ennen kuolemaansa Jim puuhaili Pariisissa filmikäsikirjoituksen kimpussa. Huolimatta siitä, että viimeinen levy »L.A. WOMAN» menestyi melko hyvin oli Doorsien kulta-aika huippubändinä jo selvässä laskussa. He eivät enää vetäneet yleisöä kuten ennen suuriin konserttihalleihin. Oli tullut uusia hurjia bändejä. Yleisö halusi Grand Funk Railroadin rajuutta. Juuri tästä syystä Jim Morrison alkoi luoda uutta uraa filmin parissa.

Jim Morrisonin ja Doorsien musiikkia voisi kuvata kaikenlaisilla etuperoisilla ja takaperoisilla sanakiepeillä. Suomeksi sanottuna Doorsien musiikki oli traditionaaliseen rockiin pohjautuvaa purukumia. Parhaimmillaan myös rajuja blues-sävyjä tavoitteleva akin. Viimeinen LP »L. A. Woman» osoitti Morrisonin idolit sanoittajista. Selvästi esiin tuli pyhä kolminaisuus McCartney-Dylan ja Nilsson (mies joka sävelsi mm. »Everybody's talkin'». Mikäli Jim Morrison olisi saanut elää hän olisi luultavasti siirtynyt rockista yhä selvemmin kohti countrymusiikkia, joka Amerikassa merkitsee leveämpää ja pitempää leipää kuin rockin tekeminen aina uutta ja rajumpaa vaativalle yleisölle henkensä kaupalla.

On traagista jo sinänsä, että kahdessa Suosikissa peräkkäin on jouduttu kirjoittamaan muistokirjoitus kuuman rockin nuorina nukkuneista.

Toivottavasti ei tule tavaksi.

NÄMÄ LEVYT OVAT MUISTONA JIM MORRISONISTA:

DOORS (EKS-74007)
STRANGE DAYS (EKS-74014)
WAITING FOR THE SUN (EKS-74024)
THE SOFT PARADE (EKS-75005)
MORRISON HOTEL (EKS-75007)
ABSOLUTELY LIVE (EKS-9002)
THE DOORS/13 (EKS-74079)
L. A. WOMAN (EKS-75011)

suosikki

8 71
ELOKUU

päätoimittaja
JYRKI HÄMÄLÄINEN

toimitussihteeri
PIA BURSELL

layout
RAIMO MIETTINEN

ilmoituspäällikkö
MATTI VIRTA

kustantaja
LEHTIMIEHET OY

tunnuksemme
TYÖSKENTELEMME
HUVIN VUOKSI

Levikki 66 531
(Virallinen levikintarkastus 20.5.1970)

KANSI
PETER LINDHOLM

Väistyykö raastuvan varjo:

DANNY: MIKSI PIRJO LAITILA EI ESIINTYNYT?

■ *Pirjo Laitila laulaa ja viihdyttää, vaikka hänellä ei vielä olekaan menestyslevyä. Amerikassakin pidettiin Pirjosta. Maailman kolmanneksi kauneimman laulua jaksetaan kuunnella myös rapakon takana . . .*

■ *Danny on aina ollut tunnustetusti erinomainen lava-esiintyjä. Nyt hän on jälleen palannut myös levytilastojen huipulle. »Tuulensuojaan» on saanut seuraa »Hän on ladysta», joka on nousemassa . . .*

Viime numerossa käsittelimme suurta huomiota herättänyttä juttua, missä käsiteltiin kuumaa aihetta. Sadat lukijat olivat käyneet katsomassa »SUDEN HETKEÄ». Pirjo Laitilan oli ilmoitettu esiintyvän samana päivänä paikkakunnan lehdessä olleessa mainoksessa. Totuus on ja pysyy totuutena. Pirjo Laitila ei esiintynyt kertaakaan. Yleisö oli pettynyttä, pääasiassa tietysti pojat. Sivuseikka on sinänsä pääsylippunsa maksaneen kannalta se, miksi hän ei maailman kolmanneksi kauneinta nähnytkään. Hänhän oli jo penninsä pulittanut kassaan ja pettynyt. Siinä ei enää sitten paljoa lohduta oliko kyseessä Dannyn syy, Laitilan syy, peltopyy tai harmaapyy . . .

DANNY: SEIDAT OVAT ESIINTYNEET YLIMÄÄRÄISENÄ PIRJO LAITILAN TILALLA — HALUAN TARJOTA YLEISÖLLENI VAIN PARASTA!

Danny kertoi Suosikille olevansa tyytyväinen kesän menestykseensä. Pohjois-Suomessa on vanhaan tyyliin lyöty yleisöennätyksiä . . . Pirjo Laitila -jupakan johdosta hän haluaa esittää seuraavia tärkeitä selvennyksiä:

1) DANNY-showt on myyty aikaisemmin kun Pirjo Laitilan mukaantulosta on ollut mitään tietoa.

2) Pirjo Laitila lupautui puhelimitse saapumaan Perniön Kisakalliolle ja Liedon Ilmarisiin. Hän ei kuitenkaan saapunut . . .

3) Pirjo Laitilalle on ilmoitettu ne keikat joissa häntä on mainostettu ja hän on ollut niistä tietoinen . . .

4) Julisteiden painoon mennessä Pirjo Laitila ei osannut ilmoittaa Miss Universum -kilpailujen tarkkaa ajankohtaa.

5) Pirjo Laitilan sijoittuminen Miss Universum ja Miss Eurooppa -kilpailuihin estää hänen mukanaolonsa loppukesän tilaisuuksissa. Tästä syystä mukana on Seidat, joita ei ole edes käytetty myyntivalttina järjestäjiin päin. Yllätys jonka haluan tarjota yleisölleni ja näin ollen maksan viulut henkilökohtaisesti omasta pussistani.

6) Toivon vilpittömästi Pirjo Laitilalle menestystä . . .

PS. Saamiemme tietojen mukaan Jukka Tolonen tulee jatkamaan Tasavallan Presidentti yhtyeessä, joten hänen vierailunsa Wigwamissa oli vain tilapäistä.

KUUMA LINJA · KUUMALINJA · KUUMA LINJA · KUUMA

LEO HEINONEN SYYTTÄÄ:

SOITTO SEIS!

Mustikkamaan varvut nuorisoa tärkeämpiä

Pop-Festivaalit peruutettu!

Helsingin Pop-Festivaaleja, joiden piti olla 27—29.8. Helsingin Mustikkamaalla, ei järjestetä!

Miksi ei?

Pidä jostain kiinni, sillä jatkossa ja muutaman rivin päästä saat tutustua keski-ikäisen ihmisen ajatuksenjuoksuun. Se on poukkoilevaa ja pysähtelevää kuin paikallisjunan kulku. Ja aina aikataulustaan myöhässä!

Helsingin Pop-Festivaalit piti järjestää viihteen pyhä kolminaisuus: Helsingin Juhlaviikot -niminen säätiö, Nuorten puolesta ry. sekä ohjelman puolesta Finnshow.

Finnshow' toimitusjohtaja Leo Heinonen poltti päreensä tuhkaksi:

— *Idiotismia. Pop-Festivaalit ovat nyt peruutetut. Olin odottanut elokuun iltoihimme 10.000 nuorta juhlimaan, tappamaan aikaa ja kärpäsiä, mutta tilaisuus peruutettiin Helsingin urheilu- ja ulkoiluviraston toimesta.*

— *Syyksi sanottiin, että Mustikkamaan varvusto ja eräät harvinaiset kasvilajit tuhoutuvat. Turmeltuvat. Tilaisuus oli tarkoitus pitää asvalttikentällä ja ravintolapuolikin olisi sijainnut hiekkakentällä. Mitä itse olen saarella käynyt iltaisin, olen havainnut puliukkolaumoja pitkin ja poikin.*

— *He tuntevatkin erittäin hyvin maamme harvinaisen varvuston (Pretelum rektum, Linnea-heimo) ja osaavat varoa kasviharvinaisuuksia. Jokainen Mustikkamaalla vieraileva puliukkoryhmä on vähintäin kiitettävin arvosanoin suorittanut keskikoulun kasviopin.*

Leo Heinosen hien ymmärtää. Johtaja Leo Heinonen ei ole kuka tahansa rahatupon perässä juokseva, ala-arvoisten viihdeohjelmien järjestäjä. Hän on järjestänyt yli 20.000 (!) erilaista tilaisuutta, joista yli 300 kappaletta ns. pop-konsertteja. Finnshown osana olisi ollut tehdä iltojen ohjelma, järjestää esiintyjät ja yleissuunnittelu. Sen vuoksi ja johdosta Leo Heinonen vieraili Ruotsissa, Saksassa, Englannissa etsien sopivia orkestereita ja esiintyjiä. Kulut 10.000 markkaa.

Kuka maksaa sen summan? Ehkä Helsingin urheilu- ja ulkoiluviraston ulkoiluosaston osastopäällikkö Koroma, joka tiettävästi hartaimmin asettui varvuston kannalle ja tyrmäsi Pop-Festivaalit. Osastopäällikkö Koroma tietää täsmälleen yhtä paljon musiikista kuin tuntee kasviharvinaisuuksia.

Muutama varpu on tärkeämpi kuin yli puolenmiljoonan asukkaan pääkaupungin nuoriso. Kun kaupunki ei kesällä saanut Pihlajasaaren kapinoitsevia telttailijoita kuriin, pantiin näytteeksi kuriin helsinkiläisnuoriso. Ruoholle ei nuoria saa päästää. Pysyköötasvaltilla.

Veikkaamme — mikäli vähänkin nuorisoa tunnemme — niin Mustikkamaalta katoaa ihmeellisesti jokainen varpuharvinaisuus. Mustikkamaan varvut ovat nyt tunnetut, joten varoitamme nuoriamme älkää ihmeessä kiskoko niitä irti tai tallatko! Eikö olisi ollut parempaa vaieta varvuista kokonaan, sillä festivaalitilaisuuksia on ennenkin pidetty Mustikkamaalla.

Helsingin juhlaviikkojen toiminnanjohtaja Seppo Nummi oli hänkin ärtynyt.

— *Kuka ihme lähtisi pimeässä elokuun illassa pimeään etsimään jotain varpua. Valo houkuttelee nuoria ja valon piirissä he olisivat pysyneet. Muutamille piireille varvut merkitsevät enemmän kuin tuhansien nuorten viihtyvyys. Stadionia on tarjottu tilalle, mutta Stadion ei aja samaa tunnelmaa, samaa asiaa, samaa luonnonläheisyyttä, joka nykyään on muodissa. Emme saaneet saarta, mutta ehkä ensi vuonna valtuustoissa äänestävätkin uudet ihmiset tai samat, jotka vuodessa ovat ehtineet oppia jotain.*

Mustikkamaalla käy joka hetki, joka päivä, joka kuukausi yhä enemmän ja enemmän ihmisiä. Varvut ja kasviharvinaisuudet vähenevät jatkuvasti. Ellei koko saarta suljeta! Olemme sulkemisen kannalla, sillä tottahan toki kasvit ovat ihmisiä tärkeämpiä.

Miljoonakaupungin välittömässä läheisyydessä!

Toivottavasti olemme suututtaneet jonkun. Kysyimme kasvin latinalaista nimeä eräältä kaupunkimme virastoherralta. Sanoimme, että eikös se ollutkin Flatus per Rektum. Keskiiän ylittänyt virastokalkkiaivo ei nähtävästi kehdannut myöntää, että ei se niin ollut.

Emmekä mekään viitsineet sanoa, että se on ilmalaiva latinaksi!

KUVA: OLAVI KASKISUO

DANNY: TÄMÄ EI OLE JÄÄHYVÄISKIERTUEENI

Viime numerossamme vedimme 10 sivua raporttia esiintymislavoilta. Nyt jatkamme mikäli mahdollista vieläkin värikkäämmin, kansainvälisesti. Käsittelemme kotimaisia huippuja ja maassamme Ruisrockissa vierailevia maailmannimiä. Mukana ovat CANNED HEAT, KINKS, FAIRPORT CONVENTION, kotimaisista estraadijyrä DANNY, romanttiset TAPSA KANSA ja KATRI jne. Kiistelty DANNY esiintyy SUDEN HETKESSÄ. Puolustaa Suomen rajuimmin eläytyvän lava-artistin mainettaan.

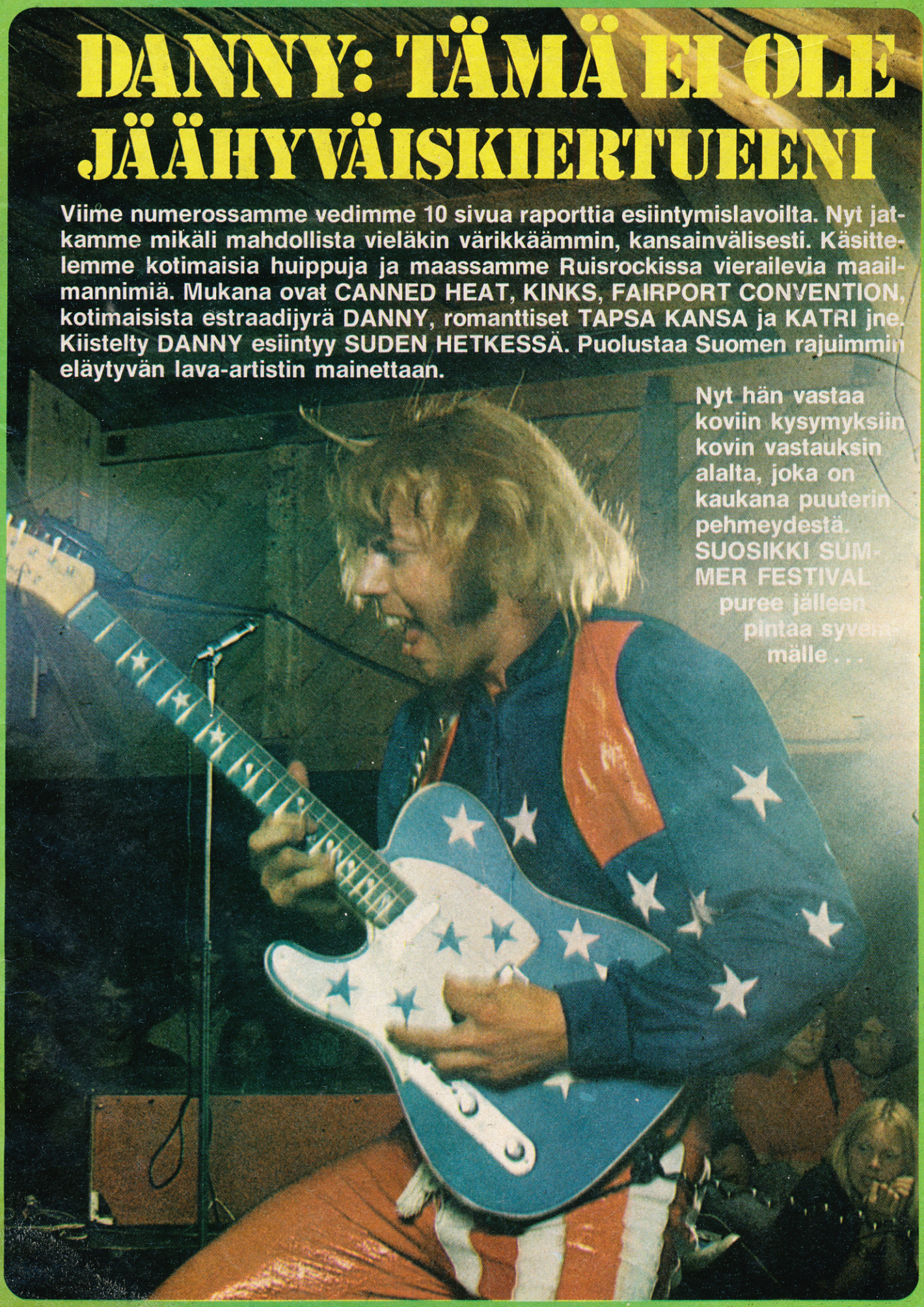

Nyt hän vastaa koviin kysymyksiin kovin vastauksin alalta, joka on kaukana puuterin pehmeydestä. SUOSIKKI SUMMER FESTIVAL puree jälleen pintaa syvemmälle . . .

KINKS - VIIMEKSI KAADETTIIN KATOLLEEN

Perjantaina elokuun 20. päivänä se alkaa. Ruisrock, mahtava nuorten ja nuortenmielisten ihmisten juhla, rockin, rauhan ja rakkauden suurkatselmus, ikimuistettava tapahtuma kesältä 1971.

Ja heti alkajaispäivänä on tunnelmaa tiivistämässä Kinks, vanha tuttu vuosien takaa.

Muistathan mm. jymykappaleet You Really Got Me ja All Day and All of the Night.

HEIDÄN AUTONSA TURUSSA!

Tuoreessa muistissa on myös Lola, joka nousi listoille viime vuoden lopulla ja herätti tosikoissa suunnatonta pahennusta.

Kinks ei ole horjahtanut suosiossa olevan heavy soundin edessä. Vaikutteita on kyllä otettu, mutta mottona on yhä edelleen: yksinkertaisuus on suurinta neroutta! Tavataan Ruissalossa.

SUOSIKKI INTERNATIONAL SUMMER FESTIVAL

SUOSIKKI INTERNATIONAL SUMMER FESTIVAL

CANNED HEAT -PURKITETTUA KUUMUUTTA

Ruisrockissa esiintyy kolmen päivän aikana 23 yhtyettä kuudesta eri maasta. Siinä tähtien ja esiintyjien juhlaa. Mutta myös sinä ja tuhannet, toivottavasti jopa kymmenettuhannet muut, ovat tapahtuman tähtiä. Älä yhtään häpeä, vaikka esiintymislavalla on Canned Heat. Nimi tunnetaan ja musiikki tiedetään. Mutta et sinäkään mikään pieni ihminen ole. Muista, että festivaalit ovat ihmisten juhlia. Canned Heat vauhdittaa Ruisrockin tapahtumia lauantaina 21. päivänä elokuuta. Katsotaan, painaako lauluosolisti Bob »Karhu» Hite sen jälkeen vielä 140 kiloa!

POP-MAAILMAN UUSIN VITSAUS:

ENSIMMÄINEN LAITON MERIROSVOLEVY NYT TEHTY SUOMESSA!

Bootleg-levy eli merirosvolevy on laittomasti valmistettu ja laittomasti sitä pitää myös myydä. Kuitenkin tällaisista levyistä on tullut todellinen vitsaus esimerkiksi Englannissa.

Kukaan artisti ei voi enää esiintyä ilman että voisi tulla laittomasti äänitetyksi eli rosvotuksi.

Missään levytysstudioissa ei voida olla varmoja, etteikö jotain tehdystä materiaalista pääsisi laittomaan jakeluun.

Joku nerokas henkilö voi ansaita tuhansia, jopa satoja tuhansia puntia levyillä, joista esiintyvät artistit — säveltäjistä puhumattakaan — eivät saa penniäkään. Käsittelemme seuraavilla sivuilla tätä ongelmaa, josta Suomessa ei toistaiseksi tiedetä juuri mitään, mutta joka maailmalla on jo ehtinyt synnyttää todellisen sodan levyteollisuudessa. Ja mikä pahinta ja mielenkiintoisinta: tähän laittomaan touhuun ei ole toistaiseksi löytynyt minkäänlaista lakia.

Bootleg-tyypit saavat riehua vapaasti ja rikastua ruhtinaallisesti.

KÄÄNNÄ

Englannissa riehuu jo bootleg-sota, mutta

MULLISTAVATKO MERIROSVOLEVYT SUOMEN LEVYTEOLLISUUDEN?

MIKÄ ON MERIROSVOLEVY?

Merirosvolevy eli bootleg-levy on laittomasti valmistettu. Sen tuottaa henkilö, jolla ei ole minkäänlaisia levy-yhtiön toimilupia. Esimerkiksi sinä voit tehdä tällaisen levyn. Hankit vain nauhalle mieleistäsi musiikkia ja painatat siitä levyn. Mitään muuta ei tarvita. Tietysti levyn painaminen maksaa jonkin verran, mutta sinulla on mahdollisuus myydä levyäsi niin, että saat varmasti omasi takaisin. Ja jos organisoit hyvin myynnin, saatat jopa hivenen rikastuakin merirosvolevylläsi.

Merirosvolevyt eivät tunne mitään tekijänoikeuslakeja. Menopuolelle voidaan laskea vain levyn painatuskulut sekä tietysti nauhan hankkiminen. Mutta ei sekään paljon maksa, jos menet nauhureinesi esimerkiksi johonkin hyvään konserttiin ja varastat materiaalin sieltä. Varastamisestahan tässä todella voidaan puhua, sillä laulajille, muusikoille, säveltäjille ja sanoittajille ei tarvitse maksaa penniäkään — meni levy sitten miten hyvin tahansa kaupaksi.

MILLAISIA MERIROSVOLEVYJÄ TEHDÄÄN?

Merirosvolevyn valmistamisessa on tärkein vaihe materiaalin hankkiminen. Mutta siihen on olemassa rajattomat mahdollisuudet.

Huippuyhtyeiden konsertit ovat merirosvoäänittäjille antoisia. Tällaiset konserteissa nauhoitetut bootleg-levyt ovat olleet jo kauan kuumaa tavaraa. Mikään bändi ei voi olla enää astuessaan esiintymislavalle varma siitä, astuuko se samalla myös bootleg-äänittäjän kynsiin. Yhdessä konsertissa saattaa olla jopa satoja nuoria nauhureiden kanssa, ja varmasti heistä ainakin joku tulee jossain vaiheessa painattamaan saaliistaan levyn. Bootleg-äänittäjien olemassaolo tiedetään ja mikrofonien sijoittelulla voidaan hieman vaikeuttaa heidän »työtään», mutta koko äänittämistä ei voida estää muulla kuin sillä, ettei päästetä ainoatakaan nauhurin omistajaa konserttiin. Tällaiseen kontrollointiin on ilmeisesti pakko jossain vaiheessa mennä, mikäli merirosvovillitys jatkuu.

Konsertteihin voidaan verrata erilaisia radio- ja tv-esiintymisiä. Ne ovat myös bootleg-äänittäjille mieluista materiaalia. BBC on lähettänyt ja lähettää jatkuvasti lukuisia ohjelmia, joista saa mitä mainiointa ainesta merirosvolevyille. Hyvin mielenkiintoisia ovat levyt, jotka on koottu vuosien varrella kerätyistä radio & tv-esiintymistä. Esimerkiksi levy »*Live Experience*» on tehty juuri näin: siihen on koottu erilaisia *Jimi Hendrixin* esiintymisiä. Myös *Beatles*-yhtyeen ikivanhoista radio- ja tv-esiintymisistä on tehty bootleg-levyjä.

Radiosta ja tv:stä voi nauhoittaa suoraan itse musiikkia. Ja nyt on kullan arvoista, jos sattuu omistamaan jotain vanhoja mielenkiintoisia nauhoituksia. Mutta jos on tarpeeksi röyhkeä ja ovela tyyppi, voi saada käsiinsä myös varsinaisia radion nauhoja. Esimerkiksi BBC:ssä pelätään — ja syystäkin — että sen alkuperäiset nauhat voivat joutua suoraan jonkun merirosvon kynsiin.

Paljon harrastetaan myös sitä, että tehdään vanhoista levyistä uusia kokoomalevyjä. Se on yksinkertaista: nauhoitetaan suoraan levyltä ja kootaan materiaalista vähän toisenlainen levy. Tästä esimerkkinä on lp »*Stoned Again*», johon on kerätty vanhoja *Rollareiden* singlejä ja ep-levyjä, joita ei ole koskaan aikaisemmin julkaistu Amerikassa. Ja tähän toimintaankaan ei voida keksiä muuta vastalääkettä kuin että pidetään kaikkea mahdollista materiaalia jatkuvasti saatavissa.

Viimeisimpänä vitsauksena ovat tulleet vielä studio-varkaat. Usein nauhoitetaan levytyksien yhteydessä materiaalia, jota ei kuitenkaan jostain syystä koskaan julkaista. Mutta bootleg-tyypit pitävät huolen siitä, että sekin julkaistaan. Viime aikoina on ilmestynyt Englannissa ja Amerikassa lukuisia levyjä, joihin musiikki on varastettu suoraan studiosta. Tällaisen bootleg-toiminnan kynsiin on joutunut mm. *Bob Dylan* ja tällaisesta varastamisesta on tullut sellainen ongelma, että levytysstudioissa on pakko alkaa harkita ankaria kontrollitoimenpiteitä. Tai sitten on julkaistava levyillä joka ikinen nuotti, mikä on nauhoitettu.

Bootleg-toimintaan voidaan lukea myös uusien lp-levyjen nauhoittaminen. Tämäkin toiminta on lisääntynyt räjähdysmäisesti viime aikoina. Ja mistä tässä sitten on kysymys? Ei mistään sen kummemmasta kuin että nauhoitetaan uusia lp-levyjä ja myydään sitten niitä kaseteina. Totta kai monet nuoret ostavat mieluummin normaalihintoja halvemmalla kasettinauhan kuin kalliin alkuperäisen lp-levyn — musiikki kun on molemmissa aivan samaa. Tällainenkin toiminta on kannattavaa: vaikka myy itse nauhoittamiaan kasetteja polkuhintaan, jää niistä silti vielä voittoakin taskun pohjalle.

ARTISTIT TURVATTOMIA — VARKAILLE VAIN MITÄTÖN SAKKO

Bootleg-toiminta on tietysti mielenkiintoista. Todellisista musiikin ystävistä on jännää omistaa levyjä, jotka on jouduttu hankkimaan ikään kuin tiskin alta; levyjä, jotka eivät ole kenen tahansa ostettavissa. Jokaisella bootleg-levyllä on tietty arvonsa. Ne kaikki ovat tavallaan harvinaisuuksia, vaikka niiden markkinointi onkin viime aikoina paisunut.

Kaikesta hauskuudesta huolimatta bootleg-toiminnassa on jotain syvästi epäoikeudenmukaista. Vai miltä sinusta tuntuisi, jos joku vieras ihminen repisi suunnattomat määrät rahaa sinun ansioillasi etkä itse saisi penniäkään? Tuskin olisit tyytyväinen. Ja juuri tällaisen kohtelun saavat bootleg-äänittäjien kohteeksi joutuneet bändit ja artistit osakseen. Tekijänoikeuslait ovat näillä markkinoilla tuntemattomia. Laulajat ja muusikot — sanoittajista, säveltäjistä ja sovittajista puhumattakaan — eivät saa edes pennin puolikasta, vaikka heidän merirosvolevynsä menisivät kaupaksi miten hyvin tahansa.

Löytyy lakipykälistä toki jotain: henkilö, joka jää kiinni bootleg-levyjen myymisestä Englannissa, saa kymmenen punnan sakon! Se ei varmasti ketään pelota. Ryhtyessään valmistamaan tällaista laitonta levyä, voi hyvin heti alkajaisiksi laskea menoihin valmistuskulujen lisäksi tuon mitättömän sakkosumman, ja sen jälkeen voi rauhassa kartuttaa ikiomaa pankkikirjaansa. Näin tekee mm. *Jeffrey Collins*, joka on ehditty jo ristiä Englannin bootleg kuninkaaksi. Hän naureskelee tyytyväisenä niin lainlaatijoille kuin virallisille levy-yhtiöillekin ja sanoo, ettei lopeta bootleg-levyjen tekemistä, ennen kuin on rikastunut tarpeeksi.

LEVY-YHTIÖIDEN VASTAHYÖKKÄYS

Bootleg-toiminta on saavuttanut jo sellaisen laajuuden, etteivät viralliset levytuottajat voi seurailla sitä enää kädet ristissä. Jo kauan on ollut selvää, että jotain on tehtävä. Bootleg-äänittäjät on savustettava pois levymarkkinoilta. Ja jos se ei tapahdu pian, ryöstäytyy bootleg-rosvoilu kokonaan käsistä. Mutta mitä sitten pitäisi tehdä.

Amerikassa ja Englannissa on pohdittu tätä ongelmaa hartaasti. Siitä on kirjoiteltu ja puhuttu paljon, mikä on toisaalta ollut vähän tyhmää: kun on julkisesti mietitty mahdollisuuksia, joilla bootleg-toiminta saataisiin lopetetuksi, ovat bootleg-levyjen tekijät saaneet aikaa ja ideoita pujahtaa takaportista ulos — ja jatkaa toimintaansa.

Tähän mennessä ovat levy-yhtiöiden, managerien ja artistien mahdollisuudet vastahyökkäykseen olleet melko mitättömiä. Puuttuu lain taustatuki. Jotain sentään voidaan tehdä. Esimerkiksi boikotoida kaikkia bootleg-toimintaa tukevia henkilöitä, liikkeitä ym. Jos jonkin liikkeen tiedetään myyvän bootleg-levyjä, varsinaiset levyfirmat luonnollisesti kieltäytyvät antamasta omia levyjään myyntiin tällaiseen liikkeeseen. Siinä saa sitten johtaja miettiä, kannattaako kaveerata suurten levyfirmojen kanssa vai pienten bootleg-tuottajien kanssa. Samalla tavalla voidaan boikotoida levytysstudioita.

Levytysstudioiden kontrollointi on vienyt jo siihen, että jopa bootleg-kuningas *Jeffrey Collins* on joutunut painattamaan viime aikoina levynsä joko manner-Euroopassa tai Amerikassa. Pienemmissä maissa — esimerkiksi Suomessa — levytysstudioiden kontrollointi on vielä huomattavasti helpompaa. Meillähän on vain muutama studio, ja tekoja on helppo tarkkailla.

JÄÄVÄTKÖ BOOTLEG-LEVYT KAIKESTA HUOLIMATTA ELÄMÄÄN?

Pienestä sinapinsiemenestä on kasvanut suuri puu, raamatun sanoja lainataksemme. Tuskin kukaan osasi pari kolme vuotta sitten epäillä, millainen tekijä bootleg-levyistä tulee pop-maailmaan. Nyt ne alkavat muodostaa ehdottomasti huomioonotettavan alueen levytysteollisuudessa, huolimatta siitä, että toiminta on laitonta ja selvää varkautta. Bootleg-levyjä arvostetaan jo niin paljon, että niitä arvostellaan musiikkilehdissä samalla tavalla kuin normaaleja levyjä. Samoin niiden ilmestymisestä tiedotetaan tyylikkäästi etukäteen kuin minkä tahansa merkittävän levyn markkinoille tulosta.

Artistit, joita bootleg-toiminta kaikkein lähimmin koskee, olivat kauan hiljaa — ihan kuin asia ei heille olisi kuulunutkaan. Ja aluksi bootleg-levyt olivatkin lähinnä yksityisten ihmisten leikittelyä. Mutta nyt kun niistä on kasvanut suuri liikeyritys, ovat artistitkin alkaneet noteerata salaa tehtyjä levyjään.

Lähes kaikki huippubändit Rolling Stoneseista lähtien ovat saaneet jo osansa bootleg-äänityksistä. Joka kerran, kun he astuvat esiintymislavalle, he voivat varautua siihen, että heidän konsertistaan tullaan lähiaikoina julkaisemaan laiton levy — ehkä useampiakin. Näin on tapahtunut esimerkiksi seuraaville yhtyeille: *Deep Purple, Who, Santana, Pink Floys, Eric Burdon&War. Ten Years After, Cream sekä Rolling Stones*. Nämä kaikki ovat kovaa valuuttaa pimeillä markkinoilla. Edelleen ovat *Bob Dylanin, Elton Johnin, Simon & Garfunkelin* sekä *Leon Russellin* bootleg-levyt kysyttyjä ja haluttuja. Hyvin paljon on saanut huomiota osakseen *Jeffrey Collinsin* tuottama *Elvis*-levy »*I Wanna Be A Rock'n Roll Star*». Levyä on arvosteltu puolelta jos toiseltakin musiikkilehdissä. Lähes samanlaista huomiota on herättänyt myös *Jimi Hendrixin* bootleg-levy, joka on nauhoitettu vain päivää ennen hänen traagista kuolemaansa *Ronnie Scott'in* klubilla. Mukana levyllä on *Eric Burdon War*-yhtyeensä kanssa.

TULEEKO BOOTLEG-VILLITYS SUOMEEN?

Johan Vikstedt Discophohista totesi heti alkuun, että bootleg-levyjen tekeminen on törkeätä varkautta.

— On pöyristyttävää, että laulajien ja muusikoiden oikeuksia voidaan näin polkea. Eri asia on sitten ne vanhat äänitykset, joista tekijänoikeudet ovat jo vanhentuneet. Vaikka ikävältä tuntuu niilläkin ansaitseminen.

— Henkilökohtaisesti en voi mitenkään hyväksyä bootleg-toimintaa. Jo joskus viime talvena eräs tyyppi soitti minulle ja tarjosi nauhaa. Se oli muistaakseni Deep Purplen tai jonkin vastaavan bändin ja nauhoitettu jossain konsertissa ulkomailla. Siitä tyypistä oli itsestään selvää, että me voidaan präsätä se levylle, koska se oli niin hyvin onnistunut nauhoitus. Käsittämätöntä.

— Suomessa en usko bootleg-villitykseen. Meidän maamme on liian pieni. Lontoossa joku tyyppi voi helposti myydä päivässä tuhansia levyjä. Helsingissä se ei onnistu. Sitä paitsi meillä on tekniset alkukulut melko suuret ja kontrollimahdollisuudet hyvät. Jos esimerkiksi Finnvox alkaisi prässätä tällaisia laittomia levyjä, voivat varsinaiset levy-yhtiöt heti boikotoida sitä. Sillehän me emme tietenkään mahda mitään, jos ulkomailta virtaa tänne bootleg-levyjä.

Jaakko Karjalainen Finnlevystä kertoi, että hänellä on kerran ollut tilaisuus kuunnella täällä Suomessa bootleg-systeemillä tehtyä ja levytettyä Jimi Hendrix -nauhaa.

— Tällainen bootleg-toiminta on vasten kaikkia tekijänoikeuslakauan hiljaa — ihan kuin asia ei heille olisi kuulunutkaan. Ja aluksi bootleg-levyt olivatkin lähinnä yksityisten ihmisten leikittelyä. Mutta nyt kun niistä on kasvanut suuri liikeyritys, ovat artistitkin alkaneet noteerata salaa tehtyjä levyjään.

Lähes kaikki huippubändit Rolling Stoneseista lähtien ovat saaneet jo osansa bootleg-äänityksistä. Joka kerran, kun he astuvat esiintymislavalle, he voivat varautua siihen, että heidän konsertistaan tullaan lähiaikoina julkaisemaan laiton levy — ehkä useampiakin. Näin on tapahtunut esimerkiksi seuraaville yhtyeille: *Deep Purple, Who, Santana, Pink Floys, Eric Burdon&War. Ten Years After, Cream sekä Rolling Stones*. Nämä kaikki ovat kovaa valuuttaa pimeillä markkinoilla. Edelleen ovat *Bob Dylanin, Elton Johnin, Simon & Garfunkelin* sekä *Leon Russellin* bootleg-levyt kysyttyjä ja haluttuja. Hyvin paljon on saanut huomiota osakseen *Jeffrey Collinsin* tuottama *Elvis*-levy »*I Wanna Be A Rock'n Roll Star*». Levyä on arvosteltu puolelta jos toiseltakin musiikkilehdissä. Lähes samanlaista huomiota on herättänyt myös *Jimi Hendrixin* bootleg-levy, joka on nauhoitettu vain päivää ennen hänen traagista kuolemaansa *Ronnie Scott'in* klubilla. Mukana levyllä on *Eric Burdon War*-yhtyeensä kanssa.

TULEEKO BOOTLEG-VILLITYS SUOMEEN?

Johan Vikstedt Discophohista totesi heti alkuun, että bootleg-levyjen tekeminen on törkeätä varkautta.

— On pöyristyttävää, että laulajien ja muusikoiden oikeuksia voidaan näin polkea. Eri asia on sitten ne vanhat äänitykset, joista tekijänoikeudet ovat jo vanhentuneet. Vaikka ikävältä tuntuu niilläkin ansaitseminen.

— Henkilökohtaisesti en voi mitenkään hyväksyä bootleg-toimintaa. Jo joskus viime talvena eräs tyyppi soitti minulle ja tarjosi nauhaa. Se oli muistaakseni Deep Purplen tai jonkin vastaavan bändin ja nauhoitettu jossain konsertissa ulkomailla. Siitä tyypistä oli itsestään selvää, että me voidaan präsätä se levylle, koska se oli niin hyvin onnistunut nauhoitus. Käsittämätöntä.

— Suomessa en usko bootleg-villitykseen. Meidän maamme on liian pieni. Lontoossa joku tyyppi voi helposti myydä päivässä tuhansia levyjä. Helsingissä se ei onnistu. Sitä paitsi meillä on tekniset alkukulut melko suuret ja kontrollimahdollisuudet hyvät. Jos esimerkiksi Finnvox alkaisi prässätä tällaisia laittomia levyjä, voivat varsinaiset levy-yhtiöt heti boikotoida sitä. Sillehän me emme tietenkään mahda mitään, jos ulkomailta virtaa tänne bootleg-levyjä.

Jaakko Karjalainen Finnlevystä kertoi, että hänellä on kerran ollut tilaisuus kuunnella täällä Suomessa bootleg-systeemillä tehtyä ja levytettyä Jimi Hendrix -nauhaa.

— Tällainen bootleg-toiminta on vasten kaikkia tekijänoikeusla-

KÄÄNNÄ

■ TÄMÄ KUVA ON OTETTU SUOMESSA. Eikä ollut vaikeatakaan tallettaa Elvistä filmille televisioruudusta. Mutta vaikeata ei myöskään ole ottaa nauhalle hänen laulujaan ja painattaa niistä itselleen levyä. Ja jos haluaa pistää rahoiksi, voi levyjä painaa saman tien vähän useampia . . .

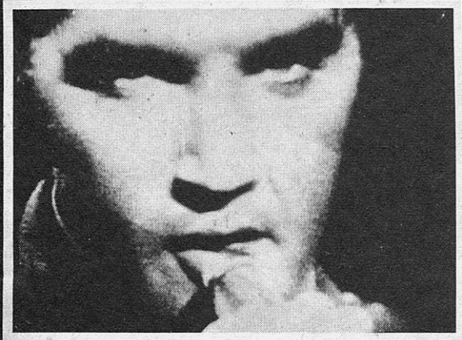

■ SANTANA joutui taannoisella Englannin kiertueellaan myös bootleg-äänittäjien kynsiin. Nyt myydään tiskin alta tätä Santanan konserttilevyä. Ja kauppa käy. Onhan tällaisen levyn omistaminen kerskailemisen arvoinen asia.

■ OMISTATKO JO KAIKKI MAHDOLLISET ROLLARI-LEVYT? Jos kyllä, niin tutkipa vähän tiskien alustoja. Sieltä voi löytyä todellisia levyaarteita. Eli Rollaritkin ovat saaneet osansa bootleg-toiminnasta. Saatavana on mm. lp »Live At The Roundhouse».

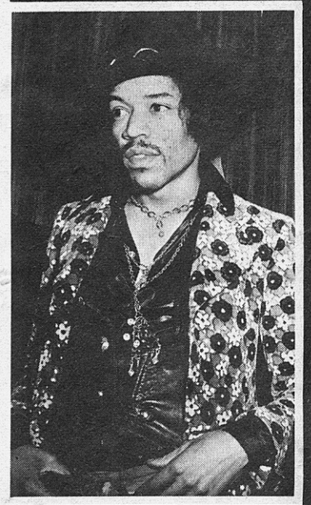

■ JIMI HENDRIX on erityisesti bootleg-ihmisten suosiossa. Esimerkiksi Suomessa on ollut liikkeellä eräs hänen kasettinauhansa. Kovaa valuuttaa on lp-levy, jossa Jimi esiintyy Ronnie Scott -klubilla Eric Burdonin ja Warin kanssa päivää ennen kuolemaansa.

■ RITCHIE BLACKMORE,DEEP PURPLE: — Tämähän on vain imartelevaa. Mutta on vahinko, että tämän Aachenissa äänitetyn bootleg-levyn tekninen taso on vähän heikko. Ja koska se on heikko, on yksistään hyvä, ettei tätä levyä saa myydä julkisesti. Sillä lailla, Richie!

■ Now there's a Who Bootleg! Uutinen englantilaisesta musiikkilehdestä. Ja tällaiset uutiset alkavat olla jo jokapäiväisiä. Jatkuvasti tulee »markkinoille» uusia ja mielenkiintoisia merirosvolevyjä. Niin kuin nyt tämä Who-levykin.

keja ja siksi aivan tuomittavaa. On hirvittävän väärin, että säveltäjät, sanoittajat ja muusikot eivät saa penniäkään, mutta joku ihan ulkopuolinen ansaitsee heidän kustannuksellaan suunnattomia summia. Mutta toisaalta se on tietysti kannattavaa toimintaa. Jos on tarpeeksi röyhkeä tyyppi, niin miksei voi ansaita rahaa tälläkin tavalla. Englannissa bootleg-levyt ovat jo todellinen riesa. Katsotaan nyt, miten Suomessa käy.

Risto Bäckman EMI:stä myönsi, että levyteollisuus on paisunut niin mahtavaksi, että sekaan mahtuu kaikenlaista yrittäjää.

— Varsinaista bootleg-levyä en ole koskaan saanut käsiini, joten esimerkiksi niiden tasosta en osaa sanoa yhtään mitään. Mutta kiellettyähän tuollainen toiminta tietenkin on. Toistaiseksi se ei ole kuitenkaan haitannut yhtään meidän toimintaamme. Enkä usko, että se tulee haittaamaankaan. Mutta kaikki tuollaiset lehtien kautta hyvin huonotasoisia levyjä kaupittelevat tyypit ottaa päähän.

Disc-jockey Oscu, joka kaiket illat käsittelee pop-levyjä Monopolissa ja Vesimiehessä, tuomitsi myös periaatteessa bootleg-levyt.

— Mutta jos on terävä kaveri ja omistaa hyvät laitteet, niin miksi ei. Ajatellaan vaikkapa viimesyksyistä Rolling Stones -konserttia Suomessa. Jos joku älypää olisi keksinyt tehdä sieltä levyn, niin kyllä mä luulen, että ainakin omansa olisi saanut takaisin.

— Mä olen kerran kuullut yhden bootleg-levyn ja se oli mielestäni hyvin korkeatasoinen. Kyllä sitä kelpaisi discossa soitella. Mutta noin yleensä mä en usko, että toi bootleg-homma olisi Suomessa kovin rikastuttavaa. Muualla kyllä. Esimerkiksi Englannissa, jossa joutuu maksamaan kymmenen punnan sakon jos joutuu kiinni. Eikä sen kymmenen punnan edestä tarvitse totta vie montaa levyä myydä.

ENSIMMÄINEN BOOTLEG-LEVY ON JO VALMIINA — SUOMESSA

Edellä tuli joitakin mielipiteitä. Suurin piirtein tuomitsevia kaikki. Samaan tyyliin puhuivat kaikki pop-maailman kanssa tekemisissä olevat tyypit, joiden mielipidettä bootleg-levyistä kyselimme. Ainakaan Suomessa he eivät uskoneet bootleg-levyjen mahdollisuuksiin.

Nyt on kuitenkin valmistettu ensimmäinen suomalainen bootleg-levy. Se on lp-levy, jolla ovat mukana *Kirka, Wigwam, Santana, Jimi Hendrix ja Elvis Presley.* Tämä levy on varmasti suuri harvinaisuus, josta innokkaimmat levyjen keräilijät maksaisivat omaisuuksia. Mutta tämän ei tarvitsisi olla harvinaisuus. Samankaltaisia levyjä voisi tehdä melkein kuka tahansa meilläkin. Sopivaa ja mielenkiintoista materiaalia on aivan tarpeeksi saatavissa.

Ja nyt vain odottelemme, milloin kuulemme seuraavasta suomalaisesta bootleg-levystä . . .

Ja tässä se on:

SUOMEN ENSIMMÄINEN MERIROSVO-LEVY! KIRKA, ELVIS JIMI HENDRIX, WIGWAM JA SANTANA SAMALLA LEVYLLÄ!

Tätä levyä et voi ostaa mistään levykaupasta.
Tätä levyä ei markkinoi mikään levyfirma.
Mutta tämä levy on kuitenkin olemassa. Ja se on todellinen aarre: parasta Elvistä, parasta Kirkaa, parasta . . .
Kaikki samalla levyllä, samalla mustalla merirosvokiekolla.
Tästä levystä voisit olla ylpeä, sillä se on todellinen harvinaisuus.
Se on Suomen ensimmäinen bootleg-levy. Se on käynnistänyt bootleg-villityksen Suomessa.
Mihin tämä villitys johtaakaan niin kuin Katinkan aikoinaan?

Bootleg
Finland
LP-1
Suosikki-
Records

KIRKA-ELVIS-JIMI HENDRIX-WIGWAM-SANTANA

CAMP
TUCKAHOE

16 rakkaus-tarinaa

TIMO TOIVONEN, teksti
OLAVI KASKISUO, kuvat

Love Story on kesän laulu, kirja, tunnus, puheenaihe . . . Sana, joka romuttaa jopa laskuopin vanhat, vankkumattomat perussäännöt!

Tänä kesänä ei yksi ynnä yksi ole enää kaksi. Se on paljon enemmän: yksi rakkaustarina!

Tämä on juttu 16 vanhasta totuudesta, jotka syntyivät aiemmin kuin meri sininen. Tämä on juttu 32 ensi katseesta, jotka antoivat tarkoituksen 32 nuoren ihmisen elämään.

Tämä on juttu 32 nuoresta ihmisestä, jotka loikoilivat kesäisillä uimarannoilla tai puiston penkeillä. Käsi kädessä.

Love Storyn laskuopin mukaan tämä juttu on 16 rakkaustarinaa.

KYSYMYKSET

1. *Miten ja milloin rakkaustarinanne alkoi?*
2. *Mikä teitä toinen toisissanne viehättää? Miksi juuri TE rakastatte toisianne?*
3. *Miten vietätte yhteiset hetkenne? Kuinka usein tapaatte?*
4. *Onko teillä jo yhteisiä tulevaisuudensuunnitelmia?*
5. *Mitä rakkaus on teidän mielestänne?*

RAKKAUS ON ITSENSÄ UNOHTAMISTA

Anne (19) & Jarmo (19)

1. Me tavattiin ensimmäisen kerran koulun karonkassa keväällä. Se ei ollut mitään »rakkautta ensi silmäyksellä», mutta vähitellen me huomattiin, ettei me voida elää ilman toisiamme.

2. Se kai johtuu molempien persoonasta: me ollaan molemmat aika repäiseviä luonteita — sen takia aika ei koskaan tule pitkäksi yhdessä.

3. Aina kun on mahdollista, me matkustellaan. Silloin kun me ollaan kotona Varkaudessa, me kulutetaan aikaa yleensä musiikkia kuuntelemalla.

4. Me ollaan molemmat abiturientteja. Heti kun koulu on ohitse, me aiotaan lähteä yhdessä Turkkiin muutaman kuukauden lomalle. Kihlaus on meidän mielestä pelkkä muodollisuus, mutta kyllä me ostetaan sormukset, jos omaiset niin vaatii.

5. Anne: — Rakkaus on itsensä unohtamista. Jarmo: — Mun mielestä rakkaus käsitetään nykyään aivan väärin, ei se ole pelkkää seksiä. Rakkaus on ennen muuta taito, jota ei ole kaikilla.

RAKKAUS ON SITÄ, ETTÄ ON ONNELLINEN, VAIKKA RIITELISIKIN!

Sari (17) & Pikkis (19)

1. Pikkis: — Me tavattiin Hämiksellä muutama kuukausi sitten. Mä hain Saria tanssiin — enkä ole sen jälkeen ketään muuta hakenutkaan! Me rakastuttiin jo ensimmäisen tanssin aikana!

2. Sari: — Kai se johtuu Pikkiksen luonteesta ja siitä, että se osaa ajatella.
Pikkis: — Mä arvostan ennen kaikkea Sarin rauhallisuutta ja sen silmiä!

3. Me ollaan molemmat töissä päivisin, mutta kaikki vapaa-aika me vietetään yhdessä. Arki-iltoina käydään tanssimassa ja viikonloppuisin mennään maalle telttailemaan.

4. Ei ole vielä, me ollaan niin nuoria!

5. Sari: — Rakkaus on sitä, että on onnellinen joka hetki, vaikka olis riitaakin.
Pikkis: — Mä en osaa määritellä rakkautta, mutta silti mä tiedän, että me ollaan hirveen rakastuneita!

VUODEN PAKOLLINEN ERO NÄYTTÄÄ, KESTÄÄKÖ RAKKAUS!

Snoopy (18) & Juurtton (18)

1. Snoopy: — Mä iskin Juurttonin Vanhalla Ylioppilastalolla pari kuukautta sitten. Se oli juonut kaljaa ihan mahdottomasti ja sitten se tuli tiskille mun viereeni. Mä vaan otin sitä kädestä kiinni — ja siitä se alkoi!

2. Juurtton: — Mä tykkään Snoopysta sen vuoksi, että se on ihan mahdoton sauhuamaan. Aika ei tule koskaan pitkäksi sen kanssa!
Snoopy: — Ihan samat sanat!

3. Me ollaan viime aikoina pyöritty kaikissa mahdollisissa sauhuissa, mitä on ollut — diskoissa ja hyvissä kotibileissä.

4. Juurtton: — Me ollaan juuri parin tunnin kuluttua lähdössä Kööpenhaminaan. Mä olen siellä Snoopyn kanssa pari viikkoa lomalla, sitten mä tulen takaisin Suomeen. Snoopy sen sijaan jää sinne vuodeksi töihin. Jos me sitten vielä vuoden kuluttua ollaan hirveen rakastuneita toisiimme, niin kai tää on kestävä romanssi!

5. Snoopy: — Se on ainoa tunne, jota ei voi määritellä.
Juurtton: — Sitä ei voi selittää, mutta silti sen tuntee koko ajan sisällään!

RAKKAUS ON SITÄ, ETTEI LOUKKAANNU KAIKISTA TÖPPÖILYISTÄ!

Riikka (18) & Rafael (19)

1. Me tavattiin TF:llä puoli vuotta sitten ihan tavalliseen tapaan — tanssittiin ensiksi pari kertaa ja sitten mentiin istumaan.

2. Me ollaan tavattu joka ainut päivä — vai oliskohan ollut sentään pari sellaista iltaa, ettei oltais nähty! Yleensä me pyöritään tuttavien luona, leffoissa tai diskoissa — tähän asti on ainakin löytynyt jotain kivaa tekemistä!

3. Rafael: — En mä osaa oikein tarkkaan sanoa, ehkä kauniit silmät . . .
Riikka: — Mä rakastan Rafaelia ihan kokonaisuudessaan: kaikkia ominaisuuksia siinä.

4. Ei sitä tässä vaiheessa osaa vielä sanoa. Katsotaan uudestaan joskus parin vuoden kuluttua — silloin tiedetään enemmän!

5. Rakkaus on sitä, että viihtyy toisen seurassa eikä loukkaannu kaikista töppöilyistä. Kun on oikein rakastunut, antaa toiselle anteeksi melkein mitä vain!

RAKKAUS ALKOI HOUSUISTA!

Seija (16) & Sauli (17)

1. Sauli: — Me ollaan seurusteltu jo mahdottoman pitkän aikaa, olisikohan siitä jo peräti kolme vuotta, kun se alkoi. Ja se alkoi aika hullunkurisesti: mä olin Seijan kanssa hyvänpäivän-tuttu ja tiesin, että se on kauheen hyvä suunnittelemaan makeita kuteita. Niinpä mä pyysinkin sitä ompelemaan mulle housut! Ja ennen kuin ne oli edes valmiit, me oltiin jo korviamme myöten lääpällämme toisiimme!

2. Ulkonäöllä ei ole ollut ainakaan kovin paljon osuutta asiassa. Meillä on sellaiset luonteet, että ne täydentävät toisiaan kuin nakutettu!

3. Me ollaan tavattu toisemme melkein joka ainut päivä — eli melkein 1000 kertaa näiden kolmen vuoden aikana! Yleensä me pyöritään kaupungilla — mutta ehdottomia kohokohtia ovat olleet yhteiset liftimatkat maalle.

4. Me ollaan koko elokuu Kööpenhaminassa ja sitten mennään taas kouluun. Aika näyttää, mitä tapahtuu . . .

5. Me kyllä tunnetaan koko ajan, että me ollaan rakastuneita toisiimme, mutta sen tarkemmin me ei osata määritellä sitä.

RAKKAUS ON SITÄ, ETTÄ ANTAA ENEMMÄN KUIN SAA!

Kati (20) & Jussi (22)

1. Tämä meidän Love Storymme on syntynyt pikku hiljaa — ensimmäisen kerran me tavattiin joskus kolme vuotta sitten, mutta seurustelussa on ollut aina välillä taukoja.

2. Suurin syy on kai se, että liikutaan henkisesti suht'koht' samalla tasolla.

3. Me ollaan tavattu muutaman kerran kuukaudessa — ja puuhattu aina jotain mielenkiintoista!

4. Tähän on vielä mahdoton vastata, sillä me vasta kehitellään niitä!

5. Kati: — Rakkaus on sitä, että antaa rakastetulleen enemmän kuin häneltä saa!
Jussi: — Pitää paikkansa!

RAKKAUS ON TUNNE, JOKA KUTITTAA

Irja (17) & Jorma (18)

1. Irja: — Se alkoi hiukan yli viikko sitten yhdessä kotkalaisessa baarissa. Pari rekkakuskia yritti iskeä mua viereisestä pöydästä, mutta sitten mä kiusallani iskin Jorman, joka oli pienissä kaljoissa. Aluks kaikki oli leikkiä, mutta sitten mä huomasin että Jorma on just mulle sopiva kundi.

2. Irja: — Ruskeat silmät, tukka ja vähän muukin . . .
Jorma: — Koko tyttö!

3. Me ollaan koko tää viikko pyöritty yhdessä. Tänään liftattiin tänne Hesaan ja aiotaan olla täällä muutama päivä.

4. Kyllä me ollaan hirveen rakastuneita, mutta toistaiseksi me ei olla ajateltu tulevaisuutta vielä paria päivää pitemmälle.

5. Irja: — Se on kauheen jännä tunne, joka kutittaa!

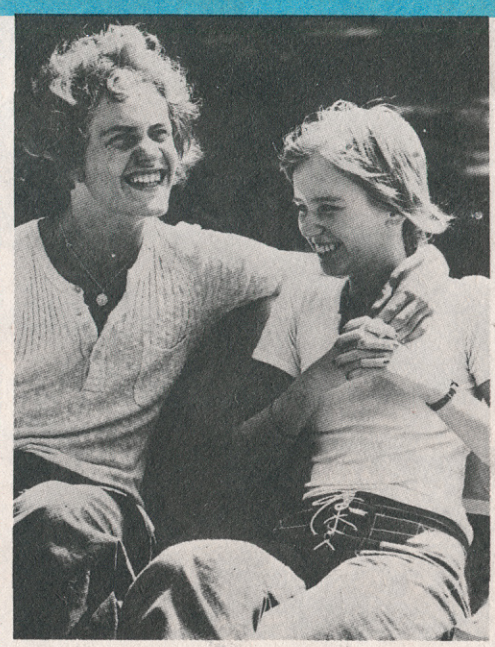

SEKSI ON TÄRKEÄ TEKIJÄ RAKKAUDESSA

Klaara (17) & Joni (18)

1. Se alkoi junassa Vaasan ja Helsingin välillä hiukan yli puoli vuotta sitten. Me istuttiin vierekkäin, juotiin kaljaa ja juteltiin. Kaikki kävi ihan itsestään.

2. Me ollaan molemmat kauheen kilttejä, meillä on samat harrastukset ja samanlainen luonne — siinä tärkeimmät tekijät.

3. Kotona Vaasassa me ollaan tavattu 5—6 kertaa viikossa, yleensä me istutaan baareissa ja viikonloppuisin ollaan bileissä. Nyt kesällä me ollaan matkusteltu paljon yhdessä.

4. Tämä vaikuttaa aika kestävältä, joten kai me ollaan yhdessä vielä pitkän, pitkän aikaa . . .

5. Klaara: — Se on sitä, että kaksi ihmistä pitää toisistaan.
Joni: — Rakkaus perustuu suurelta osin seksuaalisuuteen.

RAKKAUS ON OUTO TUNNE

Raili (19) & Aimo (18)

1. Diskossa muutama kuukausi sitten. Se oli molemmin puolin rakkautta ensi silmäyksellä, ja »iskeminen» tapahtui ihan itsestään.

2. Samanlainen luonne on kaikkein tärkein tekijä. Meillä ei ole koskaan ikävää toistemme seurassa.

3. Me ollaan tavattu keskimäärin pari kertaa viikossa. Yleensä me pyöritään diskoissa ja nyt kesällä ollaan usein retkillä tai ottamassa aurinkoa rannalla.

4. Mitään pitkän tähtäimen suunnitelmia ei vielä tässä vaiheessa ole, onhan meillä aikaa . . .

5. Rakkaus on sitä, että pitää toisesta. Se on outo tunne, jota on vaikea selostaa toiselle.

RAKKAUS KEHITTYY VÄHITELLEN

Emmi (16) & Jussi (17)

1. Jussi: — Se tapahtu joskus vuosi sitten kadulla. Emmi oli yhden mun tuttavan tuttu, ja sen vuoks me alettiin liikkua porukoissa. Iskeminen tapahtui siten, että Emmi vamppas mut!

2. Ulkonäkö, luonne, samanlainen ajattelutapa.

3. Me tavataan kolmisen kertaa viikossa. Pyöritään kaduilla, uimarannoilla tai diskoissa.

4. Ei nyt tässä vaiheessa vielä, ei ole mitään kiirettä . . .

5. Seurustelun alussa ei vielä voi puhua rakkaudesta — se on silloin vielä ihailua. Mutta pikku hiljaa ihailusta kehittyy rakkaus, joka kasvaa, kasvaa ja kasvaa . . .

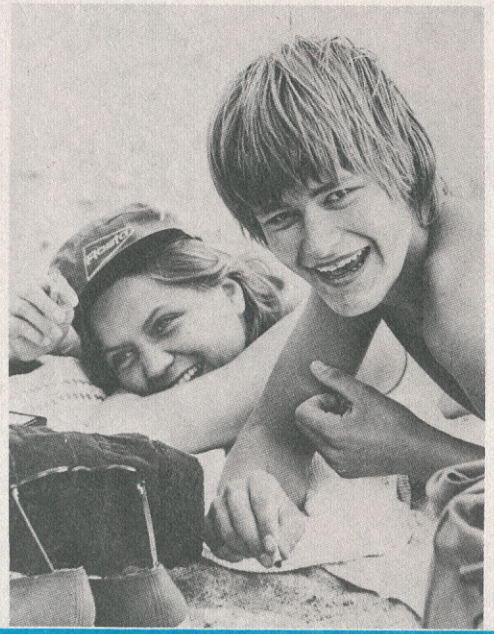

RAKKAUS ON KUIN LÖYSÄ PERUNA!

Hani (16)& Arto (18)

1. Me ollaan tunnettu toisemme hyvin jo ainakin kolme vuotta, mutta seurusteltu me ollaan vasta puolisen vuotta. Ei me oikein itsekään huomattu, milloin me ruvettiin rakastamaan toisiamme — se tapahtui ihan itsestään!

2. Ulkonäkö ja luonne ovat tärkeimmät syyt.

3. Me pyöritään melkein joka päivä kaupungilla ja puuhataan kaikenlaista kivaa.

4. Ei ole vielä tässä vaiheessa.

5. Hani: — Se on kuin löysä peruna! Hurjan kiva tunne!
Arto: — Se on tunne, jota ei pysty selittämään.

RAKKAUS ON TURVALLISUUDENTUNNETTA

Taina (21) & Martti (24)

1. Me tavattiin yhteisten kavereiden välityksellä puoli vuotta sitten. Rakkaus alkoi pikku hiljaa, ei me koskaan »isketty toisiamme».

2. Tärkeimpiä syitä ovat luonnollisuus, samat harrastukset ja se, että viihdytään samoissa paikoissa.

3. Me tavataan noin kaksi kertaa viikossa. Otetaan aurinkoa rannalla tai retkeillään.

4. Ei ole vielä.

5. Taina: — Rakkaus on tunne, jonka jokainen henkilö tuntee eri tavalla.
Martti: — Rakkaus on turvallisuudentunnetta ja tietoisuutta siitä, että joku välittää.

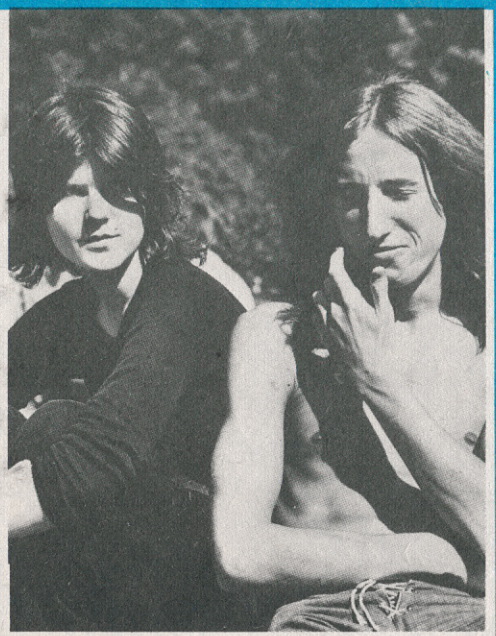

RAKKAUS ON VAPAUTTAVA TUNNE

Heidi (16) & Simi (17)

1. Simi: — Me tavattiin muutama tunti sitten täällä rannalla. Mulla oli mukana viinipullo, ja Heidi tuli pummaamaan huikkia. Ihastus oli heti molemminpuolinen!

2. Heidi: — Ennen kaikkea Simin kiva hymy! Simi: — Punainen tukka ja se, että Heidi on kauhea ratkomaan ristisanoja!

3. Ollaan hiekkarannalla. Me aiotaan tavata tästä lähtien usein.

4. On, ainakin Turun rockfestivaaleille mennään yhdessä!

5. Heidi: — Se on mielettömän kiva tunne! Simi: — Se on vapauttava tunne, jonka avulla pääsee hermostuneisuudestaan.

RAKKAUTTA EI VOI MÄÄRITELLÄ

Makki (16) & Pablo (18)

1. Pablo: — Me tavattiin jo yli kaks vuotta sitten. Se tapahtu niin, että Makki iski mut yhdessä diskossa — se oli rakkautta ensi silmäyksellä!

2. Luonne on ratkaisevin tekijä.

3. Käytännöllisesti katsoen me tavataan toisemme joka päivä. Me pyöritään milloin missäkin, ei meillä mitään vakituista paikkaa ole.

4. Ei ole vielä tässä vaiheessa.

5. Kyllä me tiedetään, että me ollaan hirveen rakastuneita, mutta ei rakkautta meidän mielestä voi määritellä. Jotain se kumminkin on!

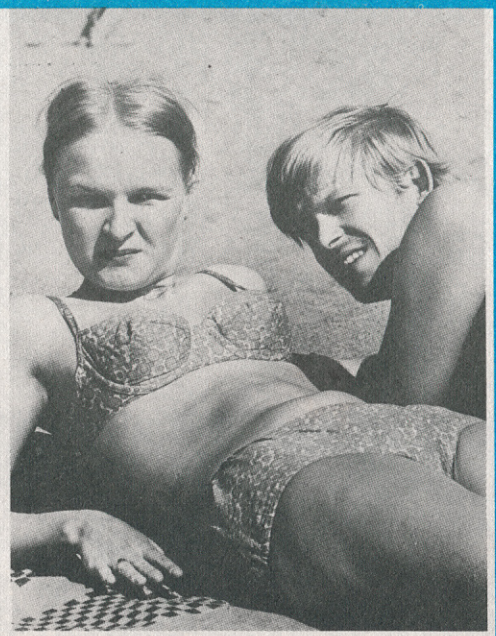

RAKKAUS ALKOI VEDONLYÖNNISTÄ!

Maarit-Hannele (20) & Lars-Erik (24)

1. Lars-Erik: — Siitä on kaks vuotta ja risat. Mä näin Maaritin kadunkulmassa ja löin sen kanssa kaljapullon vetoa jostain urheilukilpailusta. Mä hävisin ja kun me mentiin juomaan niitä vetokaljoja, me huomattiin, että me viihdyttiin toistemme seurassa.

2. Se on tärkeintä, että tulee hyvin toimeen keskenään. Ja me tullaan!

3. Me asutaan korttelin päässä toisistamme, sen vuoksi me nähdään toisemme aivan joka päivä. Iltaisin me istutaan usein ravintoloissa ja näin kesällä kierrellään Suomea.

4. On meillä pakostakin: me mentiin avioon juuri pari päivää sitten!

5. Maarit-Hannele: — Se on sitä, että jaksaa sulattaa toista jatkuvasti ja että aina svengaa sen kanssa. Lars-Erik: — Se on tunne, jota ei ainakaan mulle ole vielä kukaan pystynyt selittämään! Mutta kyllä se joku tunne on, varsinainen miehenkaataja!

RAKKAUS ON LUOTTAMUSTA TOISEEN!

Marketta (16) & Jukka (17)

1. Jukka: — Se tapahtui puolisen vuotta sitten Vanhalla. Se kävi niin, että Marketta iski mut!

2. Marketta: — Mua viehättää Jukassa ennen kaikkea sen kiltteys.
Jukka: — Marketta on hyvä sauhuamaan, sillä on mukava luonne ja se on kivannäköinen.

3. Me tavataan noin kolme kertaa viikossa — Vanha Ylioppilastalo on meidän kantapaikka.

4. Jukka: — Ei meillä toistaiseksi ole vielä mitään pitkän tähtäimen suunnitelmia, Markettakin on vielä koulussa. Mutta yhdessä me aiotaan olla kauan . . .

5. Marketta: — Se on sitä, että viihtyy toisen seurassa.
Jukka: — Se on sitä, että luottaa toiseen ihmiseen.

KIVIKASVO-HEMMING DANNYSTÄ:

EI KÄY KATEEKSI! ROCKIN ESITTÄMINEN VUODESTA TOISEEN ON KOVAA PRÄSSIÄ!

Miksi Danny-shown nimenä on tänä vuonna Suden hetki? Onko kyseessä jonkinlainen leikki Iso Paha Susi ja Pienet Kiltit Tytöt? Danny vastaa reilusti ja pitempää miettimättä: — Nimeksi tuli Suden hetki koska parempaakaan ei keksitty. On melko samantekevää mikä nimi on. Pääasia, että showssa on ajanmukaisia aineksia.

Sudenhetki tarkoittaa hetkeä, jolloin ihminen on lähempänä kuolemaa kuin koskaan. Laajentaen tämä tarkoittaa koko ihmiskunnan sudenhetkeä. Tiedossamme ovat jo synkät laskelmat tulevaisuudestamme ja kaiken tuhoavasta saasteesta. Tutkijat ovat puhuneet vuosista 1985 ja 2010, jolloin viimeistään maailma tuhoutuu omaan lokaansa. Esimerkkejä ympäri maailmaa on jo olemassa, mm. suurkaupunkien jäteongelmat ja slummialueiden täydellinen kaatopaikkanäky.

Siis varsin mielenkiintoinen lähtökohta kun vielä lisätään toinen ihmiskunnan uhka — tosin jo ikivanha — sota. Vietnam on jokapäiväinen uutinen ja sellaisenaan sen tapahtumat lienevät turruttaneet kuuntelijat ja lukijat. Mutta jos Vietnam menettää mielenkiintoaan nousee uusia kriisikohteita, kuten Pakistan ja arabimaailma.

Suden hetki -showssa on laulu saasteesta ja sodasta, laulu sudenhetkestä, jonka sanotaan olevan väistämätön. Eri asia on, miten hyvin laulut kuvaavat tilannetta, mutta karmaisevat sanat lauluissa on, niin Vietnam-biisissä kuin Sudenhetkessäkin. Sanoituksen takana on Vexi Salmi, irvailija ja »päivänpeilimäinen» kommentaattori, ja Juha Vainio, toinen sanaseppo. Hetket, jolloin leivon laulu ei enää kuulu, panevat kieltämättä ajattelemaan tulevaa kohtaloamme.

Tätä taustaa vasten nimi Suden hetki tuntuu oikeutetulta, Danny! Vuoden teema Jyväskylän kulttuuripäivillä on futurologia, ympäristötiede. Taisi sittenkin olla hyvin laskelmoitua valita nimeksi juuri Suden hetki. Hyvä. Ajanmukaisia aineksia, mainitsit, hmmm!

Danny-showsta on tänä kesänä esitetty pitkin Suomea varsin kovaa kritiikkiä, niin myönteistä kuin kielteistäkin. Mikä on ollut oikeutettua, mikä ei, Danny? — Olen tottunut mielivaltaisiin ja henkilökohtaisiin tunteisiin perustuvaan kritiikkiin, mutta teen silti parhaani.

Yleisömäärät ovat herkin puntari, jolla suosiota voidaan mitata. Jos

numerot ovat pieniä tekee huvitilaisuuden järjestäjä nopean päätöksen: ei enää Danny-showta, koska se ei vedä kansaa lavalle tarpeeksi. Tiedän myös sellaisia esimerkkejä, joissa järjestäjä jo tietäen tappionsa haluaa kaikesta huolimatta tarjota asiakkailleen, huveissa kävijöille, Danny-shown. Näitä ei liene monta, mutta ilahduttava piirrehän ilmiö joka tapauksessa on.

Danny sanoo tarkkailevansa yleisömääriä jatkuvasti. — Danny-shown yleisömäärät perustuvat tarkkoihin tietoihin. Kaikista puheista huolimatta shown yleisömäärä on ollut aina keskimääräistä suurempi. Suurin prosentuaalinen lisäys tältä kesältä on normaalin arkipäivän yleisömäärän osalta 52 %.

— Jos shown yleisömäärät olisivat laskemassa ei siinä mielestäni olisi mitään hurraamista ammattikuntaamme silmällä pitäen. Valitettavasti kateelliset ihmiset eivät näytä tajuavan, että kyseessä on koko viihdeteollisuutemme ja sen työntekijät. Jos Kirka- tai Danny-shown yleisömäärät laskevat, niin kuin ei ole tapahtunut, ja ketään ei tule tilalle on showbusineksemme kuolemassa. Elämme korkeasuhdanteen aikaan ja kaikki on mahdollista.

Pitkin Suomea kerääntyy siis tänäkin kesänä innokasta yleisöä huvipaikoille katsomaan showta. Danny-show on käsite, johon periaatteessa luotetaan ja jota tullaan katsomaan. Kaikkia sen tanssityttöjä, bändikundeja ja tekniikan ihmeellisiä hiippareita. Puitteet ovat jo sinänsä mahtavat, vaikkei kai kukaan enää tyrmisty pelkistä kulisseista ja hopeapaperista. Danny-show alkaa olla tapa Suomen kesässä, eikö totta?

Danny ei kommentoi. Sanoo vain, että jos show on pelkkää roskaa niin suomalainen ei kyllä usko ennen kuin tulee ja näkee onko se roskaa! — Tämä ei ole mikään mielivaltainen leikkikenttä. Tämä on ihmisten työkenttä, jossa kyllä onnella on suuri osuus. Mutta lopullinen työpanos ratkaisee miten käy. Dannyn mielestä kyseessä on enemmänkin koko ala kuin pelkkä Danny-show.

Alussa kun kaikki oli vielä nuorta ja »kokeiluasteella» oli hiton hienoa kun oli monta showta ja jokaisella oma hieno show. Suomea kiersi jos jonkinlaista rautaista ja remuista remmiä, mutta mikään ei kestä ikuisesti. Tänä kesänä showkiertueita on vähemmän kuin koskaan. Mistä tämä johtuu? — On varmaa, että kilpailu kiristyy ja hyvä näin. Mutta ne jotka tekevät lujasti töitä jäävät pinnalle ja heidän kiertueensa kannattavat. Näin Danny, jonka kiertueella tänä vuonna on vähemmän ihmisiä kuin aiempina kesinä.

Vielä kirjataan Danny-shownkin kirjoihin siellä täällä hienoja iltoja ja loistavia yleisöjä, komeita loppunumeroita. Mutta mistä kummasta on yhtäkkiä levinnyt tulipalon tavoin tieto jäähyväiskiertueesta? Onko Suden hetki jäähyväiskiertueesi vai tuleeko joutsenlaulun aika vasta parin vuoden päästä, Danny?

— On liioiteltua puhua joutsenlaulusta, jolla ilmeisesti tarkoitetaan sitä viimeistä kiekaisua. Jäähyväiskiertueen järjestäminen on maailmalla varsin tavallinen mainostemppu, mutta ajatus Dannyn jäähyväisturneesta on taatusti muualta kuin D-tuotannosta lähtöisin.

Tämä on Dannyn viides varsinainen kiertuekesä. On ollut monenlaista mustaa ja värillistä, timanttista ja supermaista turneeta villeistä ja rock-kiertueista puhumattakaan. Koska aiot lopettaa, eikö nyt jo riitä? Kuinka yleensä jaksat, Danny? Mennä nyt tällaista kysymään tunnetusti lujalta työmyyrältä, mutta . . .

Sanonnalla »kyllä tekevälle töitä riittää» maestro kuittaa koko kysymyksen. Sanoo jaksavansa yhä edelleen eikä lopettamisesta ole tietoa. Jos vain mielenkiintoa, intoa ja terveyttä riittää niin hyvin pyyhkii ja homma jatkuu! Tämäntyyppinen viihdetoiminta on Dannyn mielestä hänelle ominta. Muussa tapauksessa — silloin kun esim. terveys ei enää kestä — hän aikoo keskittyä tekemään jotain muuta. Luonnollisesti.

Mainospäällikkösi lähettämässä kirjeessä on lause » . . . show nähtävissä vielä tänä kesänä Suomessa ainakin 62 paikkakunnalla». Mitä alaisesi tällä tarkoittaa?

— Meillä on suunnitelmia vuodelle 1972. Kaikki on melko valmista, joten otaksun hänen viitanneen näihin suunnitelmiin. Niitä ei tietenkään voi toistaiseksi julkistaa.

TAPANI KANSA:

SUURINTA TAITOA

VAATII SAADA MELUAVA LAVAYLEISÖ TÄYSIN HILJENEMÄÄN

Tapani Kansa tekee tänä kesänä noin 60—70 keikkaa, osan niistä yhdessä Katri-Helenan kanssa. Vapaapäivät menevät harjoitteluun ja kaikenlaisten asioiden hoitamiseen niin, että Tapsa uskoo ehtivänsä viettää vain pari kolme päivää vuokraamallaan kesämökillä. Mutta hyvää tekee sekin. Vai tunteeko Tapsa ammattinsa rasittavan liikaa?

— Tämä kaikki menee jo rutiinilla.

Tarkoittaako se myönteistä vai kielteistä?

— Vähän enemmän kielteistä kuin myönteistä. Kun kaikki menee omalla painollaan, ei homma tunnu enää tarpeeksi mielenkiintoiselta. Silloin ensimmäisenä kesänä, silloin kun Delilah oli valttia, kaikki oli uutta ja innostavaa. Sitä suunnitteli kaikkea ja oli valtavan kiinnostunut. Toisena kesänä sitten toiveet romahti ja kolmantena kesänä alkoi jo tympääntyä. Nyt on se vaihe, että kaikki menee rutiinilla. Eikä mielestäni ole hyvä tuntea näin.

Mikä sitten saa tuntemaan niin?

— Rajoitetut mahdollisuudet. Ei saa toimia vapaasti ihan niin kuin haluaa. Ei voi tehdä kaikkea sitä, mihin uskoisi pystyvänsä.

Mikä sinun vapauttasi taiteilijana rajoittaa?

— Minä olen sidottu levyyhtiöön, ohjelmatoimistoon, tanssipaikkoihin, yleisöönkin. Ne kaikki rajoittavat minun toimintaani. Mutta kyllä mä uskon, että mä joskus pääsen täydelliseen vapauteen. Varsinkin nyt, kun mä tajuan, mitä se on, ja tiedän mihin pitää pyrkiä.

Mihin?

— Ulkomaille. Se on ollut selvää jo kauan. On pakko päästä vähän rajojen ulkopuolelle oppimaan tätä hommaa.

Tänä kesänä kierrät Katri-Helenan kanssa. Kumpi teistä on suurempi tähti?

— Sen näkee sitten syksyllä.

Eikö ole taloudellisesti vähän kannattamatonta laittaa samalle kiertueelle kaksi näin vetävää artistia kuin te olette?

— Senkin näkee sitten syksyllä.

Mitä luulet yleisön odottavan sinulta?

— En mä usko, että se odottaa sen erityisemmin mitään. Se tulee katsomaan minua ja toteamaan, mitä osaan. Olen yleensä sitä mieltä, että Suomessa juostaan paljon pelkästään henkilöiden perässä. Virginialainen oli hyvä esimerkki. Se vaan näytti itsensä ja yleisö oli tyytyväistä. Sama kuin esimerkiksi Teija Sopanen lähtisi tanssilavoille. Kyllä ihmisiä kiinnostaisi nähdä se. Mutta mitä Teija sitten esittäisi? Ei mitään. Minusta tällainen henkilöpalvonta on aivan käsittämätöntä.

Sinä itse kuitenkin odotat itseltäsi jotain esiintyjänä. Mitä?

— Haluaisin saada mahdollisimman pienimuotoisesti mahdollisimman paljon aikaan. Ymmärrätkö? Ihailen artisteja, jotka pelkästään laulavat ja pystyvät sillä pelkällä laululla saamaan aikaan ihmeellisen fiilingin. Jotkut ranskalaiset artistit ovat huippuesimerkkejä tästä. Mm. Adamo ja Charles Aznavour. Kyllä melkein kuka tahansa voi riehua lavalla, pomppia laidasta laitaan, syöksyillä yleisön sekaan . . .

Et kai puhu Dannysta?

— Danny tekee mielestäni kaiken hyvin intensiivisesti. Se on ihailtavaa.

Siis näyttäväkin esiintyminen voi olla arvostettavaa?

— Totta kai. Mä tarkoitin lähinnä sitä, ettei vielä se, että jaksaa riehua, tee esiintyjästä hyvää. Riehuihan se Jan Rohdekin jo aikoinaan.

Miten sinä haluat vaikuttaa yleisöösi?

— Saada yleisön hiljenemään. Yleensä arvostetaan sitä, kun saa yleisön huutamaan ja kirkumaan. No, tarvitaanhan siihenkin jotain. Mutta minun mielestäni paljon mahtavampi tunne on se, jos saa meluisan lavayleisön täysin hiljenemään. Silloin ainakin tietää, että jengi pitää siitä, mitä se kuulee.

Olet ollut nyt neljä vuotta eräs kiinnostavimmista esiintyjistämme. Sinua on jokainen kynnelle kykenevä arvostellut. Arvostele nyt itse!

— Sen mä voin tunnustaa suoraan, että mä olen tehnyt paljon virheitä. Kaikenlaisia. Tai sanotaan, että mä olen tajunnut jossain vaiheessa koko esiintymisen perusidean täysin väärin. On esimerkiksi tyhmää puhua mistään sanomista. Mä olen yleensäkin ottanut esiintymisen liian vakavasti ja asiallisesti. Ihmiset haluavat viihtyä, ei kuunnella mitään puheita. Nyt mä tajuan ihan selvästi, että Virolaiset ja Vennamot saavat hoidella nuo puhepuolet. Minä olen laulaja.

Mihin suuntaan luulet popsysteemin lähivuosina menevän?

— Vaikea sanoa. Mutta tuskin mikään paljon muuttuu. Pintakohinaa voi kyllä olla, mutta kaikki pysyy sittenkin suurin piirtein ennallaan. Kansa käy lavoilla niin kuin on käynyt ennenkin. Ihmiset menevät tapaamaan sinne toisiaan ja katsomaan esiintyjää, jolta he tuskin sen kummempia odottavat. Sitä samaa se on ollut niin kauan kuin minä muistan. Ja siihen mä uskon, että valtavien show-kiertueiden aika on ohi. Ne eivät kerta kaikkiaan kannata meillä.

Mitä toivot yleisöltä?

— Että yleisö oppisi toivomaan jotakin, vaatimaan kunnon viihdettä.

RUISROCK-OPAS

JUICY LUCY

Viime kesänä Juicy Lucy kääntyi melkein portilta takaisin!

Tarkoituksena oli, että tämä joukkue olisi nähty Ruissalossa jo viime vuonna, mutta melkein festivaalien aattona suunnitelmia jouduttiin muuttamaan. Toivottavasti tällä kerralla ei käy yhtä köpelösti, sillä Juicy Lucy pystyy tarjoamaan varmasti kiinnostavaa korvanruokaa heavy-pohjalta.

Juicy Lucyn kokosi lokakuussa -69 kuulu amerikkalainen steel-kitaristi **Glenn Campbell,** jota ei pidä sekoittaa samannimiseen laulajaan. Hän oli etsiskellyt mieleisiään muusikoita Englannista vuoden päivät, ennen kuin sai kasaan mieleisensä katraan. Alku sujuikin mukavasti, kunnes musta laulusolisti *Ray Owen* irtautui joukosta juuri viimekesäisten Turun popfestivaalien alla. Tästä syystä Campbell ja muut jäljelle jääneet joutuivat peruuttamaan eräitä esiintymisiään kuten hartaasti odotetun Suomen-vierailunsa.

Uusi laulusolisti on nimeltään **Paul Williams.** Hän on esiintynyt aikaisemmin mm. John Mayallin kanssa ja ikää hänellä on 25 vuotta. Pari muutakin henkilövaihdosta on tapahtunut. Rumpalina on nykyisin **Rod Combes,** 25, ja toisena kitaristina **Mick Moody,** 20. Alkuperäisestä muodostelmasta ovat jäljellä vielä saksofonisti **Chris Mercer,** 26, sekä basisti **Keith Ellis**, 25. Tyylillisesti Juicy Lucy on pysyttäytynyt entisillä linjoilla, joskin tietysti laulusolistin vaihtuminen on muuttanut kokonaiskuvaa jonkin verran.

Juicy Lucyn sanotaan olevan parhaimmillaan juuri konserttilavalla, vaikka sen levyjäkin pidetään yleisesti erinomaisina. Yhtye teki viime vuonna historiaa Englannissa päästessään ensimmäisenä popkokoonpanona esiintymään suuren Baily-yhtymän yökerhoihin, joissa sitä ennen oli soitettu vain perinteellistä tanssimusiikkia. Tämä johtui nimenomaan siitä, että Juicy Lucy osaa myös esiintyä eikä vain soittaa. Ellette usko, niin tulkaa Turkuun katsomaan!

Viisi vuotta sitten he aiheuttivat mellakoita Suomessa!

Kinks on muuan kaikkein vanhimmista yhä toiminnassa olevista popyhtyeistä. Joukkue syntyi jo kymmenisen vuotta sitten ja vuodesta 1964 lähtien se on ollut yhtämittaisesti huipulla, melkeinpä alkuperäisessä kokoonpanossaan. Miehistössä on vaihtunut tänä aikana vain yksi jäsen, basisti.

Aluksi Kinks soitti pelkästään rhythm and bluesia, mutta vuosien mittaan se on pyrkinyt kohti laajempaa ilmaisua ja onkin tavoittanut persoonallisen tyylin, josta heijastuu korkea ammattitaito sekä vankka rutiini. Nämä kaverit tietävät mitä tekevät eivätkä ammu koskaan yli maalin. Kieltämättä he ovat joskus aika kaupallisia, mutta heidän mielestään on tärkeintä, että he eivät petä uskollista yleisöään tarjoamalla heille jotain muuta kuin mitä se haluaa kuunnella.

Yhtyeen ensimmäinen levytys oli seitsemän vuotta sitten julkaistu *»Long Tall Sally»*. Sitä ovat seuranneet monet muut, kuten *»Tired Of Waiting»* ja *»Set Me Free»* (-65), *»Dedicated Follower Of Fashion»* ja *»Sunny Afternoon»* (-66), *»Dead End Street»* ja *»Waterloo Sunset»* (-67), *»Wonderboy»* (-68), *»Plastic Man»* (-69), *»Lola»* (-70) ja *»Apeman»* (-71). Lukuisista listamenestyksistä huolimatta Kinksin levytuotanto on pysynyt kaiken aikaa varsin maltillisissa puitteissa. Pojat ovat tehneet keskimäärin vain neljä singleä ja yhden LP:n vuodessa.

Kokoonpanon valttiässäksi voidaan nimetä kiistatta **Ray Davies,** 27, joka soittaa soolokitaraa ja toimii laulusolistina sekä säveltää vielä valtaosan ohjelmistosta. Hänen pikkuveljensä **Dave Davies,** 24, toimii komppakitaristina, mutta soittaa tarpeen vaatiessa myös pianoa. Rumpali **Mick Avory,** 27, kolmas yhtyeen alkuperäisistä jäsenistä. Basisti **John Dalton,** 23, tuli mukaan pari vuotta sitten *Peter Quaifen* tilalle ja on sopeutunut hyvin joukkoon.

He ovat esiintyneet jo yli viidelle miljoonalle kuuntelijalle!

Sanotaan, että sota ei kaipaa yhtä miestä. Yhtyeistä puhuttaessa on kokonaan toisin, sillä yhden ainoan jäsenen menettäminen voi merkitä perikatoa. Tämän on myös Canned Heat kokenut. Se oli hyvää vauhtia työntymässä Euroopan popmarkkinoille, kun sen tukipylväisiin kuulunut slide-kitaristi *Al »Blind Owl» Wilson* otti ja

heitti henkensä. Kaiken kukkuraksi tämä tapahtui hieman hämärissä olosuhteissa ja samoihin aikoihin kuin kahden muun tunnetun pophahmon, *Jimi Hendrixin* ja *Janis Joplinin* poismeno. Ei ole vaikea arvata, että seuraavat viikot ja kuukaudet olivat vaikeaa aikaa yhtyeen jäljelle jääneille muusikoille.

Canned Heat juontaa alkunsa marraskuusta 1965, jolloin viisi nuorta miehenalkua kokoontui Los Angelesissa humppaamaan vanhaa kunnon bluesia. Uuden kokoonpanon maine levisi länsirannikolta vähitellen muuallekin Amerikkaan ja viimein tietysti myös Eurooppaan. Tätä nykyä se luetaan samaan kolmen kovan C:n ryhmään kuin *CCR* ja *Crosby, Stills, Nash & Young*. Vaikka Canned Heat ei ole mikään varsinainen listabändi, se on silti erittäin suosittu varsinkin konserttien vetonaulana. Sen lasketaankin esiintyneen neljän viime vuoden aikana yli 500 konsertissa yli 5.000.000 kuuntelijalle!

Porukan voimamies myös käytännössä on epäilemättä lempinimensä arvoinen laulusolisti **Bob »Karhu» Hite,** 26. Hän painaa 140 kiloa ja hallitsee lavaa diktaattorin tavoin. Lapsena hänen haaveenaan oli perustaa oma levypuoti. Siitä ei tullut kuitenkaan mitään, vaikka hän omistaa nykyisin yli 40.000 äänilevyä. Bob on oikea bluesmies hiusmarrosta varpaisiin, yksi merkittävimmistä vokalisteista alallaan.

KINKS

Niinikään 26-vuotias soolokitaristi **Henry »Preacher» Vestine** kokeili tässä välillä kykyjään oman yhtyeen johtajana, mutta palasi kiltisti Canned Heatiin. Hän soittaa hyvin sekä jazzia että aitoa bluesia ja on levyttänyt mm. *Albert Aylerin* kanssa.

Tyttöjen suuri suosikki, palavasilmäinen basisti **Antonio de la Barreda,** 26, on kotoisin Meksikosta, missä hän aloitti uransa 17-vuotiaana soittaen maan parhaassa rockporukassa *The Sinners*. 1967 hän siirtyi Valtoihin työskennellen mm. *Monkeesin, Johnny Riversin* ja *Mary Wellsin* säestäjänä. Kun *Larry Taylor* lähti Canned Heatista, Tony peri hänen paikkansa.

Rumpali **Adolfo de la Parra,** 25, on hänkin syntyjään meksikkolainen. Itse asiassa hän ja Tony soittivat siellä samassa kokoonpanossa ja tulivat Yhdysvaltoihin samoihin aikoihin. »Fito», kuten tämän tumman rummunlyöjän lempinimi kuuluu, pääsi heti Canned Heatiin, kun aikaisempi patteristi *Frank Cook* sai lemput. Juuri Fiton ansiota on, että pojat esiintyvät nykyisin *John Lee Hookerin* kanssa. Hän sattuu näet olemaan harras Hookerin ihailija jo monen vuoden takaa ja eräänä kauniina päivänä jokin aika sitten hän yksinkertaisesti pyysi tätä legendaarista bluesin taitajaa heidän mukaansa kiertueelle.

John Lee Hooker, Canned Heatin mukana Turussa

Hän on yksi kaikkein merkittävimmistä blueslaulajista, yksi niistä nimistä, jotka mainitaan automaattisesti, kun puhutaan aidosta amerikkalaisesta bluesista. Hän muistelee aloittaneensa laulamisen tosimielessä 13-vuotiaana kotikylässään Mississippin varrella. Tosin hän itsekään ei ole täysin varma syntymäajastaan. Liikkeellä on useita eri vuosilukuja, joista 1915 lienee todennäköisin.

Ensimmäiset levynsä Hooker teki Chicagossa 23 vuotta sitten ja saavutti pian sen jälkeen laajempaakin kuuluisuutta. Tyyllillisesti hän edustaa bluesin nykyaikaisempaa kaupunkilaistunutta ja kaupallistunutta suuntaa. Hän on esiintynyt viime vuosina enimmäkseen valkoiselle yleisölle ja ollut mukana kolmasti ns. *American Folk Blues Festival* kiertueilla, jotka suuntautuvat vuosittain Eurooppaan.

Yhteistyö *Canned Heatin* kanssa ei ole mitenkään sattuma, sillä Hooker kertoo pitäneensä jo pitemmän aikaa näiden kavereiden soitosta. Ja hänestä on mukavaa esittää nuorisolle vanhaa bluesia.

CANNED HEAT

RUISROCK-OPAS

Niemen

Wasiliszkissä, Valkovenäjällä 19.2.1930 syntynyt *Czeslav Wydrzycki-Niemen,* yleisemmin vain *Niemen,* on Puolan kiistatta suosituin poplaulaja, tuttu myös monille suomalaisille tv-esiintymisistään kansainvälisten festivaalien yhteydessä. Hän lauloi lapsena kirkkokuorossa, opiskeli myöhemmin Grodnon musiikkikorkeakoulussa ja siirtyi vanhempiensa mukana vuonna -58 näiden synnyinmaahan Puolaan. Czeslav jatkoi opintojaan Gdanskissa ja aloitti siellä myös uransa iskelmälaulajana. Hänen läpimurtonsa tapahtui 1962, jolloin hänet kiinnitettiin maan suosituimman popyhtyeen, Suomessakin vierailleen *Black And Bluen* solistiksi.

Neljä vuotta myöhemmin Niemen hankki itselleen nimeä laajemmaltikin voittamalla Rennesissä järjestetyn kansainvälisen iskelmäfestivaalin. Seuraavana vuonna hän uusi voittonsa, tällä kerralla Opolessa, ja vuonna -68 hänelle ojennettiin Cannesissa MIDEM-patsas. Hän on esiintynyt tämän jälkeen menestyksellisesti myös Länsi-Euroopassa ja aivan äskettäin hän pistäytyi Englannissa tehdäkseen levyn sikäläisiä markkinoita varten. Näinollen hän on huomattava kyky, vaikka hän sattuukin olemaan kotoisin ns. itäblokin maasta.

Niemenin laulutyyliä pidetään hyvin persoonallisena. Hänellä on voimakas ääni ja korkeakoulussa opittu oikea tekniikka. Hänen laulussaan saattaa havaita paljon vaikutteita slaavilaisesta ja itämaisestakin musiikista, mutta tätä seikkaa ei voi laskea ainakaan kielteiseksi. Ajattelutavaltaan ja pukeutumiseltaan Niemen on yhtä länsimainen kuin kuka tahansa suomalainen popsuosikki, ellei suorastaan länsimaisempi. Onhan hän kiertänyt muutakin kuin tahkoa.

Niemeniä säestää Turussa hänen oma kuusimiehinen yhtyeensä, joka edustaa puolalaista huipputasoa. Pojat pystyvät soittamaan yhtä hyvin jazzia kuin poppiakin ja tarjoavat täten hyvät puitteet mestarinsa laululle. Ei ole mikään ihme, jos Niemenin levyjä ruvetaan kysymään tämän vierailun jälkeen myös Suomessa. Niin on käynyt kaikkialla muuallakin.

Brett Marvin & The Thunderbolts

Mysteeri alkaa erään managerin sanoilla: »Brett Marvin ei koskaan ilmesty keikoille, mutta Thunderbolts on pirunmoinen bändi!» Mikä on aika hyvin sanottu, sillä Thunderbolts on juuri sitä. Ja Brett Marvin on vain yhtyeen villin mielikuvituksen tuote.

Yhtyeen hommista ei saa selvää kuvaa lisäämällä että se on Englannin suosituimpia bluesyhtyeitä. Kyseessä ei ole mikään maailman nopeinta kitaristia säestävä raskaspolkuinen ryhmä vaan jotain aivan muuta. Brett Marvin pyrkii säilyttämään musiikissaan sen tarvitseman yksinkertaisuuden ja alkuperäisyyden antamatta kuitenkaan periksi tosikkomaisuudelle, joka usein vaivaa bluespohjaisia yhtyeitä. Yhtyeen jäsenten tyyli muistuttaa hieman Daddy Longlegsia. Pojat eivät ota itseään turhan vakavasti ja käyttävät ahkerasti muinaisia alkukantaisia instrumentteja kuten pesusoikkobassoa, lusikoita, pesulautaa jne.

Yhtye on ollut koossa ammattilaisena hieman yli vuoden. Siihen kuuluvat **Peter Gibson** (laulu, trumpetti, viulu, lyömäsoittimet), **Graham Hine** (kitara, laulu), **Jim Pitts** (laulu, huuliharppu, mandoliini, lyömäsoittimet), **John Lewis** (piano, zembalo, laulu) ja **Keith Trussell** (zob). Kaikki yhtyeen jäsenet olivat tunnettuja folk- ja bluesmuusikkoja ja jokaisella oli takanaan omia levytyksiä ennen kuin he lyöttäytyivät yhteen. Heidän nykyisen suosionsa salaisuus lienee siinä, että vaikka yhtye on bluespohjainen, se on niin omaperäinen ja monipuolinen, että jopa vannoutuneet bluesin vihaajat tuntuvat pitävän siitä. Pojilta on juuri ilmestynyt heidän toinen albuminsa »Twelve Inches», joka arvostelujen mukaan todistaa edellä sanotun, mutta epävarmaa on, tuleeko se myyntiin myös Suomessa. Brett Marvin & The Thunderbolts kun ei ole niitä kaupallisimpia yhtyeitä.

Kansanyhtye Pink Fairies

Pink Fairies on täysin mahdoton bändi. Luettuaan mapillisen yhtyettä käsitteleviä lehtileikkeitä on vakuuttunut paitsi edellä sanotusta, myös siitä että tästä yhtyeestä on mahdoton yrittääkään sanoa mitään, kaikki jää pakostakin niin nuivaksi, vaisuksi, mitäänsanomattomaksi. Tekisi mieli vain heittää lehteen pari valokuvaa, pestä sielunsa purukumipopista ja vetäytyä vuorille diggaamaan rajusti tätä mieletöntä joukkoa. Koska tällöin saattaisi olla ettet koskaan kuulisi tai muuten kiinnostuisi »vaaleanpunaisista keijukaisista», pakerran paperille muutaman sanan toivoen sen herättävän uinuvan mielenkiintosi.

»Jos undergroundia vielä on olemassa niin tämä on sitä», sanoi eräs englantilainen kriitikko kerran Pink Fairies -yhtyeestä. Sanokoon, Pink Fairies on paljon muutakin. Lainaamatta sen enempää arvostelijoita todettakoon vain, että tähän saakka hurjana ja kompromissittomana anarkistijoukkona pidetty Edgar Broughton Band on alkanut saada melko vähätteleviä ja kalseita arviointeja osakseen sen jälkeen kun Pink Fairies on muutamalla tempaisulla hypännyt lehtien sivuille ja osoittanut, että Broughtonin on syytä olla vakavasti huolissaan uudesta kilpailijasta.

Yhtyeen toiminta ei rajoitu pelkkään musiikin esittämiseen vaan se pyrkii vaikuttamaan totaalilla menolla ympäristöönsä. Sillä on hämärä yhteys organisaatioon jota kutsutaan nimellä

KANSANYHTYE PINK FAIRIES

The Pink Fairies Motorcycle Club And All Star Rock And Roll Band, jonka kanssa yhdessä se järjestelee ilmaisia konsertteja ja happeningejä kaduilla ja puistoissa ja pyrkii saamaan yhteen kaikki kommuunitaloudet, jotka ovat hajallaan ympäri Englantia mutta joita yhdistää jokin yhteinen side.

Pink Fairies pyrkii toiminnallaan vähentämään pop-elämässä vaikuttavaa vainoharhaisuutta ja statustörppöilyä ja tuomaan takaisin rockin vanhaa kunnon hillittömyyttä »ennen kuin on liian myöhäistä». Musiikissa tapahtuu hervoton energian purkautuminen. Suoranainen melu ei ole pelkkä tehokeino vaan usein oleellinen osa. Vapautuneisuus ja järjestyneisyys yhdistyvät ihmeellisesti. Musiikin tuottamiseen käytetään kitaristia, basistia ja kahta rumpalia, Moog-syntetisaattoria, kvadrofonista (nelikanavaista) äänijärjestelmää ja huomattavaa määrää erilaisia efektikojeita.

Soittajien nimillä tuskin lienee suurta merkitystä, mutta tässä ne ovat: **Paul Rudolph,** kitara, **Duncan Sanderson,** basso, **Twink** ja **Russ,** rummut. Yhtye on aikaisemmin toiminut nimellä **The Defiants,** jolloin supertähti **Mick Farren** vielä kuului

siihen: Farren vaihtui **Pretty Things**eistä lähteneeseen Twinkiin, yhtye loi nahkansa ja alkoi vähitellen päästä ylöspäin, vaikka jotkut yrittivätkin olla huomaamatta yhtyeen musiikillista mellastusta Trafalgar Squarella tai Twinkin ajoittaista nakupelehtimistä lavalla.

Saattaa hyvinkin olla että Pink Fairies on koko juhlien hurjin esiintyjä. Jos edellytykset ovat hyvät ja yhtye tuntee olevansa omiensa parissa, **mitä tahansa** voi tapahtua! Tällaisen sanominen on useimmissa tapauksissa törkeän yliammuttua, mutta Pink Fairiesiin se sopii kuin vaaleanpunainen keijukaiseen.

Fairport Convention

Fairport Convention lienee popmusiikin historian ainoa yhtye, joka on tehnyt kuusi LP-levyä ja jokaisen niistä eri kokoonpanolla. Tämä kielii jo aika paljon niistä vaikeuksista, joiden keskeltä nykyisin muodostelma joutuu ponnistelemaan pyrkiessään kohti kansainvälistä kuuluisuutta ja kunniaa.

Alkuperäinen Fairport Convention syntyi neljä vuotta sitten, mutta siitä on jäljellä enää yksi ainoa jäsen: viimeisimmän parturoinnin jälkeen soolokitaristiksi siirtynyt, aikaisemmin komppikitaraa soitellut **Simon**

FAIRPORT CONVENTION

Nicol. Kesken matkan ovat kärryiltä loikanneet mm. *Ian Matthews, Sandy Denny* ja nyt viimeksi soolokitaristi *Richard Thompson,* toinen joukkueen kantavista voimista. Yhtyettä sanotaankin Englannin epäonnisimmaksi, mutta vastoinkäymiset eivät ole estäneet viimeistä mohikaania Simon Nicolia yrittämästä sisukkaasti eteenpäin.

Hänen rinnallaan nähdään nyt (ainakin tätä kirjoitettaessa) violisti **Dave Swarbrick,** basisti **Dave Pegg** ja rumpali **Dave Mattacks.** Heistä Pegg on kaikkein nuorin tulokas. Hän liittyi seuraan toissa jouluna. Swarbrick ja Mattacks ovat mukana jo parin vuoden takaisella LP:llä *»Liege And Lief»,* joka on viimeisin Suomessa julkaistu Fairport Conventionin kiekko. Yhtyehän ei ole ollut täällä erityisemmin tunnettu, vaikka se kuuluu ns. country folk -tyylin parhaisiin edustajiin.

Fairport Convention aloitti kotimaassaan Englannissakin varsin vaatimattomasti esiintyen etupäässä opiskelijoitten huvitilaisuuksissa. Varsinainen läpimurto laajempien kansankerrosten tietoisuuteen tapahtui syksyllä -69, jolloin senhetkinen kokoonpano antoi pari loppuunmyytyä konserttia Lontoon *Royal Festival Hallissa.* Sandy Dennyn liuettua omille teilleen seurasi hetkinen lamakausi, joka kuitenkin saatiin päättymään Dave Swarbrickin erinomaisen laulutaidon avulla. Thompsonin eroaminen merkitsi niinikään vakavaa uhkaa yhtyeen tulevaisuudelle, mutta Simon Nicol on todistanut jo olevansa yhtä pätevä solisti.

SEKÄ...

● **Tommie Mansfield** on varmastikin Turun rockmaailman omaperäisimpiä ilmiöitä, 50-luvun suuria pioneereja omatekoisine kitaroineen ja aitoine Nashvillestä tuotuine cowboysaappaineen. Ehkä muistatte hänet viime vuodesta, jolloin **Argentia** ei millään meinattu saada lavalle kun Tommie vaan jatkoi rokkaamistaan vaikka taustabändikin oli jo poistunut.

● **Contact** on ruotsalainen yhtye, jota on vaikea karsinoida. Sen musiikillinen pohja on kansanmusiikissa mihin on lisätty piirteitä rokista ja psykedeliasta. Sävellykset eivät ole kovin yksinkertaisia, joten yhtyeen musiikki ei ehkä avaudu ensimmäisellä kuuntelukerralla.

● **Culpeper's Orchard** lienee **Burnin' Red Ivanhoen** ohella Tanskan paras yhtye. Heavy soundi on mukana mutta sen lisäksi aimo annos melodisuutta ja monipuolisuutta.

● Lauantain aamusoiton aloittaa porilainen **Elonkorjuu:** Paikalliset Läpionit varokaa. Pojat vetävät tyylikkäästi bluesia ja sijoittuivat Popmuusikot ry:n järjestämissä amatööriyhtyeiden suomenmestaruuskilpailuissa toiselle sijalle.

● **Yellow,** vanhalta nimeltään Only Five, edustaa turkulaista popmusiikkia. Tarkkaavaisuutta on syytä kohdistaa yhtyeen vetonaulaan, englantilaiseen Mel McRae'hen, jonka mukaantulo on huomattavasti parantanut yhtyeen soundia. Edellä mainituissa suomenmestaruuskilpailuissa valittiin ensimmäiselle sijalle porvoolainen **Faction,** joka tunnetaan erityisesti vahvoista Cream-tulkinnoistaan ja tiukasta yhteensoitostaan.

● Naapurimaassamme kovassa nousussa oleva **Fruit** ei vielä ole meillä tunnettu, mutta elokuun paikkeilla tämä ruotsalainen Schocking Blue -tyyppinen hedelmä lienee jo kypsä poimittavaksi.

● Jotakin varsin mystistä on amerikkalais-ruotsalaisessa **Karma**-yhtyeessä. Kahdella akustisella kitaralla ja bassolla he saavat aikaan soundin joka läheisesti muistuttaa CSN& Y:ia ja Moody Bluesia. Täysin kosmista menoa, olin seota kuunnellessani yhtyeen nauhaa.

● **Stefan Grossman** on eräs parhaita akustisen kitaran taitajia tällä hetkellä. Hän on aikaisemmin työskennellyt mm. Simon & Garfunkelin, Danny Kalbin, Fotheringayn ja the Fugsien kanssa. Grossman on alansa tunnustettu mestari ja hän on kirjoittanut mm. useita kitaransoiton oppikirjoja.

● **Karelia** lienee Suomelle mitä Fairport Convention on Englannille. Neljän huippumuusikon idea muinaisiin kansanlauluihin pohjautuvasta yhtyeestä on lyhyessä ajassa nostanut heidät eräiksi tervetulleimmista uusien suuntausten etsijöistä. Viel' on teitä polkematta, kantoja kapuamatta (beibi!) . . .

● Sunnuntai on vanhempien päivä. He kestävät varsin mielellään **Cumuluksen** ja **Fairport Conventionin,** jotka nätisti päättävät festivaalien kansanmusiikkipohjaisten yhtyeiden sarjan. Fairport Convention on lopultakin saamassa osakseen ansaitsemaansa huomiota ja sen musiikki tulee saamaan puolelleen lukemattomia uusia kannattajia.

● Viekää vanhempanne hienotunteisesti kävelylle kun **Fläsket Brinner** astuu lavalle. 'Läski palaa' on ruotsalainen 'anarkistiyhtyeeksi' haukuttu bändi ja sen meno on tosi kovaa. **Tasavallan Presidentti** taas ei liikoja esittelyjä kaivanne . . . suosituin suomalainen — tehän tiedätte.

● Festivaalien viimeinen esiintyjä on vielä toistaiseksi avoinna, mutta se todennäköisesti tulee olemaan **Jeff Beck,** tuo roiskerappari joka jo legendaaristen Yardbirdsien aikana soitteli saumat suorikşi ja teki myöhemmin erään kovimmista rock'n roll -levyistä mitä milloinkaan on tehty. Jeff Beck on nyt sairasteltuaan ja oltuaan poissa näkyvistä jonkin aikaa, koonnut uuden yhtyeen, jonka ensimmäisiä esiintymisiä Ruis-Rock tulee olemaan. Roll On, Jeff . . .

Mikä yhdistää pastorin ja Vietnam-karkurin? — Santana!

Pastori Pohjalainen, Defiers-yhtyeen rumpali ja johtaja, julistaa muhkeasti liperit väpättäen: »Kuin kedon kukkaset aikansa kukkivat ja sitten kuihtuvat, tulee ja menee myös ihmisiä, kokonaisia valtakuntia, nimiä, tähtiä ja nyt rymistelee voimalla bändimme kuuman tavaran luokkaa, nyt

DEFIERS ON NOUSUSSA»

Asiasta otettiin selvää. Suosikki kävi esimerkiksi viime juhannuksena tarkistamassa, onko Pastorin suu suurempi kuin mitä selkä jaksaa kantaa.

Juhannusyön soittoreitti kulki pitkinpäin Suomea: Kauhava, Aulava, Virrat, Kangasala.

Ja niin siinä vain kävi, että pojat tempaisivat jokaisessa paikassa uneliaasti harhailevan juhlaväen tiiviisti mukaansa. On myönnettävä, että Defiers keräsi joka kerran vilpittömän ja hartaan kuulijakunnan lavan eteen. Mikä on heidän taikasanansa? Sellaista on kysyttävä, sillä selvästi on jostain vakuuttavasta kysymys.

TERVEISIÄ ALASKASTA, KALIFORNIASTA, VIETNAMISTA . . .

Mike Varness on yhtyeen lauluosolisti. Amerikkalainen 21-vuotias maailmankiertäjä. Entinen Turtles-yhtyeen jäsen. Turtles oli maailman huippuyhtyeitä vuosina 67—68. Mike oli mukana saamassa kultalevyä miljoonahitistä »Happy Together». Kesken huippukautta hänet kuitenkin elokuussa -67 kutsuttiin asepalvelukseen Vietnamiin. Siellä hän toimi tiedustelupartiotehtävissä. Mike on taatusti nähnyt kuinka ymmyrkäinen maailma on. Hänen suonissaan virtaa norjalaista verta, syntynyt Alaskassa, Turtles esiintyi Kaliforniasta käsin, Vietnam, Saksassa kahdeksan kuukautta, Tanska, Suomi . . . Mikellä on suomalainen vaimo, jonka kanssa hän on ollut aviossa vuoden. Suomalaisista yhtyeistä Mike Varness pitää mm. Pressasta, *Pohjalainen*. Liperimiehellä on yksityiselämässäänsalainenharrastus: peljättävät ja paukkuvat aseet. Mm. tehokas kiikarikivääri ja raskas kuudestilaukeava. Eivätkä ne ole koristeita . . .

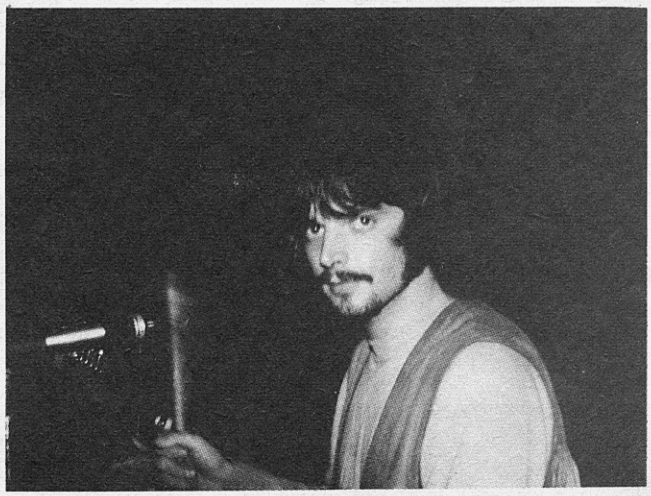

koska sillä on »rhythm, beat, — it's strong». Samoin hän diggaa Wigwam'ia. Solisteista muistuu ensinnä mieleen M. A. Numminen, jonka ansiot ovat siinä, että M. A. on erilainen »and his music is not too perfect».

KAUNISTA JA RAAKAA

Defiers-yhtyeen jäsenistä *Eero Peltonen* kuvaa hyvin porukan luonnetta. Hän on toinen soolo-laulaja ja liikkuu komppikitara kainalossa rajusti lavalla. Konttaa lavan poikki ja tulkitsee kovasti ja puhuvasti. Nimikirjoituksia. *Hanski Koskela* — basso. *Keijo Koski* — soolokitara. Rumpuja pieksee *Jussi 'Pastori'*

DEFIERS EI VIRNUILE

Korpikylistä metropoleihin kiertelee soittajaa ja laulajaa. Monet ovat taitavia ja laulavat puhtoisesti. Purkavat ja pakkaavat näppärästi soittovälineensä. On valkoista ja kirjavaa koristeellista paitaa.

Mutta tämä ei riitä. On oltava mukana fiilistä, jotain mikä saa jengin mukaan.

Ja sitä jotain on Defiers-yhtyeellä. Sillä on hallussaan avain kuulijoiden sisimpään.

Yksi selitys on se, että yhtye esittää ymmärrettävää musiikkia. Mutta ei välttämättä yksinkertaista. Puhuttelevaa musiikkia taitavasti ja juuri siksi tehokkaasti.

Toinen vaikuttava seikka on se, että yhtye on löytänyt otteen tästä päivästä. Musiikki on tämän ajan soundia. Kosketus kiihkeästi sykkivään elämään. Se soi kovaa, eikä lepertele.

Kolmas ja vaikeaselkoisin tekijä on se, että kansa joko tykkää tai ei tykkää. Ja tässä tapauksessa tykkää. Sydän lähtee jyskäämään samaan tahtiin kiihkeästi etenevän musiikin vietäväksi. Fiilinki on itsestään syttyvä, välitön. On likeisyyttä, olemme kaikki samaa jengiä. Kukaan ei epäile.

ESIMERKIKSI

Hilpeämpää ja ilmavaa rockia edustaa esimerkiksi 'Walking in your shadows'. Tunnelmaa virittää kaunis ja eksoottisen kuuma 'Black magic woman', joka on vahvaa Santana-tavaraa. Defiersin tulkitsemana kaunista, kaunista . . . Yleensäkin kuulijat pitävät erityisesti Santana-soundista.

Mike Varness'in oma sävellys 'Uncle Sam' kertoo yksinäisestä miehestä, joka kaikesta huolimatta vielä elää Vietnamissa, menettää silmänsä . . . kipeä kertomus suoraan sydämestä.

Herkeämätön rytmi on Defiersin ehkä vahvin ase. Väkevää afro-rockia parhaimmillaan. 'Stoned woman' on tiiviisti jyräävää musiikkia, jota ei pökkelöisinkään kykene väistämään.

Defiersin rytmi ei uuvuta, vaan rauhoittaa: surullinen blues 'I woke up this morning' Rollarihomma 'Sympathy for the devil' sykkii sekin painavasti.

'Soul Sacrificed' synnyttää vahvaa Woodstock-fiilistä. Led Zeppelinin 'Born to be wild' sopisi hyvin Defiersin tunnussäveleksi: villiä ja tehokasta rytmiä.

MIKSI DEFIERS ON NOUSUSSA

Siksi että se on lahjomaton. Ei kosi eikä kerjää. Se ei hienostele, ei ole ulottumattomissa, vaan on osa jengistä. Defiers ei tee musiikkia. Vaan soundi syntyy soittajien käsistä ja kurkuista siten, että se ELÄÄ.

Pane Paasikivi, Ståhlberg ja Snellman tilille.

Pane setelit taskusta tilille.
Siten saat ne koroilla kasvamaan.
Ja valitse tilillepanon paikaksi Kansallispankki.
Vanhemmiten varmasti huomaat
miksi se kannatti.

ystävällisesti
KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

KUUKAUDEN DISC JOCKEY

JUSSI RAITTINEN

EERO
Toivotaan, toivotaan/Joskus näin, joskus ei
RCA Victor FAS 039

Sen lisäksi, että Eero tulkitsee erinomaisella äänellään ja hyvällä suomenkielen jakopäällään kerrassaan taitavasti José Felicianon tunnetuksi tekemän italialaiskappaleen Che Sara' sekä James Taylorin sävellyksen Fire And Rain, on tämä levy eräässä toisessakin suhteessa suurta kiitosta ansaitseva.

Discophonin johtaja Mosse Vikstedt on nimittäin antanut Eeron sekä kappaleitten sovittajan EERO LUPARIN vapaasti huolehtia levyn tuottamisesta. Tämä ei sinänsä ole mikään aivan uusi asia, tätä tuottamistapaa on kyllä ennenkin käytetty, mutta yleensä tulokset ovat olleet kehnonpuoleisia.

Se, että tulos on näin maukas, johtuu suuresti siitä, että kerrankin on sekä solisti että sovittaja samoilla musiikillisilla linjoilla, ja että he myös jatkuvasti *esittävät* ja *kuuntelevat* tällä levyllä kuultavan tapaista ja muutakin popmusiikkia aktiivisesti, toisin sanoen *ovat aikansa tasalla.* Edelleen on sovittaja, siis Eero Lupari valinnut taustalla soittavat muusikot äsken mainitun periaatteen mukaan. Nämä ovat Kaj Westerlund, piano; Heikki Virtanen, basso sekä Aimo Hakala, rummut, kaikki erittäin aktiivisia keikkamuusikoita, kuten Lupari itsekin, joka soittaa, kuten hyvin tiedämme, itse kitaraa. A-puolella soittaa myös joukko viulisteja, joille sovittajana ensikertalainen Lupari on laatinut varsin laatuunkäyvän sovituksen ja saanut sen myös soimaan. Varsin paljon on tähän mennessä käytetty menetelmää, jossa popmuusikot ovat saaneet hoitaa levyillä säestyksen »komppipuolen» ja soolotkin, jonkun ns. kokeneemman kapellimestarin laatiessa ja johtaessa puhallin-, viulu- ja lausäestykset, ns. kokeneempien muusikkojen vastatessa näiden esittämisestä. Tuloksena on saattanut sitten olla mitä kaameinta sillisalaattia, kun elementit yhdistetään. Nyt kun yhdenmukaistaminen on viety tarpeeksi pitkälle, on myös onnistuttu. Lisää tällaista, »kaupalliset» levy-yhtiöt, niin maamme äänilevyteollisuus alkaa päästä klikkiytyneestä jähmettyneisyydestään! P.S. Ei tämä ainoa tällä tavalla tuotettu levy ole, jos nyt jätetään mukamas epäkaupallinen Love Records pois laskuista. Kuunnelkaapa Apollo-yhtyeen LOISTAVA LP-levy.

EIJA MERILÄ
Luvannut en ruusutarhaa/Äiti sun kaltaises
Scandia KS 857

Eija Merilä, maamme kruunaamaton kantrimusiikin kuningatar on saanut esitettäväkseen tämän vuoden menestyksekkäimmän kantrikappaleen, Lynn Andersonin tunnetuksi tekemän Joe Southin sävellyksen Rose Garden, ja selviytyy tehtävästä hyvinkin kiitettävästi, joten veikkaan melko varmaa hittiä.

Pisteeni tipahtavat kuitenkin A-puolen mitäänsanomattoman innottoman musiikkitaustan vuoksi. Sovittaja Olli Heikkilä on kyllä laatinut kympin arvoisen Andersonin versiota myötäilevän sovituksen, mutta jotenkin se vain tuntuu tyhjältä, lattealta ja laiskalta. Olettaisin tämän näinollen johtuvan johtavien studiomuusikoittemme laiskanpulskeasta suhtautumisesta äänitettävään musiikkiin, toisin sanoen, kun on saatu aikaan yksi musiikillisesti virheetön otto, eli osataan soittaa kappale nuoteista oikein, pakataan vehkeet kiireesti ja riennetään seuraavaan nauhoitukseen. Mielestäni tässä vaiheessa olisi syytä kuitenkin pysähtyä hetkeksi tuumimaan, mitä vielä voidaan tehdä, että tausta todella toimisi, eli harkita pikku nyansseja ja mikä tärkeintä, ottaa myös *tyyliseikat* huomioon. Nyt on kuitenkin niin, että eri tyylejä ja suuntauksia ei tietenkään niitä kuuntelematta opita, eli nyt olemme siinä, mistä edellisen levyn kohdalla puhuin, aikansa tasalla pysyttelemisessä. Tällä vuodatuksellani en kuitenkaan tahdo tarkoittaa sitä, että vanhat parrat vaan armotta syrjään, asialla on kyllä toinenkin puolensa eli se, etteivät nuoret muusikkomme ole voineet missään saada kevyen musiikin vakavaa opetusta. Tämän levyn b-puolesta olen jäävi sanomaan mitään, allekirjoittanut kun on sen itse alunperin tuottanut LP-levylle »Kantri».

LEA LAVEN
Uskon ihmiseen/Manolito
Columbia 5 E 006-34416

Kappaleena on tämä Lea Lavenin laulama Uskon ihmiseen eli Put Your Hand in the Hand, jonka on tehnyt aiemmin mm. kappaleen Snowbird säveltäjänä tunnettu kanadalainen Gene McLellan, vähintään yhtä vahva kuin äsken mainittu Eeron laulama Toivotaan, toivotaan. Kummassakin on paljon yhteisiä aineksia, ovathan ne tuollaisia gospelinomaisia juttuja, ja kummassakin on varsin onnistuneet samanaiheiset vakavahkohenkiset sanat.

Neiti Lavenin levyä vaan valitettavasti vaivaavat samat puutteet jotka ovat Eija Merilän Ruusutarhassa. Kun b-puoli on tuskin pisteenkään arvoinen en voi tästä enempiä silmiä antaa.

MARI LAURILA
Hei täti, tänne vaan/Jos saisin viisi miljoonaa
Scandia KS 858

Onpahan sellainen pikkuhauska lastenlevy. Kääntöpuolen kappale on tunnettu Ruotsissa ja täälläkin nimellä Mitt Sommarlov, mutta siihen on tehty lapsillekin liian naivit sanat.

HIUTALEET
Hän katsoi pitkään/Onnelliset hetket
Sonet T 6560

Tällaisia itse säveltäviä sekalauluyhtyeitä à la Kari, Raili ja Riitta tai Jarkko ja Laura levyttää maassamme vuosittain monia. Tekevät levyn, ehkä kaksi, sitten häviävät kuvasta. Syynä useimmiten persoonallisuuden puute. No, ei kuitenkaan tulisi ensilevyä liikaa haukkua, voi vielä joku niinkin pitkälle päässyt piilevä kyky liiaksi masentua. Ovathan Danny ja Kirka ja Johnny joskus myös tehneet ensilevyn.

VUOKKO PIIRONEN
Milloin sinut saan/Taas katseen nään
Columbia 5 E 006-34417

Pikkusievää, persoonatonta kotimaista kyhelmöintiä kauttaaltaan. Vuokko Piironen on kiva.

BREWER & SHIPLEY
One Toke Over The Line/Oh Mommy
Kama Sutra 2319 004

A-puoli kuulosti minusta lähinnä hieman kantrimusiikkiin päin kallistuvalta purukumipopilta, enkä ollut mitenkään erikoisen riemastunut, kunnes sitten käänsin puolta. Oh Mommy paljastui kantrimusiikin valekaapuun puetuksi hyvin varteenotettavaksi USA:laisen nuorison kannanotoksi siellä varsin laajat mittapuut saaneessa nuorison ja vanhemman ikäpolven välisessä skismassa (kun en parempaa ja kuvaavampaa sanaa löydä). Levy alkaa sanoin Oh Mommy, I ain't no commie, but . . . eli Oi äiti, mie en oo kommunisti, mutta . . . ja sitten tulee asiaa pitkästä tukasta, marihuanasta, Vietnamin sodasta sekä Nixonista. Kappaleen innoittajana on selvästi ollut Country Joe McDonaldin I-Feel-Like-I'm-Fixin'-To-Die-Ragsekä jokunen John B. Sebastianin sävellys, mikä ei mielestäni kuitenkaan ole puute.

DEREK AND THE DOMINOS
Layla/I Am Yours
Polydor 2001 172

Eric Claptonhan se joukkueineen siellä. Meno on mielestäni sekavaa ja linjatonta. Ei Claptonkaan ole Jumala, en pidä.

ATOMIC ROOSTER
Tomorrow Night/Play The Game
Fontana 6073 204

Tämän olen varmaan kuullut ennenkin . . . no, en sentään. Jotenkin vain tulee mieleen takavuosien purkkaporukka Troggs, oli tämä sitten ns. progressiivista eli ei.

MOEBIUS BOTTLE
It's a Good Day/Sweet Lovely Feeling
Riviera No 121 351 L

Kotimaassaan osattomaksi jääneen englantilaisyhtyeen Ranskassa levyttämä purukumidiskolastenlevy, eikä hyvä.

THE BEGGARS
Ev'ryone Together in the Swimmingpool/The Puhsbike Song
Riviera No 121 352

Sama kuin edellä. Vielä huonompi.

RICARDO CANOVA
Une histoire d'amour (Love Story/Et le train s'en va
Riviera 121 355 L

Vaikkakin Francis Lai on suosikkini ranskalaisen romanttisen filmimusiikin säveltäjien ja sovittajien joukosta, en pidä hänen Love Storystään lain. Lai on sentään säveltänyt sellaisetkin elokuvasävelhelmet kuin Mies ja nainen, Elää eläkkeen sekä Pyörteitä. Jos minun on pakko kuunnella Love Storyä, teen sen mielummin tämän levyn parissa ranskaksi, jostain syystä se ei silloin kuulosta liian lässyltä.

KUUKAUDEN LP-ARVOSTELUT

M. A. Numminen

VESA-MATTI LOIRI: 4+20

Vesa-Matti Loiri on päästetty tekemään aivan sellainen levy kuin hän itse tahtoo. Useimmille Suosikin lukijoille tämä ei liene juuri mieluisinta musiikkia, sillä levy sisältää etupäässä jazzia. Jossakin haastattelussa Vesku on sanonut, että mieluimmin hän vain soittaisi huiluaan. Tämä sävy näkyy tässä levyssä. Vesku on tosissaan, minusta hiukan liiankin tosissaan. Olisin kaivannut pientä huumorin pilkettä sieltä täältä, sillä toki sitä jazzissakin on, vieläpä niin runsaasti, että se välittyy aivan tavallisellekin musiikinharrastajalle. Erityisen kaunis tässä levyssä on *Oskar Merikannon* laulu *Itkevä huilu*. Hyvä platta mutta tuskin ihan poppareiden mieleen.

SIMON SCOTT: SIMON SCOTT

Simon Scott, tuo vieraskaikuisen englantilaisen nimen taakse kätkeytyvä tamperelainen laulaja on erinomainen iskelmälaulaja. Hänellä tuntuu tämän levyn perusteella olevan juuri ne ominaisuudet, joita hyvältä laulajalta kaivataankin: kantava, varma ja melko puhdas ääni. Näillä edellytyksillä olisin mielelläni suonut, että miehelle olisi tehty hiukan monipuolisempi levy. Nyt LP:llä olevat kappaleet ovat niin runsaasti toisensa kaltaisia, että oikein harmittaa Simon Scottin puolesta: hänestä olisi toki ollut kyvyiltään moneen muuhunkin. Nyt levy on miltei kauttaaltaan tasapaksua beatia (tosin sovituksissa vilahtaa muutama kiinnostavuus). Yhdessä kappaleessa, *Sabeline,* herkistin korviani: selvästi piilotango, ja sitten huomasinkin, että tuohan on se vanha tuttu vuosien takaa. Simonilla on hyvä tulkinta.

»ISOJEN POIKIEN LAULUJA»

Tätä levyä varmaankin monet pitävät varsinaisena pornona. Siinä käytetään sukupuolielimistä juuri niitä nimityksiä, joita me miltei kaikki viljelemme jokapäiväisessä puheessamme, mutta jotka julkisesti lausuttuina tuntuvat peräti uskaliailta. Nämä ovat lauluja »vanhoilta hyviltä ajoilta», niiltä ajoilta, jolloin maassamme ei ollut sellaista kaksinaismoraalia kuin nykyisin, vaan kansa sai rauhassa huvittaa itseään ruokottomuuksilla. Niin suurenmoinen kuin tämä levy onkin, niin valitettavasti siitä puuttuu aito rietas hauskuus. Tuntuu siltä kuin laulajat olisivat itsekin pitäneet tekstejä liian rohkeina ja sen vuoksi laulaneet ne hyvin vaisusti, jopa arasti. Sellainen meno, jota minä kaikessa riettaudessani olisin kaivannut, on vain yhdessä kappaleessa *Levanterin laulu.*

IRWIN GOODMAN JA ESA PAKARINEN: LONKALTA

Jos katsoo ensimmäiseksi levyn takakantta, luulee että *Irwin* ja *Esa* ovat nyt tehneet hauskoja uusia lauluja. Aika kivoja ne ovatkin, mutta eivät uusia: Irwinin vanhoihin tuttuihin lauluihin on tehty jonkin verran uusia sanoja. Onkohan ollut liian kiire vai eivätkö Irwin ja *Veksi Salmi* ole viitsineet vaivautua? Samoin tuntuu siltä kuin Esa Pakarinen olisi mukana vain velvollisuuden tunnosta; yhtään hänen omaa kappalettaan ei ole levyllä vaan kaikki ovat Irwinin ja Veksin. No, kiva näinkin mutta seuraavan kerran, hyvät herrat: huolellisempaa työtä!

SINUA, SINUA RAKASTAN

Tämä levy on kokoelma vanhoista single-levyistä, joissa esiintyvät laulajina *Ronnie Österberg, Ringa, Irina Milan, Pepe Willberg* jne. Hintaluokka on 16 mk. Tässä on aika mainiosti yhdistelty rakkausaihetta kokonaisuudeksi ja valotettu vähän sitä, miten peräti eri tavoin tuo ikuinen ongelma voidaan nähdä: on haaveellista, asiallista, terävää ja kaunista. Tätä kai minä kuuntelisin, jos olisin vastikään rakastunut.

DANNY: D

Dannyn viimeisimmän levyn otsikko on yksinkertaisesti D. Se kai kuvaa sitä kiistatonta asemaa, jonka mies on saavuttanut pop-maailmassamme. Dannyltä ei ole pariin vuoteen tullut LP:tä, joten nyt oli jo aikakin. Oivallisin meno on tutuissa kappaleissa *Tuulen suojaan* ja *Hän on Lady.* Tietysti ne jotka tietävät minun olevan nykyään D-tuotannon leivissä, olettavat että kehuskelen työnantajani LP:tä. Mutta valitettavasti en täysin rinnoin voi. Vaikka levy onkin mielestäni jokseenkin kiintoisa, olen pahoillani, että siinä on sorruttu vähän samantapaiseen kuin Simon Scottin levyssä: liialliseen samanlaisuuteen. Ensimmäinen mikä tuli mieleeni oli, että ehkä Dannyn kannattaisi kokeilla muitakin sanoittajia kuin *P. Reposta* ja *Saukkia;* erityisesti mieleeni tulee kirjailija *Jarkko Laine,* joka on ehkä tuoreimmin nuorisonläheinen sanoittaja. Dannyn vakioihailijoille levy on mitä oivallisin lahja, ja muutenkin luulen sitä suosittavan melkoisesti.

JUSSI RAITTINEN ym.: KANTRI

En tiedä olenko hiukan yksisuuntainen, mutta tämä levy viehätti minua eniten tämänkertaisista. Country& Western -musiikki on kiehtonut minua aina, vaikka en jaksakaan kuunnella sitä yhtä innokkaasti kuin rock-and-rollia. No, *Jussi Raittinen* kannattaa molempia, vaikka hän kallistuneekin enemmän countryyn. Levyjen takakannessahan aina kehutaan pirusti levyä, mutta katson silti voivani yhtyä siihen, mitä takakannen tekstin kirjoittaja *Pekka Gronow* sanoo: »Jussi Raittinen on hämmästyttävän hyvin onnistunut tavoittamaan country-musiikin hengen ja siirtämään sen suomalaisiin oloihin.» Levyllä esiintyvät Jussin lisäksi *Arto Sotavalta, Eija Merilä* ja *Rauli Puumalainen* (Jussin orkan rumpali). Tämä levy täyttää odotukset kahdelta osalta: se on yhtenäinen tyylillisesti ja siinä on vaihteleva ohjelmisto. Suosittelenpa, varsinkin enemmän musiikista kiinnostuneille.

PAUL JA LINDA McCARTNEY: RAM

Kyllä tämä Paul McCartneyn oma Lp toki kiva levy on. Mies on vaimonsa kanssa puuhannut oikein hedelmällisen tuloksen. En tiedä vain mikä on se jokin, joka puuttuu tästä. Yleisesti ottaen siitä tietysti puuttuu kappale, joka heti jäisi korviin soimaan, niin kuin iskelmän pitää, mutta muutkin ovat jollakin tavalla hieman värittömämpää kuin Beatles-aikoina. Paul McCartneyssa oli Beatles-yhtyeen tunnelmoija, John Lennon toi taas kiinteyttä ja tiiviyttä esityksiin ja lauluihin. Tässä levyssä on silti runsaasti ansioita. Esimerkiksi *3 Legs* on rajua menoa ja *Ram On* on taas soinniltaan aika poikkeuksellinen. Paul on ehkä innostunut niin suuresti etsimään uutta soundia, että on unohtanut tehdä tarttuvia melodioita.

CHRISTIE: FOR ALL MANKIND

Tämä nyt meille suomalaisillekin tuttu *Christie* on otaksuttavasti pyrkimässä pois pelkän iskelmäyhtyeen maineestaan ja tahtoo esittää jotain vakavampaa. Tuo nimimelodia *For All Mankind* onkin aika oiva sekä melodialtaan että sanoiltaan. Tällaisissa tapauksissa aina toivoisi, että sellaisetkin, jotka eivät vielä kovin hyvin englantia osaa tai ovat päästäneet taitonsa kesannolle kuuntelisivat tarkasti ja vaikkapa sanakirjaa apuna käyttäen perehtyisivät sanomaan. Tällä tavalla levy saavuttaisi sen tarkoituksen, johon tekijät ovat luultavasti tähdänneet. Yleensä tästä levystä on sanottava, että Christiellä on hieman liiaksi samanlainen yleissävy musiikissaan. Moni toki voi pitää sitä persoonallisena, mutta esimerkiksi minä joudun kuuntelemaan niin paljon poppia, että kaipaan levyltä erilaisia kappaleita.

JAMES TAYLOR: MUD SLIDE SLIM AND THE BLUE HORIZON

Tämä levy on pääasiassa tunnelmamusiikkia tempoltaan, ja ellei tarkkaile sanoja, niin tunnelmoinniksi se jääkin. Kaikkein rautaisinta menoa on kappaleessa *Let Me Ride,* joka eroaakin tavallaan edukseen muista. Hauskaa tässä levyssä on, että yhdessä kappaleessa, *Places In My Past,* on käytetty haitaria, tosin vain taustasoittimena, mutta kuitenkin. Tiesittekö muuten, että haitaria on ennen paljon käytetty blueseissa, ja monessa 50-luvun rajussa rock-orkassa, kuten *Bill Haley,* oli haitari mukana. Eläköön haitari!

GROWING GRASS: GROWING GRASS

Kun tuossa juuri ihailin haitarimenoa, niin tässä on viulu aivan yhtä suurenmoinen, minusta jopa ylivoimaisen hauska. Tässä on sellaista rentoa, vähän country-tyyppistä menoa. *Growing Grass* (= kasvava ruoho) on ruotsalainen yhtye, joka laulaa englanniksi. Heillä on riemukkaita instrumentteja: viulun lisäksi mandoliini, dobra, banjo. Sitten ovatkin vain kitara ja basso. Rummut puuttuvat kokonaan. Mutta se ei menoa haittaa. Growing Grass on onnistunut siinä, missä moni on iskenyt kirveensä kiveen eli se saa vanhahtavan musiikin kuulostamaan rautaiselta. Tekisi mieli itsekin mennä mukaan vähän svengaamaan poikien kanssa; viulu kun niin vetää puoleensa! Muutamissa kappaleissa on juuri sellaista viuluvingutusta, joka ei voi olla huvittamatta. Tavallaan se on pilailua, mutta tavallaan niin taiturimaisesti esitettyä, että se jo pelkästään teknisenä suorituksena panee nauramaan.

BREAD: MANNA

Ennen kuin on edes kuunnellut Bread-LP:tä, kiinnittyy huomio kanteen: se on monikerroksinen ja siitä näkyy sisäkansi päälimmäisen kannen reiästä. Tyyli vanhahtava. Mutta musiikki itse levyllä ei toki ole. Joskus mahtava viulutaustojen käyttö tuntuu turhalta, olisivatpa käytelleet niitä säästeliäämmin, niin tulos olisi ollut menevämpi. Oikein käytetty — siis minun suppeasta näkökulmastani — on viulut ja koko iso orkesteri kappaleessa *Come Again,* jossa on viehkeä outo soundi. Myyntimenestyksen kannalta kai on otettu mukaan Bread-hitit *Let Your Lover Go* ja *If;* ne nimittäin eivät välttämättä ole levyn parasta antia. Tämä levy ei kyllä minua muutenkaan erityisemmin sävähytä, vaikka se kotihippojen taustana menisikin.

THE SUPREMES AND THE FOUR TOPS: THE MAGNIFICENT

Tässä levyssä on juuri sitä ehdotonta rautaa, jota tahtoo joskus kun haluaa soittaa minkä grammarista irti saa ja vaipua rajun musiikin lumoihin. Sekä äijät että ämmät ovat saaneet tulkintoihinsa niin raisua hikeä ja terästä että vaikka se onkin pelkkää viihdettä, niin kyllä sitä ilokseen kuuntelee. Hyvälle ammattitaidolle antaa mielellään arvoa, vaikka sitten aihepiiri liikkuisikin vain kuun, tähtien, rakkaan ja sinun ympärillä.

Jos tahdotte hätkähdyttää ketä vain kovalla menolla, tämä on juuri oikea platta. Sovitukset ovat rautaa, laulut timanttia.

PITÄISIKÖ MYÖS POPPAREIDEN SAADA VALTION APURAHOJA?

● Suomen valtio jakaa vuosittain valtavia summia apurahoja ansioituneille taiteilijoille.
● Tämän rahanjaon ulkopuolelle on popparit jätetty aivan kylmästi.
● Miksi? Eikö musiikki, mitä he tekevät, ole tarpeeksi arvokasta apurahoja jakavan lautakunnan mielestä?
● Tässä muutamien poptaiteilijoiden mielipiteitä.

JUSSI RAITTINEN

SUOSIKKI: Pitäisikö samanvertaistaa pop-muusikot ja pop-säveltäjät apurahoja saaviin taiteilijoihin?
JUSSI: Ehdottomasti pitäisi pop-muusikoilla ja säveltäjillä olla samanlaiset mahdollisuudet saada apurahoja. Pop-musiikki on uusi musiikin virtaus, miksi ei sitä voida hyväksyä. Kun kerran uudet kirjallisuuden virtaukset hyväksytään pitäisi myös uudet musiikin virtaukset hyväksyä. Lautakunta joka myöntää apurahoja koostuu vanhoista ukoista joilla on kovat ennakkoasenteet pop-muusikoita kohtaan. Tosin viime vuosina on muistettu muutamia muusikoita kuten, Unto Haapaahoa, Edward Vesalaa jne.
SUOSIKKI: Mitä tekisit jos saisit apurahan?
JUSSI: Apuraha anotaan johonkin tiettyyn tarkoitukseen. Minä tekisin sillä opintomatkan joko Englantiin tai Amerikkaan. Me olemme täällä vähän sivussa suuren maailman tapahtumista, olisi hyvä käydä ulkomailla ottamassa vähän viitteitä ja oppia.
SUOSIKKI: Jos apurahoja alettaisiin jakaa myös pop-muusikoille, nostaisiko se pop-musiikin tasoa Suomessa?
JUSSI: Ehdottomasti se nostaisi tasoa, se innostaisi yrittämään enemmän. Apurahaan liittyy aina jokin ehto, miksi ei voitaisi myöntää apurahaa esimerkiksi kotimaisen rock-oopperan säveltämiseen. Kyvykkäitä tekijöitä kyllä löytyisi.
SUOSIKKI: Mikä olisi mielestäsi sopiva summa jolla voitaisiin avustaa jotain muusikkoa tai säveltäjää?
JUSSI: Jotain 3 000—5 000:— sellaisella summalla joku voisi keskittyä vain säveltämiseen jonkin aikaa tai tehdä opintomatkan vaikka Amerikkaan. Vaikka ei näin paljoakaan myönnettäisi niin olisi kannustavaa vaikka joku saisi paljon pienemmän summan. Pääasia on että joku lahjakas kaveri huomaa että hänen työtään arvostetaan.

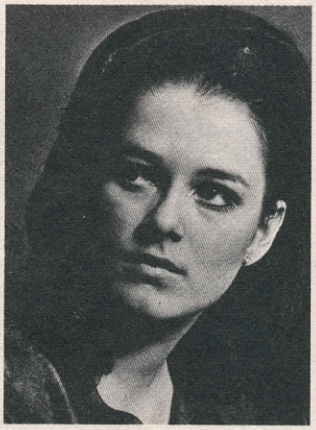

PÄIVI PAUNU

SUOSIKKI: Pitäisikö myös pop-muusikoille jakaa apurahoja?
PÄIVI: Jos joku pop-muusikko kunnostautuu, muuten ei mielestäni pop-muusikko tarvitse apurahoja.
SUOSIKKI: Pitäisikö mielestäsi pop-muusikot ja muun taiteen edustajat olla samanveroisia apurahoja jaettaessa?
PÄIVI: Ei missään tapauksessa, työ jota pop-muusikot tekevät on niin erilaista kun mitä tosi taiteilijat tekevät ettei niitä voi edes rinnastaa toisiinsa.
SUOSIKKI: Et siis pidä pop-muusikkoa tai säveltäjää yhtä hyvänä kuin jotain klassisen musiikin edustajaa?
PÄIVI: Mielestäni pop-musiikin tekeminen on paljon helpompaa kun klassisen musiikin. Klassisessa musiikissa on paljon enemmän työtä, se vaatii tekijältään paljon enemmän. Jo sovitusten tekeminen sinfonia-orkesterille on paljon suurempi työ kun tehdä sovitus kuusimiehiselle pop-bändille.
SUOSIKKI: Onko maassamme ketään sellaista pop-muusikkoa joka ansaitsisi apurahan?
PÄIVI: Kyllä lahjakkaita pop-muusikoita löytyy, tuskin heille raha pahaa tekisi. Mielestäni ei raha ole niin tärkeä paljon tärkeämpää olisi että heitä muistettaisiin jollain tavalla. Se varmasti innostaisi heitä paljon. Pääasia on että heidän työnsä tunnustettaisiin.
SUOSIKKI: Mitä tekisit jos sinä saisit apurahan?
PÄIVI: En mitään, sillä en koskaan saa sellaista.

PEPE WILLBERG

SUOSIKKI: Pitäisikö pop-muusikoille jakaa apurahoja?
PEPE: Mielestäni pitäisi, meillä on monta lahjakasta pop-muusikkoa jotka eivät pysty toteuttamaan ideoitaan varojen puuttuessa.
SUOSIKKI: Olisitko sinä mielestäsi apurahan arvoinen?
PEPE: En ole ainakaan omasta mielestäni, olen vain laulaja. Pop-musiikin säveltäjille voisi mieluummin jakaa näitä apurahoja kun sen esittäjille. Meillä on sentään jonkinlaiset keikkatulot. Säveltäjän on vaikea yrittää keskittyä ja käydä keikoilla samaan aikaan. Toinen homma siitä aina kärsii.
SUOSIKKI: Kuka olisi mielestäsi apurahan arvoinen?
PEPE: Sellaiset kaverit kun Frank Robson ja Jim Pembroke olisivat ehdottomasti sen arvoisia. He ovat molemmat hyviä muusikoita ja lahjakkaita säveltäjiä. Vaikka ovatkin alkujaan Englannista, he ovat tuoneet molemmat maamme musiikkielämään voimakkaan lisän.
SUOSIKKI: Mitä sinä tekisit rahoilla jos saisit apurahan?
PEPE: Tuskin tulen koskaan sellaista saamaan. Rahalla on aina käyttöä joten sen tuhlaamisessa ei olisi mitään vaikeuksia. Väitetään että apurahoja käytetään paljon väärin, niillä mällätään kirjailijapiireissä. En mene vannomaan että pop-musiikin edustajat osaisivat käyttää niitä paremmin.

LOLA

SUOSIKKI: Pitäisikö apurahoja jakaa myös ns. skandaalitytöille?
LOLA: Ehdottomasti pitäisi jakaa, edellyttäen että tällä ihmisellä on jotain kykyjä. Mielestäni se ei saisi olla esteenä että jostain on kirjoitettu jotain roskajuttuja.
SUOSIKKI: Olisitko Sinä apurahan arvoinen?
LOLA: Omasta mielestäni olisin apurahan arvoinen, jos niitä jaetaan jollekin juopolle kirjailijalle niin miksi ei myös minulle. Osaisin ainakin käyttää ne muuhun kun juopotteluun.
SUOSIKKI: Miten käyttäisit tällaisen apurahan?
LOLA: Käyttäisin sen lauluopintoihin. Yrittäisin kehittyä laulajana. On paljon kalliimpaa käydä laulutunneilla kun mitä yleensä luullaan. Free-lance solistin pitäisi myös soittaa jotain instrumenttia, usein säestävä yhtye ei ole pätevä. Silloin tilanne olisi pelastettu jos solisti pystyisi itse säestämään itseään.
SUOSIKKI: Mikä olisi sopiva summa jolla valtio voisi avustaa Sinua?
LOLA: Noin 5 000:—. Sillä tekisi jo aika paljon. Tällaisen summan kun saisi vuodessa sillä opiskelisi jo pitkät ajat. Nyt rahat eivät tahdo riittää elämiseen ja opiskeluun. On pakko ottaa niin paljon keikkoja kun vaan saa, ei silloin opinnoista tule mitään.

TEKSTI: VINCENT SENICE-TAYLOR *KUVAT: HANNU MÄNNYNOKSA*

Vuoden yllätystyttö Olivia Newton-John

HÄN ON CLIFF RICHARDIN LEMPILAULAJATAR

● *EERO NOKELA*

Kuin musta hevonen pyyhälsi Olivia Newton-John brittiläisten ja australialaisten tietoisuuteen ja kuin todistukseksi voitti Record Mirrorin Vuoden 1971 Naissolistin arvonimen. Ja samalla hänet äänestettiin myös vuoden lupaavimmaksi uudeksi artistiksi. Tyttö on tuore kuin kesämansikka, tuttu filmistä Toomorrow, mutta laulajana vasta uransa alussa. Piisin nimi on *If not for you*.

Säveltäjä Dylan. Mutta mitä yhteistä Cliff Richardilla ja Olivialla voisi olla?

Keväällä nousi kuin tyhjyydestä esiin levy *If not for you*. Sävelmä on Bob Dylanin, mutta laulaja varsin outo. Levyn suosio vain jatkui ja jatkui, joten kansa kiinnostui heleä-äänisestä laulajattarestakin pikku hiljaa. Tyttö oli Olivia Newton-John, skotti, myöhemmin australialainen ja lontoolainenkin.

Olivian tarina alkaa kaukaa Walesista. Isä oli akateemisesti sivistynyt ja hyvin kaukana showbisneksestä, äiti taas saksalaissyntyinen Nobel-palkinnon saaneen fyysikon tytär. Mutta kun tytöllä on tarpeeksi taipumuksia hänestä voi tulla vaikka laulaja. Viisivuotiaana Olivia muutti perheensä mukana Australiaan isän tulevan työpaikan vuoksi. Ja pianosta se alkoi Olivian musiikkiharrastus sillä jotain oli tehtävä vapaa-aikana.

Kaksitoistavuotiaana Olivia jo viihdytti täyttä päätä ystäviään panemalla pystyyn pieniä musiikkikomedioita kotonaan. Sisar kerran ehdotti Olivialle paikallista filmitähtikilpailuakin, sillä kaupungissa haettiin tyttöä, joka mahdollisimman paljon muistuttaisi Hayley Millsiä. Mutta vielä ei ollut aika otollinen Olivialle.

Pari vuotta myöhemmin hän ja kolme muuta tyttöä pistivät pystyyn lauluyhtyeen The Sol Four. Kävi kuten aina koululaisille käy eli koulu haittasi harrastusta ja toinen oli valittava — valitettavasti koulu, sillä isä piti kiinni tittelin hankkimisesta. Tyttö oli kuitenkin sisukas ja ryhtyi laulamaan paikallisessa kahvilassa, jonka omisti hänen sisarensa mies.

Kahvilaan tuli kerran asiakas, joka ehdotti Olivialle että eikö tämä ottaisi osaa silloisen hallitsevan musiikkipersoonan Johnny O'Keefen järjestämiin laulukilpailuihin. Johnny on nykyisin Australian tv:n tähti, eräs tunnetuimmista.

Kunnon tuhkimotarinan mukaisesti Olivia tietenkin meni ja voitti kisat, mutta koska hän oli koulussa ei ollut puhettakaan palkinnon vastaanottamisesta juuri silloin. Ykköspokaalina oli Lontoonmatka. Mutta kaikki aikanaan ja kun Olivia viimein saapui Lontooseen hän oitis perusti duon toisen australialaistytön Pat Carrollin kanssa.

He tanssivat ja lauloivat, kiertelivät paljon klubeissa ja tekivät muutamia ohjelmia televisioonkin. Kaikki näytti menevän hienosti sillä yhtäkkiä näytti ura auenneen, mutta nopeat tapahtumat olivat huumanneet molemmat ja lysti loppui aikanaan. Pat Carrollin viisumi meni umpeen ja hänen oli palattava Australiaan.

● sivu 59, olkaa hyvä!

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

HYVÄT MIKROT OVAT TYTTÖJEN SUURIN VALTTI

Mä en voi ymmärtää noita kundeja: kun illalla menee ulos mikrot päällä, niin heti on joku kundi huutelemassa ja ehdottelemassa kaikenlaista. Ei siinä paljon pärstää katsota, tota mikro-kohtaa vaan. Ja autot pysäyttelee ja kyytiä tarjotaan minne vaan. Vanhat ukotkin on ihan lääpällään. Ja vanhat ämmät mulkoilee pitkään ja haukkuu nykyajan nuorisoa. Nyt ei kenenkään mimmin tarvitse olla huomaamaton. Hyvät mikrot vaan päälle, ja ihailevat katseet seuraavat teitä. — Yx mikromimmi

Ajatteletko aina mikroskoopin avulla. Älä pane mikroja jalkaan, jos ne ärsyttävät sinua. Juuri tuohon mikroja käytetäänkin.

SAASTE TAPPAA KALOJA – MUTTA MYÖS RAKKAUTTA

Sinulle yksinäinen poika tai tyttö. Joskus ehkä ihmettelet, miksi olet yksin, miksi kukaan ei viihdy seurassasi saatikka sitten rakastu sinuun. Älä vaan syytä ensimmäisenä liian vaativia ihmisiä, syy voi olla sinussa itsessäsi. Oletko koskaan huomannut siistiä itseäsi? Ei ole ihanaa suudella ihmistä, jonka hampaat ovat keltaisen tökötin peitossa. Hienot ja muodinmukaiset vaatteet eivät koskaan korvaa puhtautta eivätkä halvat hajuvedet peitä hien ym. eritteiden hajua. — Puhtaita ihmisiä rakastava.

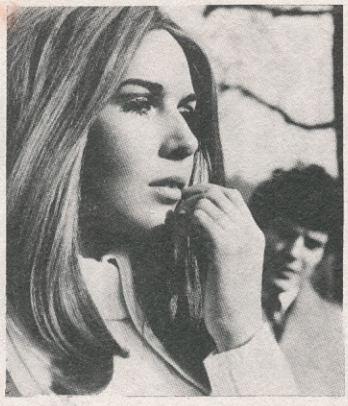

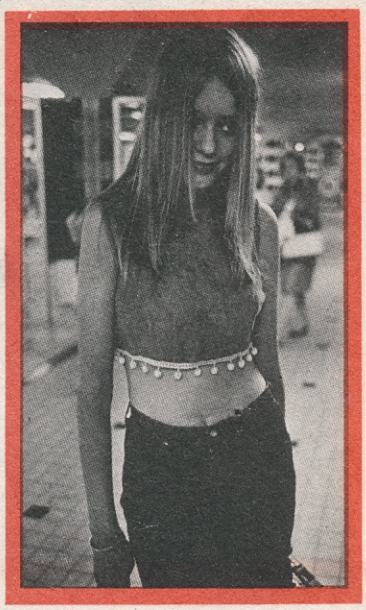

ON KERRASSAAN KAMALAA OLLA KAUNIS TYTTÖ

En mä kyllä tajua, miksi joku tyttö haluaa olla kaunis. Multa kun ei puutu kauneutta. Mä tiedän, että mä olen luonnottoman kaunis. Mutta mä haluaisin olla RUMA. Kadehdin rumia ihmisiä. Olen usein ajatellut jopa itsemurhaa. En voi käydä iltaisin missään, puhumattakaan tansseista. Aina on poikalauma lääppimässä ja touhuamassa ympärilläni. En kerrassaan kestä tätä. Itken melkein joka ilta itseni uneen toivomalla, että voi kun olis ruma. Mulla ei ole edes yhtään kunnon kimmakaveria. — Päpe, 15.

POJAT, KÄYTTÄKÄÄ EHKÄISYVÄLINEITÄ!!!

Mua sitte ottaa sappeen, ku nykyajan pojat eivät aattele yhtään nenäänsä pidemmälle. Vaativat tyttöjä sukupuoliyhteyteen hankkimatta ehkäisyvälineitä. Sit jos käy tytölle hullusti, ni syy on tytön. Sanovat vaan, että mikset itse huolehtinu, onhan niitä e-pillereitä. Luuleeks pojat, et se e-pillereiden hankkiminen on ihan yksinkertaista kuin kondomien ostaminen. Ei se ole. Paljon helpompaa on, et kundi pitää itse ehkäisyvälineitä matkassa, jos kerran haluaa olla tytön kanssa sukupuoliyhteydessä. — Rinku, 16-vuotta.

Tässä jälleen kirje, josta monet äidit polttavat hermokarvansa. Niinpä niin — äidit. Pankaa se hurja poikanne käyttämään kondomeja. Tiedän kuinka illan tansseihin lähdetään. Viinakaupan kautta kun pitäisi mennä apteekin tai kemikalion kautta. Illalla on sitten isketty tyttö ja puuhat alkavat. Kyllä poika siinä kondomin muistaa, mutta pian ajattelee, että pitkät mä sillä. Ja antaa mennä — ja vaikeudet alkavat. On hyvin yksinkertaista hankkia ehkäisyväline lähimmästä kaupasta. TYTÖT TEKIN VOITTE OSTAA KONDOMIN, KUN KUITENKIN ANNATTE SEN TAPAHTUA.

ONKO JOHNNYLLA KARVAINEN RINTA?

Täällä pari tyttöä. Me ollaan lyöty kymmenen markkaa vetoa siitä, onko Johnnylla karvainen rinta vai ei. Minä väitän, että ei ole, ja kaverini väittää, että on. Ratkaise sinä, Jammu, riitamme. — Tiina ja Sirpa

Sen voi sanoa kahdella tapaa: on ja ei ole. Mitä nyt tuollaista keskenkasvuista kaksi karvaa neliösentillä ja hentoa kuin kaksipäiväinen vatukko. Todella karvaiseen rintaan on vielä Johnnylla matkaa.

SEIDAT MENESTYVÄT

Suosikki kirjoittelee omiaan Seidoista. Tapasin tytöt Porissa. He olivat kivoja eivätkä puhu mitään ylisanoja menestymisestään ulkomailla. Seidat olivat myös Spedevisiossa hyviä, lauloivat ja tanssivat kivasti. Oikaise nyt, Jammu, niitä virheellisiä tietoja, mitä Suosikissa on levitelty näistä tytöistä. — Jammuun luottava Leena

Ja höpö, höpö . . . Seidat ovat suurin pluffi mitä tiedän. Eikä se menestyminen ole ollut ulkomailla niinkään hienoa. Hienostihan siitä voi puhua. Liikuntaa ja koreografiaa tytöt eivät osaa alkeitakaan!

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

LOVE STORY

...se todellinen

aurinko!
minä etsin sinua
sinut on peittänyt paksu savu
missä on ruohoa, jolle voisin istahtaa hetkeksi lepäämään?
en näe missään vihreää
ruohikko on liejun alla
minne on kadonnut lintujen laulu?
en voi kuulla sitä
me olemme tappaneet kaikki linnut
etsin kukkasia, joita voisin poimia
mutta en löydä mistään edes voikukkia
kaikki kukat ovat kuolleet saasteen alle
missä olisi puita, että voisin mennä niiden suojiin?
en löydä puita
niitä ei ole enää
minä etsin eilistä
silloin näin kaiken kauniina
nyt en voi nähdä mitään kaunista,
koska mitään kaunista ei ole
on vain saastetta
katson taivaalle:
katulamput valaisevat elämää savun keskellä
kadulla on roskia, kuin kukkia mättäällä
poiminko niitä?
ihailen merta:
öljylautat ajautuvat maalle, niiden mukana kelluu kuolleita sorsia
katso! siinä sinulle aamuateriasi!
kuuntelen puron solinaa ja lintujen laulua
mutta kuulen vain autojen surinaa ja liikenteen melua
linnut ovat kuolleet!
katson kosken kuohuja
voimalaitos on vanginnut ne
missä on kaikki kaunis, jota eilen ihailin?
enää ei ole kaunista, on vain tunkkaista ja likaista
me olemme sen saaneet aikaan ! ! !

»vuodelta 2000»

DANNYN RANSKALAISET SANOMAT

Sympatiaa ja kiitokset telkkarille Dannysta ja Kirkasta. Saatiin todella vertailla kahta suurta melkein peräkkäisinä päivinä. Danny kertoi levittävänsä sanomaa. Mutta otimmeko vastaan hänen sanomansa. No, kun me ei oikein tajuttu. Ei saatu räminän keskeltä sanoista selvää eikä kaiken lisäksi ymmärretty sanaakaan ranskankieltä. Elimmek mukana Dannyn uhrautuvaisessa pelleilyssä? Emme. Pidimmekö häntä seksikkäänä tiukassa nahkapuvussa? Emme. Uskoimmeko hänen kärsivät kasvot vilpittömiksi? Emme. Tajusimmeko, että hän todella pelleili? KYLLÄ! Entä svengasiko? EI!

Kirkaa sen sijaan ymmärsimme. Tajusimme hänen laulunsa, nautimme hänen kuuntelemisestaan, seurasimme kiinnostuneina haastattelua. Ja meillä takuulla svengasi. — Me

Vanhenee se Dannykin. Rokinnokan kotka on ollut selvästi jo pitemmän aikaa laskuliidossa. Siivet väsyvät ja pohkeissa on suonikohjuja.

SALOMONILLA ON KIVAT AATTEET JA KIRKALLA MAKEET VAATTEET

Mä vaan tarkotan, että on kiva, kun te tuotte Suosikissa esiin uusia kasvoja. Niin kuin toi Salomon. Vaikka eihän se enää mikään ihan uus ole. Tuntuu olevan kaverilla kivat aatteet, joista kuulis ja näkis enemmänkin. Ja sitten Kirkasta. Mun mielestä vuosisadan typerin asia on riidellä siitä, onko Kirkalla liian suuri nenä vai ei. Mun mielestä Kirka makeine vaatteineen on ihan kiva. Ja kenen mielestä ei ole kiva. yrittäköön hän väistää Kirkan kaukaa, niin ettei häiritsisi meidän mukavaa elämää. Eiks voitais lopettaa riiteleminen siitä, kuka millainenkin on tai saisi olla. Yksi tykkää yhdestä ja toinen toisesta. Mä tykkään Salomonista ja Kirkasta enkä yhtään pane pahakseni, jos joku tykkää jostain muusta. — Hymytyttö

ÄLKÄÄ SUOJELKO MINUA!

On olemassa koti, joka suojelee minua tutustumasta uusiin ihmisiin; koti, joka muovaa puolestani käsitykseni heistä.

On olemassa koulu, joka suojelee minua persoonani kehittämiseltä, suojelee minua ulkopuolisilta vaikutteilta.

On olemassa yhteiskunta, joka suojelee minua osoittamasta tunteitani niille, joita rakastan ja joita vihaan; joka suojelee minua omilta ajatuksiltani.

Älkää suojelko minua! Haluan tuntea uusia ihmisiä. Haluan saada vaikutteita kehittääkseni itseäni kohti täydellisyyttä. Haluan rakastaa, haluan vihata, haluan ajatella omilla aivoillani, koska minulle on aivot annettu, luottamatta sokeasti mainokseen. Haluan elää. Elää itse. Kenenkään ei tarvitse elää puolestani. ÄLKÄÄ TUKEHDUTTAKO MINUA! — Tukehtuva Maritza

OMISTETTU PASI KAUNISTOLLE!

Et tiedä kuinka suloinen olet!

Olet kuin pieni pallo! Hiuksesi on kuin kultaa. Silmäsi ovat niin ihanan siniset ja katseesi on suorastaan lumoava. Vasemman poskesi hymykuoppa on vastustamaton.

Äänesi on niin hellää, herkkää ja pehmoista kuin pumpuli. Voisimme kuunnella sinua loputtomiin, KULTAKURKKU!

Ja lisäksi olet niin mahdottoman kiltin näköinen, tuntuu kuin et koskaan olisi pahalla tuulella tai vihainen.

Merkitset enemmän kuin miljoona markkaa rahaa.

Olet niin miehekäs, rehti ja päättäväinen. Osaat valita kaiken oikein, tuntuu kuin et koskaan erehtyisi.

Tiedämme, että sinusta kirjoitetaan paljon hyvää.

Mutta tiedämme, että sinusta kirjoitetaan myös paljon pahaa.

Mutta älä välitä niistä. Nehän on vain kateellisten ja itserakkaitten ihmisten rakentamia valheita, joista on ajan mittaan pullistunut mielettömiä huhuja ja juttuja. Joita kaiken lisäksi yritetään vielä ruveta todistelemaan. Mutta, totuus ei pala tulessakaan!

Itsehän tiedät totuuden ja sen tietää myös monet sekä läheiset että kaukaiset ystäväsi.

Sinulla on myös oma elämäsi, josta määräät ja päätät. Mutta valitettavasti monet ovat pyrkineet muuttamaan sitä mieleisekseen, mutta eivät ole onnistuneet. Sinä olet pysynyt kovana kuin kivi, sinua ei heilauta mikään. Ole sellainen vaan!

Rakkaat terveiset sinulle ja Irmelillesi.

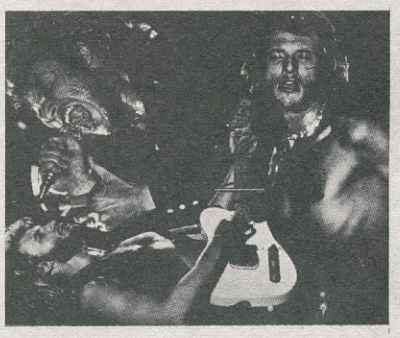

JOHNNY HALLYDAY SUOMESSAKIN KUNNIAAN

Kirjoittakaa Suosikissa sellaisista laulajista kuin on esimerkiksi Johnny Hallyday. Se kaveri on todella omaperäinen. Aina te jaksatte jankuttaa Pasi Kaunistosta ja muista tangonvääntäjistä. Tai siitä, miten Danny tekee show'ta. Tehkää kerrankin jotain järkevää. Tehkää juttu Johnny Hallydaysta. Kaveri on lavalla aivan ilmiömäinen ja hän on vahvaääninen rock-laulaja. Samat sanat radioon ja televisioon. Olisi jo todella aika saada Suomessakin esille loistavia ranskalaisia artisteja, joista keulassa on Johnny. — Tutti Frutti

Suosikki on kirjoittanut Johnnysta enemmän kuin muut lehdet yhteensä. En ole huomannut. Ostatko aina joka toisen Suosikin?

NUUSKAA JAMMULLE

Meitä ottaa aivoon toi sun tapas vastailla näihin kysymyksiin. Ne on jotenki niin kauheen yliolkaisia. Sä varmaan ajattelet, että kunhan nyt jotenkin vastaan. Ajatteletko sä ollenkaan vastauksias?

Moni odottaa vastaustasi toivoen sen olevan tarkoituksenmukainen. Mutta vastaukses on yleensä tähän suuntaan, että: »Oma syysi», tai »Miks olit sellainen».

Sun vastaukses jotenki ärsyttää. Tarkoituksemme ei kuitenkaan ole haukkua sua. Tätä Jammu-palstaa on kauheen kiva lukea, mutta sun vastauksias sitä in ikävämpi. Emme kuitenkaan yleistä!

Toivoisimme (todella toivoisimme), että antaisit mukavampia vastauksia, sillä niitähän on paljon hauskempi lukea.

Uskomme kyllä, että toiset kirjeet eivät ole niitä kaikkein kohteliaimpia.

Oikein hyvää jatkoa:
Jammun erilainen vastaus teille on:

BJÖRKHAGENISTA TULI MUOTIPAIKKA

Heinäkuun Suosikissa arvostelimme syystä Helsingin lähellä sijaitsevaa Björkhagenin tanssilavaa. Syystä! Oletimme, että yleisömäärä olisi vähentynyt, mutta kävi päinvastoin. Vauhti se on joka vetää. Disco, joka on harvinaisuus ulkoilmalavoilla. Poliisikoira on annettu pois ja ruumiintarkastuksia porteilla vähennetty . . . Mene mukaan Björkhagenin herättäjäjuhlille. Seuraa päivälehtiä.

Se ei urheile
eikä pelaa
joka pelkää ...

SUOSIOTA ILMAN MUSIIKKIA!

ISTO LYSMÄ

- ■ *Yleisurheilullamme on tänään neljä ässää. Ja väärinpeluu on kielletty!*
- ■ *Jokainen tietää, että panokset liikkuvat korkealla. Näiden miesten kohdalla 2.000–3.000 markkaan.*
- ■ *Pelipöytiä on kolme: SM-kilpailut ja EM-kilpailut Stadionilla sekä verisin pelipöytä Göteborgissa Ruotsi–Suomi maaottelussa.*
- ■ *SEURATKAA NÄITÄ PELIPÖYTIÄ JA NÄITÄ MIEHIÄ!*

● Pataässä: RAAKA KUIN ERÄMAAN SUSI - PÄIVÄRINTA

Kaarinan Urheilijoita edustava Pekka Päivärinta seuraa tavallaan Pekka Juutilaisen pr-jälkiä. Päivärinnan tuntee omalaatuisesta lätsästään, jota hän rakastaa enemmän kuin itseään. Lätsä on eräänlainen psykologinen taikakalu, joka parantaa tuloksia, mutta jonka poisjättämistä ovat monet valkokaulusherrat suositelleet. Se kun ei luo arvokkuutta. Suomalainen urheilu kaipaa nykyisellään enemmän värikkyyttä kuin arvokkuutta. Missä ovatkaan entisaikojen radikaaliurheilijat, joiden tulokset olivat yhtä hyviä kuin suu oli suuri? Missä ovat Parta-Pekka Juutilainen -tyyppiset miehet?

Pekka Päivärinta juoksee 3.000 metrin esteitä. Lajia pidetään maailman vaikeimpana juoksuna, missä esteenylitystaktiikka ja juoksutaito yhdistettynä kestävyyteen luovat tuloksia. Pekka on juossut 8.32,8 (EM-kisavaatimuksen ollessa 8.40,0). Pekka on luonut pohjakuntonsa suunnistajana, mutta metsässä ei ole katsojia: kukaan ei hurraa, kun menee hyvin. Toisaalta kukaan ei kiroa, jos istahtaa mättäälle levähtämään. Pekka on luuta ja nahkaa: pituus: 186 ja paino: 68.

Kuuluisa lätsä onkin perua suunnistusradoilta, missä se suojaa silmiä susilta, hieltä ja oksanpistoilta. Eri ilmiö on sensijaan miksi Pekka toi sen radalle mukanaan, mutta jätti silti kompassin kotiin. Pekka on suuren yksinäisen suden raakuutta. Hän katkeaa useimmin ennen kuin maalin pumpulinauha. Jos hän kestää maaliin saakka — Pekka on mestari.

Pelaajana Pekka Päivärinta on varovainen taktikko. Kyttää alkumatkan ja lopussa pelaa upporikasta ja rutiköyhää. Jolloin käteen ja käteen jää suuri raha — tai pelkkää hikeä ...

● Herttaässä: PYHÄ VALKOINEN BIISONI - VILEN

Raimo Vilen on sprintteri. Tällä hetkellä Pohjois-Euroopan nopein mies. 100 metrillä hän seisauttaa kellot aikaan, 10,2 ja 200 metrillä lukemaan 20,8. Muiden mustien ja laihojen pikajuoksijoiden rinnalla Vilen muistuttaa vaaleata biisonia, intiaanien pyhää biisonia. 181 senttiä vastaan 76 kiloa. Suomalainen on käsityksen mukaan hidas ja hitaasti syttyvä, mutta menkää katsomaan pistoolinlaukauksen jälkeen Raimo Vileniä, kun hän lähtee kuopista. Raimo ei teutaroi erikoisuuksilla ja omalaatuisilla tempauksilla, mutta hänessä on juuri sitä valkoista biisonia ja viikinkiä, joka saa tytöt juoksemaan. Saisipa vielä tytöt juoksemaan 100 metriä eikä hänen perässään pyytämässä nimikirjoituksia.

Uljaimpana juoksulajina pidetään kautta maailman 200 metriä, joka kaikessa komeudessaan on lyömätön. Miehet lähtevät takakaarteesta — kaartuvat tikittävänä rintamana etusuoralle. Suut ovat auki kuin kalalla, suonet pullistuvat, jalat iskevät rataan, vauhti kiihtyy ... maalisuora avautuu. Ja silloin avautuu myös Raimo Vilen: suu haukkaa annoksen happea, mies heittää pökköä pesään ja nousee erilleen muista.

Raimo Vilenin peli on raakaa: alku niin kovaa kuin jaksaa ja loppu niin kovaa kuin pääsee. Muita sääntöjä ei sprintteri tunne. Toivokaamme, että Raimo on tätä luettaessa Euroopan nopein ja elokuun lopulla se kuuluisa Ruotsintappaja ...

● Ruutuässä: POKERIHAI, JOKA ON KALANKYLMÄ - VASALA

Suomen kuuluisin itsensäkiduttaja, sanotaan Pekka Vasalasta. Jos katsotte kuvaa, näette pojan, joka on kaukana maitomainoksista. 1.500 metrillä ei päästä lähelle maailman kärkeä ilman epäinhimillistä harjoittelua. Tämä harjoittelu on tuonut tulokset 3.38,6, josta putoaa sekunteja loisto-olosuhteissa. Ranskan juoksuihme Jean Wadoux ja Kenian musta Kipchoge Keino ovat juosseet ajat 3.34,0 ja 3.36,6. Jokaisessa urheilijassa täytyy olla annos masokistia, itsensäääkkääjää, joka nauttii siitä, että saa rasittaa itseään.

Pekka Vasalan juoksutyylissä on hirven ylevyyttä. Näennäisen vaivattomasti Vasala juoksee. On väsynyt 1300 metrin vaiheilla, mutta hän ei menetä milliäkään juoksunsa kauneudesta. Se on niin ärsyttävän vaivatonta, että katsojaa itkettää: vaikuttaa kuin yläruumis vain lepäisi jauhavien jalkojen päällä. Yläkroppa on kuin valettu sementtiin. Onko se tyylivirhe vai ei, voidaan jättää Pekan itsensä ja asiantuntijoiden tulkittavaksi. Mikä olisi lopputulos, jos ylävartalo saataisiin myös tekemään työtä. Mutta jos se olisi lasista, seuraaminen olisi mielenkiintoisempaa. Näkisitte mitä sydän reagoi ja kuinka tiheästi se lyö ylisuuressa rasituksessa. Keuhkot käyvät kuin hulluksi tulleen kyläsepän ahjo.

Entä pelityyli? Hiljainen alkumatkan tyylittelijä. Seuraa haita vanavedessä pienen anteeksipyytävän kalan lailla. Mutta kun maaliin on matkaa kierroksen verran, Pekka Vasala muuttuu kalankylmäksi pokerihaiksi. Kristus-parta ei paljoa värähdä, kun äänetön varjo liukuu vastustajan rinnalle — ja ohi ...

● Ristiässä: PUNAISEN TARTANIN GEPARDI - SALIN

Ari Salin kuuluu TUL:ään (Työväen Urheiluliitto), mutta jonka saadessaan SVUL (Suomen Voimistelu ja Urheiluliitto) luopuisi varmasti yhdestä L-kirjaimesta. Salin juoksee 400 metrin aitajuoksua, joka on vuorenvarmasti vaikeampaa kuin esimerkiksi 100 metrin aitajuoksu. 400 metrin sileä on jo vaikeaa, mutta kun radalle vielä sirotellaan esteitä, juoksu vaikeutuu huomattavasti. Oikea 400 metrin aituri juoksee matkansa kuin aitoja ei olisikaan: ilman tyylirikettä ja matalalta aitoen ilman rytmihäiriöitä. Kesällä Ari Salin säikäytti koko aitovaa maailmaa Maailmankisoissa Stadionin punaisella tartanilla ajallaan 49,6. Huolimatta Stadionin kattilassa hulluna pyörivästä tuulesta. ME-aika tällä matkalla on lähes uskomaton — 48,1 mutta se onkin juostu vuoristossa. Salinin aika — 49,6 — edustaa tasankoratojen maailman huippua.

Aitojen välit juostaan yleensä 13 askeleella ja lopussa juoksijan pahimman trikinin pureutuessa lihaksistoon, väsymykseen, täytyy tehdä rytminvaihdos: korottaa askelmäärä 15. Siinä onkin 400 metrin aitojen kuningashetki. Rytminvaihdoksesta riippuukin juoksun onnistuminen. Moni mies kaatuu ja paiskautuu rataan kuin vihaisen maalaisisännän heittämä rukkanen. Tämä tapahtuu — seuratkaa ja tarkkailkaa — seitsemännellä tai kahdeksannella aidalla. Toiset juoksevat koko matkan ja aitojen välit 15 askeleella, mutta heistä ei paljoa kirjoitella.

Ari Salin on niitä harvoja, jotka harjoittelevat ns. nuottiohjelman mukaisesti. Se tahtoo sanoa useaksi vuodeksi suunniteltua lasku- ja nousujohteista harjoittelua.

Pelimiehenä Ari Salin on pöydän hiljaisin. Hän ei ole se Lännenkuvan lonkaltavetäjä vaan se taustahenkilö, joka tyynesti laskee rahat ja ruumiit, hymyilee vähän ja poistuu ...

Olenko epä-normaali?

Suosikin lääkäri kertoo tällä kertaa ongelmista, joita aiheutuu nuorille, jotka uskovat, epäilevät ja pelkäävät olevansa erilaisia kuin muut. Mikä sitten on normaalia ja mikä taas epänormaalia?

Ihmiset eivät ole samannäköisiä. Lihava tai ylen pitkäksi venynyt tyttö voi kovasti kärsiä ulkomuotonsa vuoksi. Ihmiset tuntevat myös eri tavoin. Ja todella hankalia ovat ongelmat, jos nuori tyttö uskoo olevansa seksuaalielämässään epänormaali. On lukemattomia, jotka toivottomina kysyvät itseltään: olenko normaali, koska en saa tyydytystä seksuaalisesta kanssakäymisestä? Olenko poikkeava, koska minulla on jatkuva kiihkeä halu? Olenko vajavainen, koska en tunne mitään halua? Olenko fyysisesti epämuodostunut? Ja kun kerrotaan että seksuaalielämä on kaunista, miksi se ei ole minusta kaunista? Olenko tehnyt virheitä, minussako vika? Vai olenko ehkä vain valinnut vääriä ystäviä?

HÄPEÄN KIIHKEYTTÄNI

Leila on sievä 17-vuotias konttoriharjoittelija. Hänellä on pitkään ollut normaalia elämänmenoa häirinnyt ongelma. Hän on tyttö, joka ei kykene sanomaan pojille: Ei! Suudellessa tai tanssiessa Leilan kertoman mukaan hänessä herää usein automaattisesti ja välittömästi halu maata pojan kanssa. Ja Leila kokee asiantilan vaikeaksi, koska jälkeenpäin hänelle jää mieltä vaivaamaan se, että poika pitää häntä huonona tyttönä. Tyttönä joka tunnontuskitta antautuu kelle tahansa, jonka sattuu kohtaamaan. Ja näinhän asia juuri onkin. Leila ei pysty hallitsemaan tunteitaan, hänen vallassaan ei ole keinoja ohjailla seksuaalista haluaan. Ja intiimisti lähestyvä poika avaa salvat, joita Leila ei kykene pidättelemään. Edelleen hän kertoo, että itse yhdyntätilanteessa hänen on pakko eläytyä voimakkaasti, äännellä voimakkaasti ja liikehtiä rajusti. Ja useimmat pojat säikähtävät tällaista käyttäytymistä. Tyttöä joka toimii vastuuttomasti ja hillittömästi. Joka haluaa vain fyysiseen seksuaalisuhteeseen. Leila onkin itkenyt monet itkut saatuaan kuulla olevansa lemmenkipeä ja nymfomaani. Juuri tästä syystä hänen sukupuolielämänsä on pulmallinen. Toisaalta hän joutuu karttamaan ja pakenemaan sitä, mikä hänelle on tärkeää sekä tarpeellista. Ja samanaikaisesti kuitenkin ajaa takaa sitä. Jäljempänä tarkastellaan lähemmin Leilan tapausta.

OLEN KYLMÄ — TULEEKO MINUSTA NAISTA KOSKAAN?

Arja on ulkonaisesti aivan tavallinen tyttö, mutta hän murehtii usein, ettei kykene tuntemaan fyysisesti mitään erikoista. Eihän asiantilaan parannusta tarvitsisi muuten hakeakaan, mutta Arja itse uskoo olevansa vakavasti vialinen. Hänen tyttötoverinsa ovat kertoneet omista kokemuksistaan, että yhdyntä on joskus varsin nautittava tapahtuma. Ja Arja itse ei koskaan ole havainnut merkkejä, että hänenkin viettinsä syttyisivät samalla tavoin. Hän kyllä selittää, että joskus unessa on ehkä lievästi kiihoittunut. Mutta sellaisia unikokemuksia sattuu hyvin harvoin. Arja on tosin 15-vuotias eikä hänellä vielä olekaan kovin runsaasti kokemuksia pojista. Harvojen tuttavuuksiensa perusteella hän sanoo, että aivan vähäiset hyväilyt ovat aivan riittäviä. Jos poika pyrkii lähestymään intiimisti, Arja osoittautuu täysin haluttomaksi ja vastarinta muistuttaa pakokauhua. Edempänä tarkastellaan lähemmin, onko Arjan pelolla merkittäviä syitä.

VALITSEN AINA VÄÄRIN

Useimmiten osoittautuu, että puheet jostain ihannepojasta ovat perättömiä. Joku tyttö saattaa selittää, että hänen ihastuksensa tulee olla esimerkiksi vaalea urheilijatyyppi, toinen uskoo kokevan onnensa ainoastaan hoikan mustatukan kanssa. Mutta palavan ihastuksen kohde onkin lopulta punatukkainen lintutieteilijä. Tästä on hyvä esimerkki 17 vuotta vanha Irmeli. Hän väittää viihtyvänsä vain sellaisten poikien kanssa, jotka suhtautuvat asioihin rajusti ja uhmaavat kaikenlaisia tavallisia tapoja ja sääntöjä. Ja tässä tullaan suoraan Irmelin vaikeuksien ytimeen. Hänen ystävänsä osoittautuvat säännöllisesti poikkeuksellisen huonotapaisiksi. He harrastavat vähintäin pientä vilppiä ja usein myös rangaistavia tekoja. Irmeli ei valitse seuraansa niinkään ulkonäön perusteella, mutta sitä enemmän määrää pojan luonne. Tärkeää hänen mielestään on, käyttäytyykö poika karskisti ja jännittävän välinpitämättömästi. Ja niinhän siinä käy, että kaverit kyllä kiinnostuvat ja makaavat mielellään Irmelin kanssa. Mutta hän kykenee vain heikosti nauttimaan yhdynnästä, koska pohjimmiltaan kuitenkin uskoo tekevänsä väärin. Suhde jää aina lyhytaikaiseksi, eikä Irmelin haluamaa jatkoseurustelua synny. Irmeli valittaa juuri sitä, ettei yrityksistään huolimatta pääse irti tunteistaan, että jälkeenpäin kirvelevästi kaduttaa. Että satunnainen tapaaminen vaikutti likaiselta. Hän sittenkin kaipaa myös lämpöä ja pysyvyyttä.

HALUAN, MUTTA PELKÄÄN

Sari, 17-vuotias kaunotar, kertoo viettielämänsä olevan täysin järjestyksessä. Hänen kipeä ongelmansa on se, että hän aniharvoin pystyy antautumaan pojalle, vaikka pitäisikin tästä. Vaikka hän tuntisi voimakasta sukupuolista halua poikaa kohtaan, hän tosipaikan tullen kokee yhdynnän mahdottomaksi. Sari ei osaa itse selittää, miksi ensin kaikki sujuu luontevasti, mutta kun on intiimin lähestymisen aika, hän henkisesti jäykistyy täysin vastahakoiseksi, eikä edes alkoholi vapauta tästä takakireydestä, lukkoonmenemisestä. Ongelma ei olisi niin ratkaisemattoman hankala, mutta vaikeus on siinä, että näin tapahtuu aivan säännönmukaisesti. Sari erehtyi kerran kokeilemaan sellaista keinoa, että hän teeskenteli tuntevansa mielihyvää maatessaan erään pojan kanssa. Hän tunnustaa tässä tehneensä pahan virheen, sillä näin hän ajautui pahaan kierteeseen. Yhdyntä tuntui edelleen vastenmieliseltä. Mutta sitä hän ei saanut kerrotuksi poikaystävälleen. Sari tuntee toisinaan suoranaista hätää ongelmassaan. Etsiessään vastausta kysymykseen: Miksi en voi maata pojan kanssa, vaikka tunnen halua yhdyntään? Mitä Sari pelkää? Mikä hänestä tekee estoisen?

OLENKO EPÄMUODOSTUNUT?

Marjatta on huolissaan sen vuoksi, että hänen sukupuolielimensä ovat erilaiset kuin muilla tytöillä. Ensi kerran havaitessaan eron, oli vaikutus järkyttävä. Nyt Marjatta on 16-vuotias ja hän on jo osittain oppinut tulemaan toimeen tiedon kanssa, joka aikaisemmin vaikutti niin häpeälliseltä, ettei hän kehdannut mennä edes saunaan muiden tyttöjen kanssa. Saati sitten jollekin pojalle paljastaa kipeää salaisuuttaan. Eikä salaisuus ole sen kummempi kuin että Marjatan pienet häpyhuulet ovat normaalia runsaammat ja ulottuvat näkyvästi isojen häpyhuulien ulkopuolelle. Ja luonto on sattunut vielä antamaan Irmelille tavanomaisesta poikkeavan ison häpykielen, jonka hän väittää sijoittuneen väärään paikkaan, liian keskelle. Ja kaiken huippuna Marjatan sukupuolielimiä koristaa huomattavan punakeltainen karvoitus. Ei ole ihme että Marjatta vakaasti uskoi myös sukupuolielämänsä vialliseksi ja ehkä täysin mahdottomaksikin aloittaa normaalia seksuaalielämää.

NORMAALISTI ERILAINEN

Kuten edellä kerrottiin, Leila on tyttö, joka ei pysty sanomaan eikä tahdokaan sanoa pojalle: Ei! On

KÄÄNNÄ

Älä heitä lomaasi pois

Voisit kuitenkin helposti tehdä niin, jos annat kuukautistesi estää sinua. Et voi muuttaa aikatauluasi, mutta voit muuttaa käyttämäsi kuukautissuojan laatua.

Ala käyttää käteviä Tampax tamponeja, niin pääset eroon noista pullottavista, ärsyttävistä siteistä.

Tampax tamponeja käytetään sisäisesti. Se merkitsee: ei hajua, ei epämukavuutta, ei huolta siitä missä varakappaleita kuljetetaan (ne mahtuvat helposti taskuun tai käsilaukkuun).

Tampax tamponit tarjoavat myös paljon muita etuja. Kuten esimerkiksi sen, että niiden ansiosta voit uida koska tahansa.

Voit käyttää haluamiasi vaatteita milloin tahansa. Voit purjehtia. Harrastaa vesihiihtoa. Juosta. Ratsastaa. Tanssia . . . milloin tahansa. Pistä pakkaus Tampax tamponeja matkalaukkuusi. Tuntuu aivan siltä, kuin pitäisit lomaa kuukautisistasi.

LÄÄKÄRIN KEHITTÄMÄ
NYT MILJOONIEN NAISTEN KÄYTTÄMÄ

SISÄISESTI KÄYTETTÄVÄ KUUKAUTISSUOJA

SUOMESSA: OY TRANS-MERI AB, HELSINKI 10

OLENKO EPÄNORMAALI?

● **edelliseltä sivulta**

totta että on vaikeata, koska Leila syttyy herkästi ja haluaa jatkuvasti seksuaalista kanssakäymistä. Hän saa kuulla olevansa lemmenkipeä, koska hänellä on runsaasti pelkkiä fyysisiä kontakteja. Mutta on sanottava, että Leilan tapauksessa ns. nymfomaaniin on vielä pitkä matka. On kyse aivan eri asioista, sillä nymfomaani ei oikeastaan nauti yhdynnästä, vaan kokee pakonomaista nälkää saada aina vain lisää sukupuolikontakteja, saamatta koskaan oikeata tyydytystä. Leila taas selvästi nauttii yhdynnästä ja ainakin ajoittain saavuttaa mielenrauhan. Selitys ei ole sen kummempi kuin että Leilan seksuaaliset halut ovat tavallista voimakkaammat. Ainoa vaikeus on siinä, mistä hän löytäisi pojan, joka jaksaisi antautua hänen kanssaan runsaisiin eroottisiin leikkeihin. Rinnan edellisen selityksen kanssa tosin vaikuttaa se tosiasia, että Leila uskoo tuttavapiiristään kokonaan puuttuvan todellisia ystäviä. Hän väittää ettei ole koskaan kokenut täysin vilpitöntä kahdenkeskistä suhdetta kehenkään. Ja näin pelkkä seksuaalisuus on muodostunut tärkeimmäksi ja ainoaksi keinoksi seurustella jonkun pojan kanssa. Lopuksi yhdynnästä on tullut luonnollinen ja tiheästi toistuva tapa, joka helpottaa oloa, lieventää jännitystä. Syvimmältään on tietysti kysymys korvikkeesta, ei ratkaisusta, sillasta joka vie toisten ihmisten luo. Ja Leilan tapauksessa turhien jännitystilojen poistamiseksi korvike on täysin sopiva väliaikaisratkaisu.

KUKAAN TYTTÖ EI OLE KYLMÄ

Arja selitti pelkäävänsä, ettei hän tunne alkuunkaan kiinnostusta seksuaalielämään ja uskoo siitä syystä olevansa muista poikkeava, ehkä sairas. Vastaus on osittain sama kuin kiihkeydestään kärsivän Leilan tapauksessa: toiset kokevat asioita voimakkaammin, toiset laimeammin. Ja Arja aloittaa murehtimisensa aivan liian aikaisin: harva 15-vuotias on seksuaalisesti kypsynyt täysimittaiseksi naiseksi. Ja selvästi Arja on hyvää vauhtia heräämässä viattoman neidon unesta kohden täyttä sukupuolista valmiutta. Siitä on selvä osoitus se, että hän näkee ajoittain eroottista mielihyvää tuottavia unia. Arjan on turha tuskailla ja pohdiskella, onko hänellä naisellista vetovoimaa ja voiko siihen luottaa. Vaikka hän uskookin, että olisi oikein olla tyydyttävä seksuaalipartneri, hän tekee väärin yrittäessään näytellä olevansa sellainen. Siinä hän esittää vain oikein huonoa teatteria. Kun sukupuolinen tarve aikanaan kasvaa niin suureksi, että se täytyy tyydyttää, on aivan varmasti Arjassakin riittävä annos naisellista vetovoimaa. Toisaalta on varmaa, ettei laimeasti kiinnostunut tyttö kiihoitu alkuunkaan, jos poikaystävä on kovin kömpelö tai karkea.

ON PALJON POIKIA

Irmeli kertoi tuskastuneensa siihen, että hän aina ajautuu pinnallisiin rakkaussuhteisiin, joista jää vain turha ja ruma muisto jäljelle. Hän uskoi vakaasti, että ainoastaan kovapuheiset ja tylykäytöksiset kaverit ovat hänen kohtalonsa. Mutta Irmeli on jo hyvää vauhtia kypsymässä ja hän ymmärtää, että hänestä ovat kiinnostuneet myös sellaiset pojat, jotka eivät kohtele tyttöjä huonosti ja hylkää häntä välittömästi sen jälkeen, kun tyttö on antautunut sukupuolisuhteeseen. Irmeli on hämmästynyt havaitessaan, että hänen ei tosiaankaan ole pakko jatkuvasti hakea seksuaalikokemuksia, joista jää jäljelle ainoastaan rangaistuksen maku ja huono muisto. Hän on oivaltamassa, että on olemassa muunkinlaista voimaa ja rohkeutta kuin mitä pelkillä puheilla ja yliriehakkuudella voi osoittaa. Hän on pääsemässä irti käsityksestään, jonka mukaan hän on kelvottomampi ja riittämättömämpi kuin muut. Irmeli on pian valmis astumaan jonkun arvostelukykyisen pojan kanssa kypsään ja kestävään seksuaalimaailmaan, jota ei tarvitse häpeillä eikä katua.

LUKKO AUKEAA AVAIMELLA

Ei ole ollenkaan poikkeavaa tai tavatonta, että tyttö tuntee poikaystävänsä kohtaan seksuaalista kiinnostusta, joka sitten yllättäen kääntyykin täydeksi vastahakoisuudeksi. Sarin kohdalla tilanne on sikäli lohduton, että voimakaskin halu aina ja säännönmukaisesti muuttuu ratkaisevalla hetkellä täydeksi vastenmielisyydeksi yhdyntää kohtaan. Selitystä ei Sarin kohdalla tarvitse kaukaa hakea. Hänen ensimmäinen kokemuksensa oli täydellinen pettymys ja kohtalo kolhi häntä jatkossa raa'alla kädellä. Muistoksi suhteesta syntyi lapsi, poikaystävä katosi viranomaisten ulottumattomiin kiertolaisten teille ja tällä hetkellä Sari asuu lapsineen eräässä aviottomien äitien vastaanottokodissa.

Silloin harvoin kun Sari pääsee viettämään vapaa-aikaa ikäistensä nuorten kanssa, hän on jännittynyt ja rauhaton yrittäessään saada tilaisuudesta irti kaiken mahdollisen. Ja reuhtomalla liiaksi hän on pilannut monta hyvältä näyttävää rakkaussuhdetta. Ja koska Sari on ulkomuodoltaan harvinaisen kaunis, seuralaisista ei ole puutetta. Ristiriitoja on jatkuvasti syntymässä yhä uusia, sillä ensinnäkin hän ei luota itseensä, hänen mielentasapainonsa järkkyy helposti ja toiseksi hän suhtautuu epäluuloisesti yleensä kaikkiin ihmisiin. Sarin tie on vaikea, mutta hänen ei missään tapauksessa kannata lakata ponnistelemasta, sillä lähtöperusteet ovat kuitenkin terveet. Ensiksi Sarin on tultava toimeen itsensä kanssa, hyväksyttävä tosiseikka, että hän ajattelee, tuntee ja on olemassa. Toiseksi on lannistumatta pyrittävä vilpittömyyteen kaikissa ihmissuhteissa. Lopuksi hänellä tulee olemaan ongelman avaimet käsissään: hän pystyy avoimesti ja välittömästi hyväksymään myös poikaystävänsä. On myönnettävä, että apu on työlään ponnistelun takana, mutta on myös varma, että Sarin kannattaa tavoitella syvän seksuaalisen tyydytyksen palkintoa. Minkä tahansa kauniin palkkion hän on silloin moninkertaisesti ansainnut.

HÖRÖKORVAT, ISO NENÄ . . .

Kuten edellä kerrottiin, Marjatta häpeää sukupuolielimiään, joiden hän uskoo olevan täysin epämuodostuneet. Ja hän uskoo myös vakaasti, että ulkonainen poikkeavuus vaikuttaa ratkaisevasti seksuaalielämään. Ja näinhän ei suinkaan ole. Luonto vain sattuu piirtämään toisille ihmisille erilaiset ulkonaiset viivat, jotka eivät vähääkään lisää tai vähennä kahden ihmisen välistä rakkautta. Marjatan tapauksessa on kysymys yksinkertaisesti siitä, että hän ei tosiaankaan tiedä tai ole edes tullut ajatelleeksi, että myös ihmisten sukupuolielimet ovat erilaisia.

Suosikki Puutarhakatu 16
33210 Tampere 21

OSOITTEENMUUTOS

Kiinnittäkää tähän osoitelipuke viimeksi saamanne Suosikin takakannesta. Kirjoittakaa alle uusi osoitteenne ja postittakaa meille ensi tilassa.

Nimi

Uusi lähiosoite

Uusi postitoimipaikka

Kuten kasvonpiirteet tai yleensäkin kehon muodot. Onkin surullista, ettei tällaisissa tapauksissa ole aina tarpeeksi ajoissa saatavilla valistusta ja vertailukohtia, jotka osoittaisivat tytön mielestä vialliset seikat täysin normaaleiksi. Eri asia on, jos esimerkiksi immenkalvo on niin tavattoman paksu, ettei se tavallisin keinoin repeydy. Tai emättimen suu on niin laaja, ettei tyttö kykene tuntemaan yhdynnässä mitään. Tällaisiin tapauksiin taas löytyy apu leikkauksella. Marjatta olisi tarvinnut aikanaan ainoastaan vähäisen määrän tietoa. Ja hän olisi pikaisesti päässyt turhia murheita tuottavista harhakuvitelmista.

OLET ERILAINEN

Jos tyttö tai poika uskoo olevansa erilainen, hänellä on useimmiten vapaus olla erilainen. Ja mikä tärkeintä: on myös uskallettava olla erilainen. Esimerkiksi Leila on kuumaverinen tyttö. Se on tosiasia, jota on hyödytöntä ja järjetöntä tukahduttaa tai paeta. Marjatta jähmettyi häpeämään sukuelimiään. Siinä hän tietämättömyyttään oli epänormaali, että normaalia eroavuutta piti luonnottomana vikana.

Yleisesti sanoen normaalia seksuaalista käyttäytymistä on kaikki se, minkä rakastavaa pari yhdessä hyväksyy. Riippumatta siitä, suostuisivatko muut ihmiset samanlaisiin toimintoihin. Epänormaalia on, jos tahallaan vahingoittaa tai loukkaa toista ihmistä. Mutta todella rakastava ei pahoinpitele.

HÄN ON CLIFF RICHARDIN LEMPI-LAULAJA-TAR

● sivulta 49:

Mutta Olivia jäi ja levytti jopa yksin. Hänet otettiin Toomorrow-yhtyeeseen mukaan. Seurasi yhteislevytys itsensä Cliff Richardin kanssa ja osa Harry Saltzmanin elokuvassa Toomorrow. Tämä kaikki oli Olivialle pitkällisen ja rankan uurastuksen tulosta ja saavutukset tuntuivat ansaituilta. Soolouran tärkein etappi, ykköslevy, tehtiin talvella ja nyt onkin elämä yhtä mylläkkää.

Olivia Newton-Johnia kiinnostaa tänään kaikki levyteollisuuteen liittyvä, musiikki ja ennen kaikkea auringossa loikoileminen. Mielharrastus, oikein noin suuri Harrastus, on ratsastus ja kaksi punakarvaista setteriä.

Voitto Record Mirrorin naisten sarjassa on melkoinen saavutus lähes tuntemattomalle tytölle. *If not for you* -levyn ansiota ykkössijassa on varmasti 90%, mutta olisivatko nuo 10 sitten elokuvan vai sorjan olemuksen ansiota, sitä voi vain arvailla. Joka tapauksessa Cliff on ollut aivan haltioissaan. Vuoden lupaavin artisti Cliffin ja tuhansien lukijoiden mielestä — sen tittelin Olivia myös voitti. Mutta olisiko tuo nyt sitä oman tallin kehumista, sillä Olivialla ja Cliffillä on sama Peter Gormley managerina. Vuoden manageri -titteli kuuluisi Cliffin mukaan juuri Peterille.

MUOTI ALE

Blazertakki (sin. farkkukangas) **32:-**

Tilaan seur. muotiartikkelit pilahinnoin:
1. Blazertakki ☐ kpl N:o .....
2. Blazerhousut edelliseen ☐ kpl ..... cm (vyötärömitta)
3. V-farkut (pun.) ☐ kpl ..... cm (vyötärömitta)

Molemmat housut ovat leveälahkeiset ja maksavat vain **25:-**

TILAAJA

OSOITE

Tilausosoite: BOX 33016 H:KI 33

ART IN COLORS

Aivan uusi INVITE huulipuna on syntynyt. Sen erottaa jo hienostuneesta koruhylsystä ja poikkeavasta tukevuudesta.

Tärkeintä on kuitenkin uusi voidemainen koostumus, se saa värin pysymään huulilla, on sopivan rasvainen, suojaa ja hoitaa ...

Ja hintakin on mieluisa yllätys ...

Invite by OXYGENOL

Voidemaisia INVITE-luomivärejä on seitsemän sävyä. Silmämeikin puhdistukseen on suositeltavaa INVITE EYE MAKE-UP REMOVING MILK.

INVITE-kynsilakkoja on neljä peitelakkaa, viisi helmiäissävyä sekä lakanohennin ja -poistoaine.

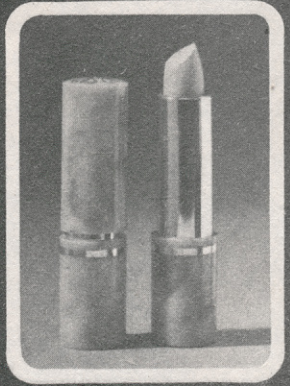

Uudessa INVITE-huulipunasarjassa on 12 "ARTI"-väriä: 4 peittävää, Creamy, 4 helmiäissävyä, Brilliant ja 4 kultasävyä, Gold.

CHARLES BRONSON ON

TEKSTI: ERKKI MATTILA
KUVA: PARAMOUNT

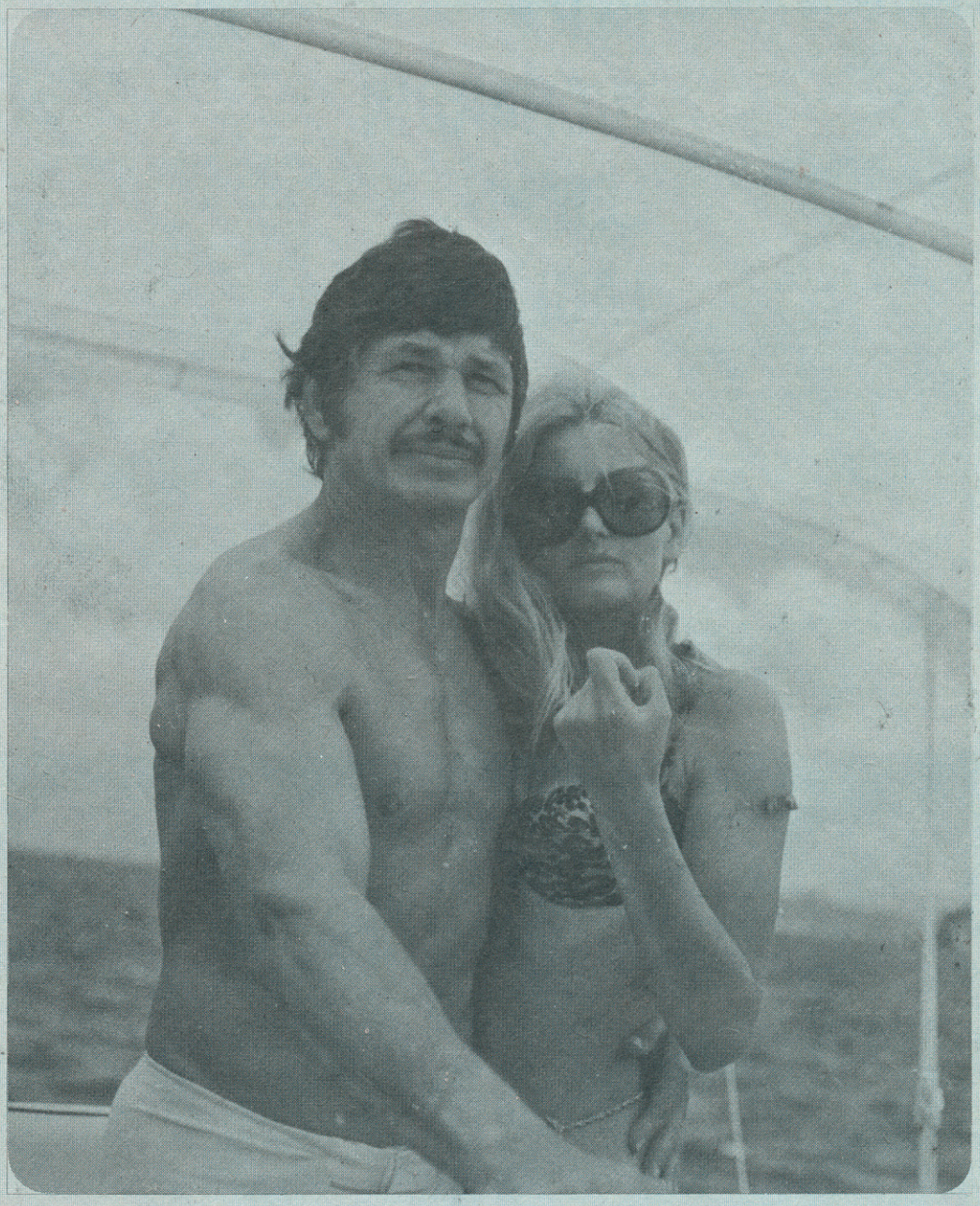

ARMOTON MIES!

CHARLES BRONSON on ruma mies. Häneen eivät alkuunkaan sovi sellaiset lässytykset, että mies on niin ruma, että on suorastaan viehättävä. Bronson on yksinkertaisesti ja ainoastaan pahannäköinen naamaltaan. Samoin hän on kaukana jostain neuroottisesta antisankarityypistä. Bronson on pelkkä sankari. Miksi?

Charles Bronson on esiintynyt lähes neljässäkymmenessä elokuvassa, joista viime vuosina valmistuneet ovat järjestään osoittautuneet vahvoiksi kassakuviksi. Hän on osissaan esittänyt tyyppiä, joka on yksiviivaisesti toimiva tunteeton kettu. Tyyppi joka on perusluonteeltaan kylmä ja kova tappaja, luonne jolla ei ole liiemmälti kauniita ajatuksia ihmisistä ja maailmanmenosta.

KIVIHIILIKAIVOKSESTA HUIPPUNIMEKSI

● Hän on syntynyt Ehrenfieldissä, Pennsylvaniassa. Perheessä oli yhteensä 14 poikaa. Suvun perinteen mukaan hän meni heti kaivokseen töihin, kun lapio vähänkin pysyi kädessä. Hän vihasi pimeää ja kivihiilipölyä ja päätti, että tekee mitä tahansa muuta työtä, mutta ei enää koskaan kaivokseen. Charles yritti kaikkea kivenhakkaajasta kiertolaiseen ja teki hommia, mitä sattui saamaan.

● Toisessa maailmansodassa hän toimi Tyynellä Valtamerellä ilmavoimissa. Sieltä vapauduttuaan hän heittäytyi etsimään lisää seikkailuja ja liftasi viisi kertaa mantereen poikki. Rauhaton kulkijanelämä päättyi hetkeksi Philadelphiaan, jossa hän tapasi ensimmäisen vaimonsa. Tämän kanssa Charles näytteli amatööriteatteriryhmässä pari vuotta. Hänestä oli lystikästä tehdä erilaisia hommia ja Charles päätti yrittää onneaan elokuva-alalla ja saapasteli Hollywoodiin. Aika ei ollut vielä täysin kypsä hänen tulemiselleen, sillä sankarin täytyi olla kasvoiltaan kaunis, eikä kirveenperällä kolhitun näköinen. Hyvä onni ei täysin häntä jättänyt, sillä Charles sai luvan esittää rappeutuneita intiaanihahmoja. Mutta myöhemmin, kun ryhdyttiin tekemään realistisia elokuvia, hän pääsi vauhtiin mukaan. Mm. sellaisissa filmeissä kuin »Vera Cruz», »Jubal», »A Thunder of Drums», »The Sandpiper», »This Property is Condemned» jne.

● Osallaan elokuvassa »Likainen tusina» Charles Bronson lopullisesti sinetöi nousunsa elokuvamaailman huippunimien joukkoon. Oli syntynyt sankari.

● Uusi sankarityyppi, joka on naamaltaan kalsea ja jyrkkäpiirteinen. Jonka luonne on yhtä synkkä ja karkea kuin kivihiilikaivos, jossa hän nuoruutensa vietti. Raavas, kuolemaansa saakka sitkeä mies, joka haisee hielle. Hienostelematon tyyppi, joka ei turhia selittele. Vaan tarpeen tullen toimii ja toimii lopullisesti ja tehokkaasti silloin, kun on toiminnan aika. Rakastaa naista tylysti ja haavoittaen silloin, kun on rakastamisen aika.

JATKOSSA . . .

● Elokuvaa »Huuliharppukostaja» jotkut pitävät parhaana westerninä, mitä on tehty 20 vuoteen. Väkevä tarina. Siinä Charlesin ollessa viisitoistavuotias hänen veljensä hirtetään ja roistojoukon raaka johtaja Frank (Henry Fonda) pakottaa nuoren pojan pitämään veljeänsä hartioillaan. Frank työntää huuliharpun Charlesin suuhun ja käskee tätä soittamaan jotain iloista musiikkia veljelleen. Isoveli ei jaksa kestää kidutusta, vaan potkaisee Charlesin altaan. Myöhemmin Frankia etsiessään Charles tunnetaan muukalaisena, joka soittaa alati hiljaista ja surullista musiikkia huuliharpullaan. Loppuratkaisussa hän työntää huuliharpun Frankin suuhun ja sanoo: »Play something». Juuri ennen kuolemaansa Frank tajuaa, mistä on kysymys.

● Muita menestyskuvia ovat esimerkiksi »Muukalainen sateesta». »Yksinäiset sudet», »Armoton mies». Viimeksimainitussa filmissä Bronson esittää ammattitappajaa, joka ei pääse irti katkeran ammatin kierteestä, vaan ajautuu lopuksi väistämättömästi omaan kuolemaansa. Tiivistä ja tehokasta kerrontaa. »Nyrkkisankarit» on vähemmän painajaismainen, se on ennemmin viihteellinen seikkailu, jossa Charlesin aisaparina esiintyy Tony Curtis.

ATLEETTI

● Bronson on ruma, siitä ei pääse mihinkään. Ikääkin on ja elämä on ohimennessään pyyhkeillyt raskaalla kädellä kasvoihin syvät uurteet. Mutta hänen silmiensä katse on kylmä ja kova, pienissä silmissä rautainen, kaikennäkevä ilme. Hänen vartalonsakin on ruma. Keho on pelkkää kuhmuraista lihasta. Kivenhakkaajan ja nyrkkeilijän tiivistä lihasta.

NUORISO

● Charles Bronson sanoo uskovansa, että amerikkalainen nuoriso aloittaa työnteon liian myöhään. Hän väittää että rehellinen kova työ tarpeeksi aikaisessa vaiheessa takaa, että nuorista kehittyy kypsiä ja vastuuntuntoisia ja he ovat iloisia saadessaan kuulua tähän yhteiskuntaan. Suurin syy on vanhemmissa: »On luonnollista, kun vanhemmat toivovat pojallaan olevan helpompaa kuin heillä itsellään oli. Mutta tämä voi joskus turmella pojan, ja saada hänet luulemaan, että maailma on hänelle jotain velkaa. Sillä tosiasiassa maailma ei ole yhtään mitään velkaa kenellekään meistä». Bronson on itse elävä esimerkki siitä, että kova työ ei ole kellekään vahingoksi. Vaan päinvastoin.

PRIVAATISSA

● Hänellä on yksityiselämässään taloudelliset seikat tietysti erinomaisessa kunnossa. Upea koti, uima-altaat ja muuta kaunista maallista.

Bronson on ollut kahdesti naimisissa: ensimmäinen vaimo oli nimeltään Helen Tender. Ja nykyinen Jill Ireland, kuvankaunis englantilainen näyttelijätär.

Kaiken korean keskellä Bronson on kuitenkin yhtä karu kuin aina on tottunut olemaan: elämäntavat ovat täysin askeettiset.

MIES JOKA LYÖ TAKAISIN . . .

● Hän on mies jota elämä on kohdellut säälittä. Ja hän ei kerjää eikä anele elämältä mitään, vaan kohtelee sitä samalla mitalla.

Charles Bronson on armoton mies.

Music Mail Club by Unimail

NOW WOW it has come!

Liity Sinäkin rautaiseen musiikkiklubiin! Tuoreimmat p o p-musiikkikasetit nyt postitoimituksena.

klubin kivikova ostoetu

3 kasetin sarja ovh. à 26,— } yhteishintaan 60,—
5 kasetin sarja ovh. à 26,— } yhteishintaan 90,—

- ☐ Fire Bridge, Nice
- ☐ Thinks School stinks, Hotlegs
- ☐ Super Bad, James Brown
- ☐ Band of Gypsys, Jimi Hendrix
- ☐ That's the way it is, Elvis
- ☐ Santana, Santana
- ☐ Abraxas, Santana
- ☐ Very 'eavy very 'umble, Urian Heep
- ☐ Black Sabbath, Black Sabbath
- ☐ Watt, Ten Years After
- ☐ Live, Steppenwolf
- ☐ Atom Heart Mother, Pink Floyd
- ☐ Pearl, Janis Joplin

Tulossa pian mm.
SLY & THE FAMILY STONE
GRAND FUNK RAILROAD
RARE EARTH jne. jne.

Rasti ruutuun!

Lähettäkää minulle postiennakolla rastilla merkityt kasetit hintaan 3 kpl, 60,— ☐ 5 kpl 90,— ☐ postikuluineen.

Nimi .....

Osoite .....

BOX 557 Hki 10
puh. 63 16 53

Music Mail Club

1 2 3 4 5

lieventävä asia

MENSALGIN

tabl. uusi valmiste kuukautiskipuihin ja päänsärkyyn

Mensalgin on Starin gynekologisen sarjan uusi valmiste, joka helpottaa niitä päiviä, jolloin kärsitte kuukautiskivuista ja niihin liittyvästä päänsärystä. Annostus: 1 tabl. tarvittaessa, korkeintaan 3 kertaa päivässä. Vähittäisohjehinta 20 tabl. 2:96 lvv:een

LUOTETTAVA star LÄÄKE

Nestori 4:s Nolo paljastaa

DEFIERS on yhä se suomalainen kitarabändi, jolla on kaikkein eniten keikkoja. Yhtye tekee lauantaisin kolme keikkaa ja muulloin kaksi keikkaa per ilta silloin kun liikkeelle lähdetään. Eikä yhtye sittenkään ehdi kaikkiin paikkoihin, joihin sitä halutaan. Nyt kun Defiersin rumpali ja myyjä PASTORI POHJALAINEN on ottanut huostaansa myös APOSTOLIT, luulisi sillekin keikkoja siunaantuvan.

Arvostelut tämän kesän KIRKA-show'sta ovat olleet hyvin yksimielisiä. Lehdissä on säännöllisesti kiitetty Kirkan ansioita ja kirottu kaikkea muuta. Samaa kuuluu maaseudultakin tavallisen yleisön joukosta. Kansa pitää Kirkasta — kunhan Kirka vain pääsisi esiin kaiken muun roskan seasta. Toivottavasti tämä otetaan huomioon, kun ruvetaan suunnittelemaan ensi kesän kiertuetta.

TAPANI KANSA on hankkinut itselleen kesämökin Luumäeltä. Tosin vain vuokrannut. Mutta toistaiseksi hän ei ole ehtinyt paljon sen rauhasta nauttia, mitä silloin tällöin on käväissyt saunomassa.

ANITA VIRTA lähti kuin lähtikin sitten MARKKU SUOMISEN mukaan täksi kesäksi, vaikka yritti viime hetkessä muuttaa suunnitelmiaan. Nyt hän on varmaan tästä ratkaisusta pelkästään iloinen, sillä Markun FINLANDIA-bändistä hän on löytänyt itselleen sydänystävän: romanssi basisti PERTSA PURON kanssa kukoistaa hehkeästi. Anitalla on muuten takanaan yksi epäonnistunut avioliitto, josta hänellä on muistona 3-vuotias poika.

MARKKU SUOMINEN on muuttanut Jyväskylään asumaan. Sinne hän on perustanut kauniin yhteisen kodin kihlattunsa ANJAN kanssa. Markku on siis edelleen saman tytön kanssa, jonka hän kihlasi jo pari vuotta sitten. Välillä vain vähän riideltiin ja tutkittiin tilannetta niin, että innokkaimmat ehtivät jo puhua lopullisesta välien rikkoutumisesta.

SALOMON on syystäkin suhtautunut suurella varauksella kaikkiin managereihin. Onhan hänellä vielä esimerkiksi Savon Viihteen viime keväänä järjestämiltä keikoilta suurin osa saamatta. Nyt hän on kuitenkin uskaltautunut saman tamperelaisen ohjelmatoimiston leipiin, jossa on mm. MARKKU ARO ja KRISTIINA HAUTALA.

PARADISE on kiertänyt koko heinäkuun Ruotsissa. Elokuun alussa yhtye piipahtaa kotimaassaan lähteäkseen sen jälkeen taas takaisin Ruotsiin. Keikkoja tuntuu ainakin naapurimaassa riittävän. Nyt vain odotellaan sitten uutisia todellisesta suurmenestyksestä ja suursuosiosta.

SEIJA SIMOLAN keväinen pikaromanssi chileläisen NANON kanssa oli sittenkin Seijan puolelta totisinta totta. Ainakin hän ehti pyydellä valokuvaajilta hänestä ja Nanosta otettuja yhteisiä kuvia »tulevaa perhealbumia varten». Ja ei kai parin viikon yhdessäolo vielä edellytä perhealbumia.

Ja tosissaan tuntuvat olevan MARKKU ARO ja MARJA-LEENA PAIMENSALOKIN, joista on tulossa juorupalstoille samanlainen lemmikkipari kuin ovat olleet esimerkiksi TAPANI KANSA ja TUULIKKI KUORIKOSKI tai ARJA LEHTIMÄKI ja KRISTIAN. Ilman romanssia Marja-Leenaa tuskin olisi nähty Markun kiertueella, vaikka silmänlumeeksi on otettu mukaan PIRKKO SAANAKORPIKIN. Epäilemme, että Markun ja Marja-Leenan yhteistyö jatkuu samoissa merkeissä kuin Tapsan ja Tuulikinkin ja monet kihlaus-, avioliitto- ja vauvahuhut saamme vielä kuulla ennen onnellista loppua.

PEKKA JÄRVINEN ei pitkään viihtynyt KALEVASSA, vaikka hän kesän alussa siihen komeasti liittyikin. Pekan jälkeen tuli bändiin RAIMO WALLENIUS, tuttu puhaltelija mm. FIRST- ja ORIENT EXPRESS-yhtyeistä.

Muut tähdet ovat niin vannoutuneita DANNYN lehdistöystävällisyydestä, että epäilivät jopa, että Dannyn ja PIRJO LAITILAN keikkariita oli etukäteen sovittu mainostemppu. Ja sitähän se ei missään tapauksessa ollut. Parhaassa tapauksessa jutusta kehkeytyy mehevä oikeudenkäynti.

DEFIERS-rumpalin PASTORI POHJALAISEN mökillä Kuoreveden rannalla vaalitaan vielä vanhoja JORMAS-perinteitä, mitä tulee juhlimiseen. Puoli pop-maailmaa tuntee jo mökin ja tavat ja loput puoli popmaailmaa haluaisivat oppia tuntemaan.

SYKSYN SÄVEL -kilpailuilla tulee ilmeisesti olemaan vuosi vuoden perään yhä suurempi merkitys pop-maailmassamme. Muistammehan, miten KRISTIAN aikoinaan nousi pinnalle juuri tuon kilpailun ansiosta ja miten IRWININ uusi kukoistusaika alkoi viime syksyn kisoista. Jo kaiken kevättä ja kesää ovat lukuisat pop-laulajat kuiskineet mahdollisesta osallistumisestaan ensi syksyn kilpailuun. Kilpailujen mainosarvo

KALEVALA

APOSTOLIT

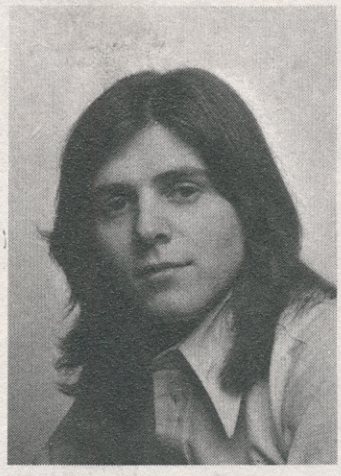

KRISTIAN

MARKKU ARO

on tajuttu. Mutta odotetaan syksyä ja puhutaan sitten vasta nimistä.

Tamperelaiset kaksostytöt KIRSI ja RIITTA WECKMAN ovat ottaneet motokseen: pinnalle konstilla millä hyvänsä. Ja naistähtien on helppo hetken herättää huomiota riisumalla vaatteita ja paljastamalla pintaa tai käyttäytymällä muuten vähän tuhmasti. Ja sen varaan nämäkin tytöt tuntuvat uransa laskevan. Ikävää, sillä paljon enemmän pop-maailmamme tarvitsisi KATRI-HELENAN tai MUSKA BABITSININ kaltaisia tyyppejä kuin kaikenlaisia itsensä paljastajia.

TAPANI KANSA

PARADISE

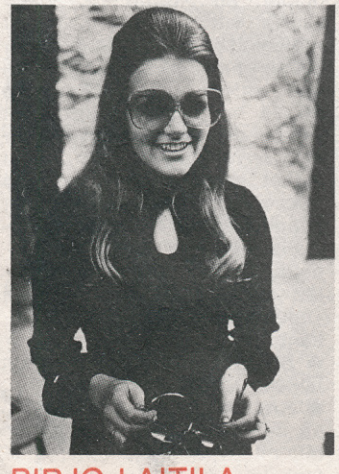

PIRJO LAITILA

ROBINIA ei ainakaan voi syyttää siitä, että hän olisi käyttänyt perhettään hyväkseen saadakseen itsestään lehtiin juttuja. Muistammehan, miten hän ehti olla naimisissa jo yli vuoden, ennen kuin Suosikki paljasti ensimmäisenä hänen avioliittonsa. Ja perillinenkin ehti jo puolen vuoden ikään, ennen kuin tieto hänestä tuli julkisuuteen. Tästä Robin ansaitsee oikein kunnon onnittelut. Perheasiat tuntuvat olevan kunnossa, mutta miten mahtaa lähteä ura rullaamaan armeijan jälkeen. Entä mitä armeija on tehnyt toiselle takavuosien suursuosikille JOHNNYLLE? Kovin hiljaista hänen ympärillään ainakin on ollut, joten on syytä epäillä, että hänen armeijasta vapauduttuaan lakaisevat hänen paikkojaan jo uudet luudat.

SUPERHARRI on kaveri, joka yrittää kymmenen miehen edestä ja puhuu vieläkin enemmän. Milloin hän alkaa manageriksi, milloin perustaa discoja, milloin putiikkeja, milloin ohjelmatoimistoja. Laulajanakin hän on yrittänyt sisukkaasti kunniaan ja kuuluisuuteen. No, kaveri on vasta 18-vuotias, joten nuoruudenintoa riittää. Mutta eikö olisi, Harri, lopultakin syytä suorittaa näyttö edes jollain alalla. Ei tarvitsisi puhua sen jälkeen niin kovin paljon.

MUSKA

SEIJA SIMOLA

SATU MARKUKSELA tuntuu saavan keikkoja helpommin kuin moni muu naistähti. Ja syystäkin vihjaillaan: Satu kuulemma kohtelee huvitilaisuuksien järjestäjiä — jotka ovat yleensä miehiä — vähän ystävällisemmin kuin muut naistähdet . . .

SALOMON on iloinen siitä, että hänen ensimmäisestä levytyskappaleestaan Päivä uuteen vaihtuu pidettiin kovasti ulkomailla. Ulkomaisille laulajille, jotka olivat tulossa heinäkuun alussa Keimolaan suurille laulufestivaaleille, jotka sittemmin menivät mönkään, oli lähetetty alkuperäisiä suomalaisia levyjä, joista he saivat valita suomalaisen esityskappaleensa. Mukana oli mm. MARKKU ARON Tie uuteen päivään. Suurin osa oli kuitenkin kuulemma valinnut juuri tuon Salomonin kappaleen.

PAULI OLAVI VIRTA, suuren OLAVI VIRRAN poika, jota yritettiin kaiken kevättä houkutella Suomeen, jäi sittenkin mieluimmin elämään omaa elämäänsä Tukholmaan kuin olisi lähtenyt seuraamaan isänsä jalanjälkiä tanssilavoillemme. Komeita tarjouksia tehtiin useilta ohjelmatoimistoilta, mutta Pauli Olavia ei raha ja kuuluisuus kiinnostaneet.

MATTHEWS-yhtye sai varsin imartelevat arvostelut Helsingin Sanomien kulttuurisivuilla esiintymisestään Jyväskylän Kesässä. Muutamat tällaiset arvostelut ja näytöt lisää, niin yhtyeen ei tarvitse enää esiintyä kakkostähtenä niin kuin tähän asti.

WIGWAMILTA ilmestyy lähiaikoina hieno tupla-lp, josta toinen puolikas on tehty live-äänityksenä ja on nauhaa kuulleiden mielestä ihan mahtavaa bändimusiikkia. Toisella levyllä on JIM PEMBROKEN, PEKKA POHJOLAN ja JUKKA GUSTAVSSONIN lauluja. Odotamme levy mielenkiinnolla, onhan Wigwam viime aikoina parantunut vielä entisestäänkin. Jokohan kelpaisi suomalainenkin bändilevy myyntitilastojen kärkeen?

Hyvin monella tapaa voi kesäshow'n arvostella. Helpoin tapa on istua kotona ja lukea mainoslehtistä. Sitäkin näytetään tekevän. Niin oli ainakin tehnyt se arvostelija, joka kertoessaan DANNYN Sudenhetkestä kuvaili kauniin sanoin myös PIRJO LAITILAN esiintymistä. Ja kuten tiedetään, Pirjohan ei ole ollut mukana yhdellä ainoallakaan keikalla . . .

ILKKA-CHRISTIAN BJÖRKLUND kohteli varsin rakastuneesti kaunista vaaleaverikköä kauniina kesäpäivänä keskellä Helsinkiä. Kuljimme parin perässä pari korttelia ja sillä matkalla se ehti suudella ties kuinka moneen kertaan.

LOLAN kihlaus SEPPO PORVALIN kanssa on menneen kevään kohinoita. Todettakoon kuitenkin, että Lola oli se, joka kihlausta halusi, ja Lola oli myös se, joka sitten jätti innokkaan sulhon yksin norkoilemaan. Tuli näet muita kiireitä . . . Nyt Seppo Porvali metsästelee tarmokkaasti HANNELE MARKKULAA, tamperelaistyttöä, jonka julkisuudenkaipuuta on saanut kunnian (?) tyydyttää mm. PAULI NEVALA.

KRISTIAN yrittää aloittaa uudelleen opiskelun. Pari vuotta sitten hän kirjoittautui Turun Yliopistoon, mutta laulaminen vei kuitenkin ajan ja ajatukset niin, että opiskelu jäi. Ensi talvena hänet voi luultavasti tavoittaa Jyväskylästä muiden opiskelijoiden seasta. Kesällä Kristian on jo totuttautunut opiskeluun kesäyliopistossa. Menikö siinä yksi kiinnostava pop-tähti tieteelle?

MARJO-RIITTA KERVINEN on palannut ERNOS-yhtyeeseen samaan aikaan kun KATI BORG lähti nostelemaan siitä. Katin mukana jätti Ernot myös poikaystävä TIMO PENTTILÄ. Asepalvelustaan suorittava kitaristi YOGI LAAKSO on vielä innokkaasti Ernos-aatteessa mukana, mutta basisti SEBASTIAN NURMI tuskin enää lähtee mukaan keikkahommiin. Toivotaan kuitenkin, että vanha Ernos-henki alkaisi vielä rehottaa.

Defiers-yhtyeen basistilla HANNU KOSKELALLA on meneillään kaunis kesäinen romanssi sätkynukke MARJA-LEENAN kanssa. Aikaisemmin Marja-Leena on viihtynyt hyvin mm. KRISTINA HAUTALAN UFO-bändin seurassa ja Hannullakin on ollut sen luokan romansseja, että hänen on väitetty olevan jopa naimisissa.

LEXA HEINONEN vihitään avioliittoon elokuun puolivälissä. Morsian on ollut jo viime keväästä lähtien ANJA PESU. Häät pidetään luultavasti N-klubilla ja niissä nähdään varmaan enemmän pop-kasvoja kuin missään häissä ennen tätä. Onhan Lexa lähes jokaiselle popparille kuin oma isä.

SUPERTÄHTI

SALOMON: MINUSTA EI KOSKAAN TULE KANSAKUNNAN PELLEÄ!

● *SALOMON on luonteeltaan hyvin arka ja hiljainen, jopa liian ujo pyrkiäkseen yksin pinnalle. Mutta esiintymislavalla hän on raju. Silloin hän unohtaa kaiken. Silloin hän tajuaa vain laulamisen. Silloin hän ei pelkää . . .*

SALOMON: Mä en ymmärrä pop-laulajia, jotka sanovat olevansa pellejä ja jotka laskevat vuosia, jotka he ovat pop-maailmalle uhranneet. Miksi he olisivat pellejä ja mitä he ovat uhranneet? Mä olen nyt pop-laulaja — ammatiltanikin, mutta ei mun ole tarvinnut miksikään pelleksi muuttua eikä vetää mitään roolia. Mä olen ihan samanlainen kaveri kuin ennenkin, vaikka ihmiset, jotka eivät mua paremmin tunne, mielellään väittävät jotain muuta. Eikä mun tarvitse mitenkään uhrautua, siis luopua jostain sellaisesta, mitä mulla on ennen ollut, pop-laulajana olemisen vuoksi.

● SUOSIKKI: Aika komeasti aloitettu, joten kerrataan vähän. Juuri niihin aikoihin, kun aloit nousta pinnalle, häivyit Helsingin disco-elämästä. Miksi? Eikö tämä ole juuri sitä pop-laulajan rooliin sulkeutumista, vetäytymistä pois muiden nuorten parista?

● SALOMON: Kyllä mä vielä silloin tällöin käyn ihan samoissa paikoissa kuin ennenkin ja moikkaan samoja ihmisiä kuin ennenkin. Nyt alkaa vaan olla niin paljon muita kiireitä, sillä pi sitä ihan juhlimalla kehitytä hyväksi esiintyjäksi.

● SUOSIKKI: Siis tässä ensimmäinen asia, mistä olet joutunut luopumaan tultuasi tunnetuksi . . .

● SALOMON: Ei sitä noin voi sanoa. Mä en ole koskaan erityisemmin viihtynytkään suurissa porukoissa. Musta on paljon kivempi olla yksikseen tai muutaman hyvän ystävän seurassa. Se on muuten kumma, että jos pyörii noissa pop-paikoissa, sanotaan, että kyllä kaveri näyttelee itseään ja mitähän kaikkea sekin luulee olevansa. Mutta jos niistä jää pois, sanotaan, etteiks suurelle tähdelle enää vanhat paikat kelpaa. Eli mikään ei ole hyvä. Onneksi näitä tällaisilla asioilla päätään vaivaavia on vähän.

● SUOSIKKI: Väitit edelleen, että olet ihan samanlainen kaveri kuin ennenkin? Oletko nyt ihan varma?

● SALOMON: Ihmisenä olen varmasti samanlainen, luonne ei ole miksikään muuttunut. Mutta sehän on selvä, että koko ajan oppii kaikenlaista ja kehittyy. Ja niinhän pitäisi tapahtua jokaisen ihmisen kohdalla: pitäisi kehittyä ja pystyä käyttämään omia kykyjään mahdollisimman tehokkaasti hyväkseen.

● SUOSIKKI: Sinä pyrit käyttämään kykyjäsi laulamiseen. Miksi?

● SALOMON: Koska se todella tuntuu ainoalta alalta, jolla mä voin toimia. Mä lopetin aikoinaan oppikoulun laulamisen vuoksi. Se oli uhkarohkea teko. Mutta mä uskoin jo silloin, että jonain päivänä mä voin laulaa muillekin kuin vain itselleni. Sitten mä tein kaikenlaisia töitä, suoritin välillä asepalveluksenikin Helsingin laivastoasemalla ja koko ajan mua vaivasi se, että pitäisi aloittaa lauluhommat oikein tosissaan.

● SUOSIKKI: Mikset sitten aloittanut?

● SALOMON: Ensinnäkin mä olen niin arka kaveri, etten mä kehdannut mennä joka puolelle tyrkyttämään itseäni, vaikka mä olisin itse ollut asiastani miten vakuuttunut tahansa. Mä vaan toivoin, että joku ihminen, joka uskoisi mun kykyihini ja haluaisi auttaa mua, huomaisi minut. Tietysti se oli typerää, mutta mä tosiaan olen ujo.

● SUOSIKKI: Ja ketään sellaista ihmistä ei kävellyt vastaan?

● SALOMON: Tuli Jorma Heljander. Se oli tuottanut neljä vuotta sitten maahan yhden ruotsalaisen bändin ja mä pääsin sen mukaan kiertueelle. Mä olin silloin ihan kokematon näissä hommissa, mutta kyllä joskus oli esiintymislavalla oikein hyväkin fiilinki. Jo silloin monet tyypit kannustivat mua jatkamaan. Tietäisivätpä miten onnelliseksi ne teki minut sanomalla, että kyllä sinut vielä jonain päivänä huomataan. Sitten syksyllä mä kiersin vielä yhden tsekkiläisen bändin mukana.

● SUOSIKKI: Miksi sitten sen jälkeen katosit kuvasta?

● SALOMON: Mä en suoraan sanoen oikein tiennyt, mitä mun olis pitänyt tehdä ja kenen puoleen kääntyä. Sitten mä menin juttelemaan EMI:in. Kaikki meni kivasti. Levytyspiisikin oli jo

● **sivu 70, ole hyvä!**

Kuvat: PETER LINDHOLM
Teksti: HELENA SIHVO
Asut: KLONDYKE

● *Salomon on pop-laulaja Jumalan armosta, omasta halusta ja tuttavien toivomuksesta.*

● *Laulaminen on hänelle ainoa asia, jota hän todella haluaa tehdä. Ja sen huomaa.*

● *Eikä esiintyminen ole hänelle sirkusta, pellenä olemista.*

● *Hän ei koskaan aio laskeskella katuen vuosia, joita on pop-maailmalle uhrannut, sillä laulaminen on hänelle koko elämä.*

■ *SALOMON ei halua koskaan pukea päälleen pellen vaatteita eikä pyrkiä pinnalle olemalla jotain muuta kuin mitä todellisuudessa on. Esiintyjänä hän voi hätkähdyttää ja tyyppinä kiinnostaa, mutta se kaikki on Salomonia itseään. Niin kuin tämä onnellinen kesäkuva.*

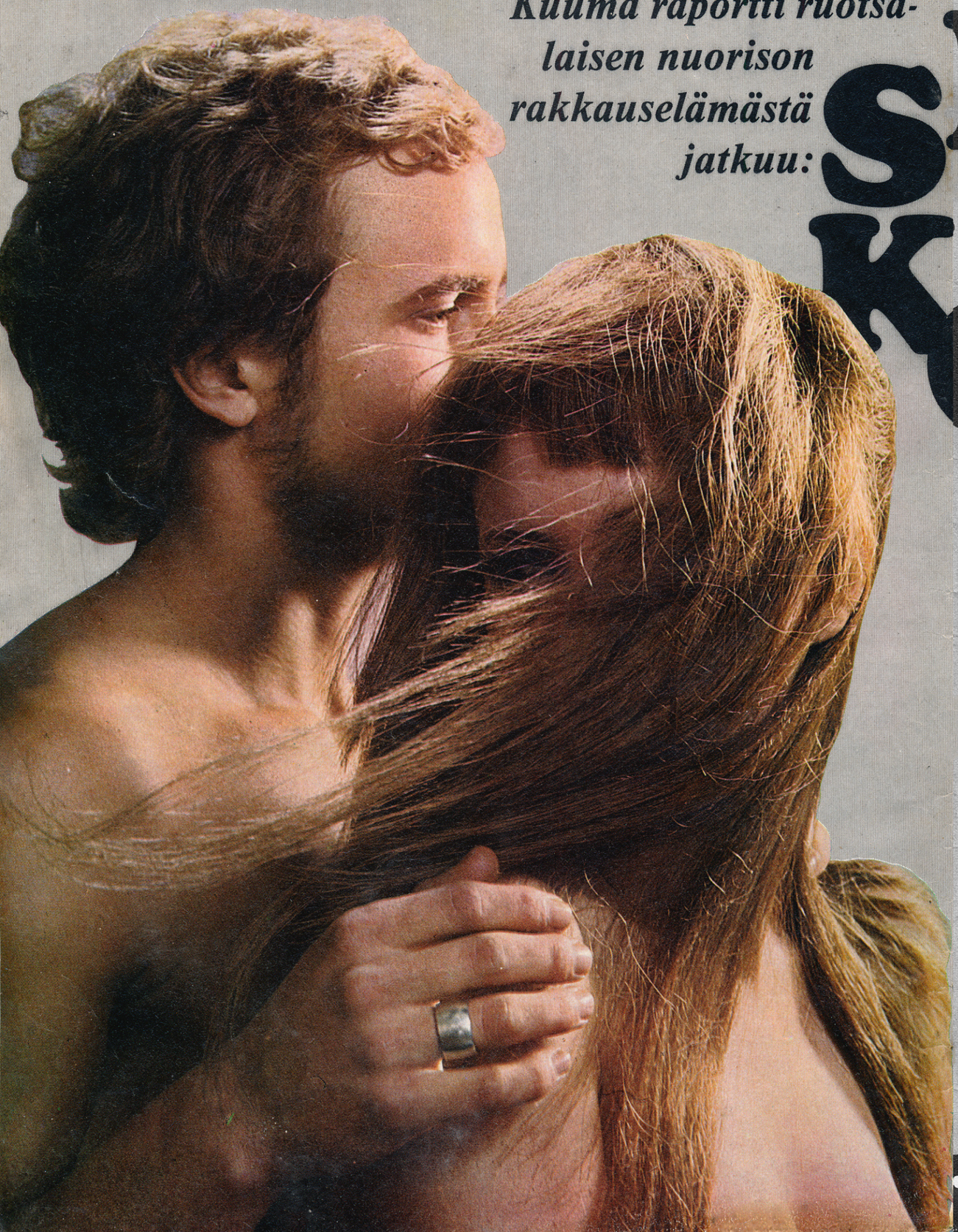

Kuuma raportti ruotsalaisen nuorison rakkauselämästä jatkuu:

SEKSI JA KOULU

- *Edellisessä numerossa aloitimme reportaasisarjan "Seksi ja koulu", jossa tutkitaan teini-ikäisten asenteita uuteen moraaliin.*
- *Ensimmäisessä osassa tytöt kertovat kokemuksistaan.*
- *Nyt on poikien vuoro puhua.*
- *Pojat painottavat sitä, että on hyvä, kun poikienkin sallitaan nykyisin olevan romanttisia.*
- *Mutta pojat eivät ole yhtä ankaria kuin tytöt, kun on kysymys tilapäisestä uskottomuudesta.*

Jos tyttöni on ollut uskoton, pidän hänestä entistä enemmän

— On harvoja kysymyksiä, joissa nuoriso on niin yksimielinen kuin seksiasiassa. Luulen että saat suunnilleen samanlaisen vastauksen, keneltä sitten kysytkin — ja riippumatta niin sanotusta sosiaaliryhmästä.

Näin sanoo poika Bandhagenin lukiosta.

Edellisellä kerralla juttelimme seksistä teini-ikäisten tyttöjen kanssa. Nyt on poikien vuoro.

Ove on 16-vuotias ja suunnittelee tulevaisuutta teknisellä alalla. Pyylevä ja punakka nuorukainen, joka käyttää silmälaseja.

Anders on 17-vuotias. Vaalea, laiha ja hieman ujo. Hän haluaa antautua taloudelliselle tai yhteiskuntatieteelliselle alalle.

Christer, 18, on herkkä ja romanttinen poika, latinalaiselta tavalla hyvännäköinen. Hän haluaa ammatin, jossa joutuu ihmisten kanssa tekemisiin, jonka voi yhdistää musiikkiin vapaa-aikana.

Per, 19, on kaikista neljästä välittömin ja puheliain. Hänellä on myös eniten kokemuksia. Per tähtää sosiaaliseen tai hallinnolliseen ammattiin.

Voiko ihminen elää yhdessä saman ihmisen kanssa 40—50 vuotta?

Suosikki: Kuinka koette uuden moraalin? Onko teissä vielä jäljellä uskollisuudenvaatimuksia?

Per: En näe mitään pahaa pienissä poikkeamisissa vasemmalle. Mutta se riippuu tietysti siitä onko se suhde, jossa elää vakaa vai ei. Itse en tule happamaksi, jos morsian on minulle uskoton jonkun kerran, eikä hänkään tule surulliseksi liioin minun syrjähypyistäni. Jollain tavalla hänen viehätyksensä silmissäni lisääntyy, kun huomaan, että toiset innostuvat häneen. Luulen että pienet poikkeamiset kannustavat suurempiin ponnistuksiin sekä seksuaalisesti että tunnepitoisesti osapuolten kesken.

Anders: On vaikeata vastata tuohon kysymykseen kun ei ole niin kokenut. Itse kannatan kyllä uskollisuutta.

Christer: Minäkin olen epävarma. En osaa oikein ratkaista, onko mahdollista elää saman ihmisen kanssa 40—50 vuotta. Ehkä avioliitto on biologinen mahdottomuus.

Ove: Pelkään että syrjitty osapuoli voi saada omantunnontuskia ja tuntee itsensä riittämättömäksi. On helppo loukkaantua kun on kysymys seksistä.

Per: Minulla ei ole mitään moraalisia estoja pitää monia. Mutta on hiukan vaikeata tuon jaksamisen kanssa pitkän päälle.

Anders: Puhtaasti moraaliselta kannalta minullakaan ei ole mitään epäilyksiä. Mutta henkilökohtaisesti minusta on vaikeata pitää kahdesta samanaikaisesti. Toinen voittaa aina jonkin ajan kuluttua.

Suosikki: Tytöt tarvitsevat tunnepohjaista kiintymystä saadakseen jotain irti seksuaalisesta yhdessäolosta. Selviätkö te ilman sitä?

Per: Ei se ole välttämätöntä — mutta tunnepohja on epäilemättä avuksi seksille. Kannatan makaamista »ystävyyden tähden» jos sytyttää ja molemmat hyväksyvät tilapäisen suhteen. Yhdyntä voi innostaa tai jättää välinpitämättömäksi. Siinä voi pettyä tai tuntea entistä enemmän. Minulla ei ole mitään ryhmäseksiä vastaan. Luulen että se voi antaa paljon kokemuksia.

Christer: Minusta se tuntuisi aika väärältä. Seksi oli kauniimpaa ennen. Nyt se on niin mekaanista. Minulla on tarve pitää toisesta.

Per: Niin mutta vilpitön suhde yhden illan perusteella voi olla yhtä lailla oikea. Aika ei ole se joka ratkaisee mitä tuntee.

Anders: Mitä kannattaa hypätä sänkyyn ensimmäisen vastaantulevan kanssa? Rakkaus on kai muuta kuin pelkkä yhdyntä?

Ove: Miksi kaverin täytyy välttämättä olla pukki? Se on kurjaa rooliajattelua, jota viljellään filmissä ja roskakirjallisuudessa.

Minä en ole maannut kenenkään kanssa — enkä häpeä sitä

Suosikki: Kuinka vanhoja olitte kun saitte ensimmäiset kokemuksenne?

Anders: Minulla ei ole mitään kokemuksia todellisesta yhdynnästä. Mutta muita seksuaalisia kokemuksia minulla on tietysti. Yhteys toiseen on se mikä on tärkeää yhteiselämässä, ei orgasminmetsästys.

Ove: Minäkään en ole maannut kenenkään kanssa, enkä häpeä sitä. Yhdynnästä on tullut statusasia, ja se on lehtien vika. Sekä kundit että pimut luulevat, että ovat epänormaaleja elleivät tee sitä. Siksi he menevät sänkyyn, niin pian kuin saavat mahdollisuuden siihen.

Per: Minun on vaikea selvittää kuinka monta minulla on ollut. Niitä on joitakin joka tapauksessa. Olin 16 ensimmäisellä kerralla. 17 ikäisenä aloin olla vähän säännöllisemmin. Tilaisuuksia on ollut monia, mutta joskus en ole saanut sitä yhteyttä vastapuoleen, jota haluan. Sitäpaitsi en tee eroa seksuaalisen yhdessäolon ja yhdynnän välillä. Mitä eroa on 69:llä ja oikealla yhdynnällä? (69 — mies ja nainen tyydyttävät toisiaan suillaan. Toim. huom.)

Christer: Minäkin olin 16 ensimmäisellä kerralla. Sen jälkeen olen ollut vielä yhden toisen tytön kanssa.

Per: Pimuilla on helpompaa löytää kundi, jonka kanssa voi maata, kuin meillä löytää pimu.

KÄÄNNÄ

Nykyään on paremmin — on tyttöjä, jotka ottavat ensimmäisen askeleen

Suosikki: Kauanko olitte tuntenut ensimmäisen, jonka kanssa olitte?

Per: Yli vuoden.

Christer: Se oli luokkakaveri, joten olin tuntenut hänet kauan.

Ove, Anders ja Christer: On vaikeaa, jos ei ole ketään. Sitä tarvitsee vakituisen, jonka kanssa voi olla yhdessä. Meillä kundeilla on vaikeampaa kuin tytöillä tarpeinemme. Heidän tarpeensa heräävät kun joku herättää. Me voimme herätä aamulla ja olla jo valmiita. Tytöt eivät tykkää tilapäisistä — siinä tapauksessa heidän mielestään on yhtä hyvä tehdä se itse. Me kundit käytämme mieluimmin tilapäistä kuin vedämme käteen. Tytöt jäävät aivan liian helposti tyytymättömiksi sängyssä. He ovat niin pelokkaita tekemään aloitteen parantaakseen sitä.

Suosikki: Kauanko jatkoitte suhdetta ensimmäisen kanssa?

Per: Se oli vain kerran, mutta jatkoimme tapaamista jälkeenkin päin. Ystävyys ei loppunut.

Christer: Minullakin jäi yhteen kertaan ensimmäisen kanssa. Me emme kyllä oikein sopineet toisillemme. Sitä toista tyttöä en ole edes nähnyt jälkeenpäin. Enkä sitä ennenkään, ei sen puoleen.

Suosikki: Onko teidän mielestänne vaihtelu yhteiselämässä tärkeätä, erilaiset asennot ja sillä tavalla?

Anders: Tottakai. Tietysti pitää olla vaihtelua.

Per: On kivaa katsoa. Silmät ovat herkät seksuaalisille signaaleille. Vaihtelu ei kai ole aivan välttämätöntä. Mutta se rikastuttaa.

Ove: Riippuu siitä kuinka ujo on.

Christer: Hellyys tulee paremmin esille jos voi puhua.

Ove: Ulkoiset edellytykset teini-ikäisen seksuaalielämälle ovat inhottavat — niin kuin että pitää hoitaa hommat kun mutsi on ulkona ostoksilla.

Per: Sehän voi myös joskus olla jännittävää.

Suosikki: Oletteko tyytyväisiä seksuaalisiin kokemuksiinne? Luuletteko että muilla on paremmin?

Per: Useimmiten olen ollut tyytyväinen yhden yön jälkeen. Tytöt myös.

Christer: Minusta se on tuntunut oikealta. En välitä siitä miten muilla on.

Suosikki: Kuinka osoitetaan hellyyttä?

Kaikki: Hellyys on tärkeää. Pienet huolehtivat eleet merkitsevät paljon. Pieni kukka merkitsee naurettavan paljon. Välittömyys on hellyyden orkidea. Anders haluaa olla mielellään välitön, mutta siinä on vaikeutensa. Perin mielestä pitää ottaa riski ja olla välitön siitä huolimatta, että monet kauhistuvat ja tulevat epävarmoiksi joutuessaan välittömyyden kohteiksi. Ainahan voi pyytää anteeksi jälkeenpäin.

Suosikki: Onko seksi ihmisen tärkein onnenlähde?

Per: Se on hyvin henkilökohtaista.

Anders: Jos hellyys ja yhteydentunne luetaan kuuluviksi seksuaaliseen yhdessäoloon niin se on luultavasti suurin.

Suosikki: Vieläkö te kundit teette aloitteen tuttavuuteen?

Ove: Joo, morsiamet odottavat, että käydään kiinni.

Anders: Njaa, kyllä kai se on mennyt vähän parempaan. On tyttöjä, jotka ottavat ensimmäisen askeleen.

Per: Monet tytöt käyttävät uutta taktiikkaa. He ovat sidotumpia ennakkoluuloihin ja normeihin, kuinka naisen tulee olla. Mutta ne järjestävät niin, että »oikea» tulee heidät valitsemaan.

Suosikki: Mitä on rakkaus?

Anders: Vaikeaa määritellä. Rakkaus on — rakkautta.

Christer: Sitä että todella väittää ja ajattelee toista.

Ove: Sitä että pitää toisesta ilman taka-ajatuksia.

Per: Kahdenkeskistä ja ehdotonta antamista ja ottamista. Sen lisäksi eräänlaista pariegoismia. Suvaitsevaisuus on tärkeintä, avomielisyys hieman vähemmän tärkeää. Joskus voi olla parempi olla hiljaa.

Suosikki: Luuletteko että yhdyntä paranee jos on rakastunut?

Ove ja Anders: Kyllä. Ei kai sitä ole koskaan ihan kylmä tunteiltaan kun makaa toisen kanssa.

Per: Jos kertoo toiselle, mikä on ihanaa, niin että toinen tietää, niin tulos on hyvä, oli sitä sitten rakastunut tai ei. Ainakin sillä hetkellä. Seksi on muun muassa kommunikaatioväline.

10 vuoden aikana olen koulussa saanut 40 minuuttia seksuaalioopetusta

Suosikki: Ovatko seksuaaliset kokemukset tärkeitä ennen avioliittoa?

Anders: Tottakai. Kokemukset ovat hyväksi kaikilla aloilla.

Suosikki: Onko Ruotsissa vielä paljon kaksinaismoraalia?

Per: Joo, vaikka vähemmän kuin muissa maissa. Seksuaalisten vähemmistöjen on tultava tasa-arvoisiksi meidän

Hänen ensimmäinen yhdyntänsä: "Huimasi koko ajan"

■ — *Kiipesimme junasta Rönningissä. Oli lämmin ja kaunis kevätilta.*

Meitä oli minä ja Britt ja Björne ja Stig ja Britin kaveri Agneta, joka oli 21-vuotias, kaksi vuotta vanhempi kuin Britt. Barbro, kolmas tyttö, oli lähtenyt aikaisemmalla junalla pannakseen mökin järjestykseen. Se oli hänen vanhempiensa mökki.

Minulla oli kasa levyjä yhdellä käsivarrella ja makuupussi kourassa. Toiset raahasivat keskiolutpusseja ja muuta erilaista kamaa. Matkaa oli melkein viisi kilometriä käveltävänä.

Kävelin ja kurkin Brittiä ja mietin, pitikö hän minusta yhtä paljon kuin minä hänestä. Hän oli niin hyvännäköinen että sydämeni miltei heitti volttia joka kerta, kun hän katsoi takaisin. Hän näytti niin viattomalta lyhyissä palmikoissaan. En tiennyt varmasti, mutta en uskonut, että hän olisi neitsyt.

■ *Kuljin toisissa piireissä silloin, ja Britt istui isäni firman keskuksessa. Isä ei tiennyt, että me tapasimme toisiamme. Britt jakoi asunnon Tegnerkadulla Agnetan kanssa, joka oli kyltymätön miesten suhteen, ainakin sen mukaan, mitä Britt kertoi. Kerrankin Agneta piti nuoren nyrkkeilijän valveilla vuorokauden, ennen kuin hänen piti mennä otteluun. Mies väsyi niin, ettei jaksanut pysyä jaloillaan kehässäkään.*

Olin ollut kotona Britin kanssa muutaman kerran. Mutta en tiennyt oikein, mitä minä merkitsin hänelle. Olimme tunteneet toisemme noin kuukauden ajan. Se ei ollut ollut muuta kuin että makasimme ja painauduimme toisiamme vasten ja hyväilimme toisiamme vaatteet päällä. Vaikka jollain tavalla tuntui, niin kuin Britt olisi halunnut enemmän. Mutta hän ei näyttänyt sitä niin selvästi, että olisin uskaltanut ottaa riskin — ehkä se olikin vain minun toiveajatteluani. Samalla tuntui epätodelliselta, että joskus saisin maata hänen kanssaan.

En ollut koskaan maannut tytön kanssa, mutta näin usein öisin unta siitä. Oli hankalaa, kun ei ollut ketään, ja ihanaa ja inhottavaa samanaikaisesti kun laukesin unessani. Aamuisin olin hyvin kiihtynyt kun heräsin.

■ *Toivoin paljon tästä illasta.*

Alku ei näyttänyt hyvältä. Siitä tuli samanlaiset hipat kuin aina ennenkin. Mielestäni Britt suhtautui niin kylmästi, ja aloin epäillä ettei siitä tulisi mitään. Yritin välttää näyttämästä, että tulin mustasukkaiseksi, kun hän tanssi muiden kanssa.

Barbro ja Stig olivat leiriytyneet sohvalle takan eteen. Agneta ja Björne häipyivät yläkertaan, kun levyt loppuivat. Britt katsoi heidän peräänsä. Sitten hän katsoi minua ja sanoi: »Eikö sinuakin väsytä?»

Säpsähdin niin, että pelkäsin sen näkyvän. Sitten sanoin: »Joo, hurjan väsynyt. Mennään tonne ylös, vai?»

■ *Britt ja Agneta olivat laskeneet kamansa makuuhuoneeseen. Huoneessa oli pimeää, mutta kuulin, että Agneta ei ollut yksin sängyssään.*

— Tekeekö se mitään, että emme ole yksin, kuiskasi Britt.

Jokin hänen äänessään sai minut tuntemaan itseni rohkeaksi. Seisoimme sängyn edessä ja Britt keinui minua vasten. Hän hyväili minua selästä ja minä pistin käteni hänen puseronsa alle ja yritin avata rintaliivien hakaset. Huohotin niin, etten ollut kyetä puhumaan, mutta onnistuin kuitenkin sopertamaan: »Britt, olen aivan hulluna sinuun.» »On parasta, että autan sinua», hän kuiskasi. »Tuosta et selviydy muuten.»

■ *Toisella kädellä hän avasi rintaliivinsä ja minä riisuin häneltä hänen puseronsa. Hänen toinen kätensä löysi housujeni vetoketjun.*

— Oi, kuinka ihana sinä olet, hän sanoi ja hyväili minua.

Minun oli miltei vaikeaa pysyä tasapainossa kun riisuuduin. Koko ruumiissani jyskytti ja soi. Vedimme sängyn hiukan erilleen, jotta emme törmäisi Agnetaan ja Björneen.

— En ole koskaan tehnyt sitä ennen, minä kuiskasin. Olen rakastunut sinuun Britt!

— Minäkin pidän sinusta. Paljon. Mutta muista olla varovainen, en käytä pillereitä.

Koko ruumiini värisi, kun Britt hyväili kaluani. Omat käteni olivat vihreillä laitumilla. Koskaan aikaisemmin neeeivät olleet saaneet retkeillä sellaisessa maastossa.

■ *Kun siirryin hänen päälleen, hän avautui samalla kun hän piti minua kiinni ja ohjasi minua. Näin ihanaa en koskaan olisi uskonut sen olevan. Hän oli niin kuuma ja liukas ja märkä ja pehmeä samalla kertaa. Minulla ei ollut mitään käsitystä siitä kuinka kauan me jatkoimme — koko ajan vain huimasi. Vaikutti siltä, että se myös Brittin mielestä olisi ollut ihanaa, saatoin vain hämärästi erottaa hänet pimeässä. Näin että hänen silmänsä olivat kiinni ja että hän puri alahuultaan. Hän huohotti ja liikkui nopeammin ja nopeammin.*

— Tule minun vatsalleni hän kuiskasi.

Hetken päästä tein sen, ja se oli niin ihanaa, niin ihanaa. Sitten makasimme hiljaa ja pidimme toisistamme kiinni.

— Kuule, kuiskasi Britt. Luulen että puijasit minua. Oliko tämä todella ensimmäinen kerta sinulle?

— Joo, on se totta, minä sanoin. Olen niin iloinen, että se oli sinun kanssasi.

---

tavallisten kanssa. Tässä on seksuaaliopetuksella suuri tehtävä täytettävänään. Oikeuslaitos on myös jäänyt jälkeen. Väkisinmakaamislakia pitäisi niin ikään tarkistaa. Sen määritelmät ovat todella epämääräisiä.

Suosikki: Seksuaaliopetus, toimiiko se?

Ove: Ei. Kymmenen kouluvuoden aikana olen saanut 40 minuuttia seksuaaliopetusta. Pyysimme saada nähdä »Rakkauden kieltä», Mutta hyi ja ei, se ei käynyt. »Sehän on selvää pornoa», sanoi opettaja.

Per: Kummallista. Minä olen saanut hyvää opetusta jo kansakoulun toiselta saakka. Opettaja kertoi miksi me emme saaneet juosta tyttöjen vessaan.

Suosikki: Mitä ehkäisyvälineitä suositte?

Per: On selvää, että e-pillerit ovat mukavia. Tytöillä itselläänkin on enemmän iloa siitä, kun he tuntevat itsensä varmoiksi, luulen. Mutta pillereiden kanssa on vähän kurjaa, kun niitä ei ole tutkittu loppuun saakka vielä. Syöpävaaraahan ei ole vielä selvitetty. Mutta sittenkin: pelko ja ahdistustilat aiheuttavat pienen helvetin tytöille, varsinkin niille, jotka opiskelevat. Minä kyllä käyttäisin pillereitä jos olisin tyttö. Itse käytän aina kondomia, ennen kuin olen oppinut tuntemaan vastapuolen. Monet eivät tee sitä, koska he häpeävät näyttää, että mahdollisesti epäilevät partnerillaan olevan sukupuolitaudin. Paljon voitettaisiin sillä, että molemmat uskaltaisivat mennä peseytymään myös ennen yhdyntää. Ujous ja kiihtyminen kai aiheuttavat sen, että sitä ei tehdä.

Christer: Minäkin käytän kondomia.

Suosikki: Teillä ei ole mitään aborttia vastaan?

Per: Ei, tottakai sen tulee olla vapaa. Mutta tytöllä on oltava mahdollisuus kunnon keskusteluun psykologin ja sosiaalihoitajan kanssa, ennen kuin hän päättää. Sitten minusta käsittelyn pitäisi olla yhtenäinen koko maassa — ei kuten nyt, että on helpompaa saada abortti esimerkiksi ylioppilaskaupungissa.

Suosikki: Teidän vanhempanne, puhuvatko he avoimesti kanssanne seksistä?

Ove: No joo. Ne pelkää aina, että tekee jonkun raskaaksi, että tarttuu väärään pimuun ja on pakko lopettaa koulu elatuksen vuoksi. Ne tahtoo, että pitää oppia tuntemaan pimu, ennen kuin on sen kanssa lähemmin.

Anders: Nalkutus johtaa vain kapinointiin.

Tapaamme enimmäkseen ihmisiä omasta ryhmästämme

Suosikki: Luuletteko että perhe tulee säilymään nykyisessä muodossaan?

Kaikki: Kyllä, niin uskomme. Mutta yhteiskunnan on annettava erilaisille perhemuodoille samat mahdollisuudet. Ketään ei saa syrjiä.

Suosikki: Porno, mitäs te siitä pidätte?

Christer: Se on kyllä hyväksyttävä. Mutta on hyvä että sitä ei enää saa riippua näyteikkunoissa, niin että ne jotka eivät halua nähdä sitä, pääsevät siitä.

Per: Kaunokirjallinen porno — kuten Anderbergin — on okei. Mutta roska joka julkaistaan vain voitontavoittelumielessä saadaan mielellään pysäyttää.

Suosikki: Tanssi yhdessä alkoholin kanssa, onko se sitten hyvä?

Ove: Ei siinä mitään vikaa ole jos se ei mene liiallisuuksiin. Eihä sitä või tanssia, jos on liian kännissä.

Suosikki: Lopetettaisiinko tulevan partnerinne tuntomerkeillä?

Per: Ulkonäkö merkitsee vähemmän. Ennenkaikkea tulee olla kehityskelpoinen sen kanssa, jonka kanssa elää, niin ettei mikään seiso paikallaan. Muuten suhde voi pysähtyä ja sitten hajota.

Christer: Toi kuulostaa hyvältä. Enimmäkseenhän sitä tapaa ihmisiä samasta ryhmästä mihin itse kuuluu. Se on ehkä sinänsä väärin. Mutta pitäähän sitä olla samalla aaltopituudella. On kiva että nykyään pojatkin saavat olla romanttisia.

MINUSTA EI KOSKAAN TULE KANSAKUNNAN PELLEÄ

● sivulta 65:

valmiina. Mutta mä ajattelin kuitenkin käydä välillä armeijan eikä levy-yhtiön mielestä ollut mitään järkeä tehdä levyä, jos kundi kuitenkin hautautuu melkein vuodeksi armeijan harmaisiin. Laulajan ura katkesi sillä kertaa siihen. Eikä sitä sitten heti siviiliin päästyä oikein päässyt alkuun.

● SUOSIKKI: Viime keväänä kuitenkin lopultakin ilmestyi ensimmäinen levysi *Itkeä ei saa* ja *Päivä uuteen vaihtuu,* jota on lähes poikkeuksetta pidetty kovin onnistuneena ensi levynä. Miten pääsit siihen asti?

● SALOMON: Mun isä huomasi lehdestä ilmoituksen, jossa Fonovox etsi laulajia. Asia oli mun puolesta selvä ja pian se oli Henry Haapalaisen, Fonovoxin johtajankin, mielestä selvä. Mä olin siihen aikaan vielä päivätöissä. Mä harjoittelin ne piisit parissa päivässä ja pari ruokatuntia meni niiden levyttämiseen — mä en nimittäin saanut töistä vapaata levyttämistä varten. Ja kyllä se oli sitten juhlaa, kun sai ensimmäisen levynsä käteen. Taidettiin mennä ihan Henryn kanssa läheiseen baariin kahville.

● SUOSIKKI: Nyt sinut on valittu Suosikin Supertähdeksi, mikä tarkoittaa sitä, että sinut on todettu kaikista uusista poplaulajista kaikkein lupaavimmaksi. Miltä tuo valinta tuntui?

● SALOMON: Se on aikamoinen haaste. Ei kertakaikkiaan olisi varaa olla huono. Yleensäkin on julkisuus mielestäni haaste. Jos on päässyt poplaulajana pinnalle, niin kyllä silloin pitää pystyä myös antamaan jotain niille ihmisile, jotka siellä pinnalla pitävät. Poplaulajan suurin vastuu on olla mahdollisimman hyvä esiintyjä?

● SUOSIKKI: Eikö ole mitään vastuuta ihmisenä?

● SALOMON: Pop-laulaja Salomon on ihan sama ihminen kuin yksityishenkilö Timo Silvennoinen. En mä voi puhua erikseen pop-laulajana olemisesta ja erikseen Timo Silvennoisena olemisesta. Tämä on kaikki sama asia: mun elämääni.

● SUOSIKKI: Miksi sitten käytät nimeä Salomon?

● SALOMON: Minusta se on hyvä nimi. Tähän mennessä sen nimen keksijäksi on sanottu milloin levy-yhtiö, milloin managerit. Mutta tosiasiassa mä olen sen ihan itse keksinyt. Mä en ole vaan kehdannut sanoa sitä kenellekään.

● SUOSIKKI: Olet useissa yhteyksissä korostanut esiintymisen tärkeyttä.

● SALOMON: Onko siinä jotain ihmeellistä? Eikö tämä ala ole juuri kiinni siitä, mitä pystyy esittämään esiintymislavalla ja levyillä?

● SUOSIKKI: Mihin olet unohtanut mainostemput?

● SALOMON: Niitä mä en tajua. Jos joku haluaa niitä tehdä, niin tehköön mun puolestani. Itse mä en niihin luota. Tehdyt mainostemput on minun mielestäni täysin naurettavia, jopa kannattamattomia. Jos on ihmisenä ja esiintyjänä tarpeeksi vahva tyyppi ja osaa hoitaa asiansa kunnolla, ei tarvitse mitään pelletekoja, jotka eivät vaadi tippaakaan taitoa, vain hivenen röyhkeyttä. Kun ajattelee noita maailman todellisia pop-idoleja, niin kyllä ne on kaikki ollu tyyppeinä niin vakuuttavia, että ne on päässy pinnalle sillä. Ja jos ne sitten omaksi huvikseen puuhailee kaikenlaista ja lehdet on kiinnostuneita, niin ei sillä ole enää mitään tekemistä keinotekoisen mainostempun kanssa.

● SUOSIKKI: Sinua pidetään hyvänä lavaesiintyjänä. Mihin esiintymisesi perustuu?

● SALOMON: Sitä on mahdotonta sanoa. En mä tiedä. Ennen lavalle menoa mä jännitän aika tavalla. Mä niin kuin pelkään yleisöä. Mutta sitten mä ajattelen, että samanlaisia ihmisiähän nekin on. Ei se ole iso massa, jonka eteen mun pitää mennä, vaan siellä on lukuisia yksittäisiä ihmisiä. Mä en tiedä, miten muut laulajat sen kokee, mutta mä ainakin olen esiintymislavalla täysin vilpitön. Mä laulan ja liikun ihan niin kuin mä tunnen.

● SUOSIKKI: Yleensä pop-laulajista kerrotaan, että he ovat laulaneet lapsesta lähtien erilaisissa tilaisuuksissa. Entä sinä? Et ole ainakaan vielä ehtinyt kertoa koulun juhlista, äitienpäivistä . . .

● SALOMON: Kyllä mä lauloin vähän tosissani jo pienenä. Mä jopa voitin Helsingissä Robertino-kilpailut. Siihen aikaanhan yritettiin innokkaasti löytää Robertinolle suomalaista vastinetta. Sitten mun piti mennä koko maan käsittävään loppukilpailuun. Äiti laitto siistin puvun päälle ja rusetin kaulaan. Mutta viime hetkellä mä aloin jännittää enkä uskaltanut mennä kilpailuun ollenkaan. Mä istuskelin muutaman tunnin yhdessä baarissa. Ja kun mä menin kotiin, mä vaan totesin, että mä epäonnistuin niissä kilpailuissa. Sakari Hotista muuten valittiin silloin se Suomen Robertino.

● SUOSIKKI: Mitä pidät tähänastisen urasi suurimpana menestyksenä?

● SALOMON: Minulle on suuri menestys jo se. kun kuka tahansa ihminen tulee ja sanoo, että sä olet hyvä laulaja. Ja minut saa onnelliseksi ihminen, joka vilpittömästi toivoo mun menestyvän. Se oli tietysti kiva, että mun ensimmäisestä levytyspiisistäni *Päivä uuteen vaihtuu* pidettiin maailmalla. Keimolassahan piti olla heinäkuussa suuret laulufestivaalit ja sinne tulossa olevile artisteille oli lähetetty alkuperäisiä suomalaisia levyjä, joista he olisivat saaneet valita suomalaisen edustusiskelmänsä. Mä olen kuullut, että ainakin kuusi olisi halunnut esittää ton mun levytyskappaleen.

● SUOSIKKI: Olet nyt aivan urasi alussa. Toivot tietysti paljon. Mutta mitä pelkäät?

● SALOMON: Mä pelkään sitä, että joutuisi joidenkin vääristeltyjen ja pahojen puheiden kohteeksi. Se jos mikä on mahdollista tällä alalla. Ja yleensäkin pitää olla varovainen. Tällä alalla toimii kaikenmaailman huijareita. Jos vähänkin on liian hyväsydäminen eikä pidä puoliaan, menee rahat helposti muiden taskuihin. Mulla ainakin on varsin katkeria kokemuksia managereista. Varmasti on asiallisiakin tyyppejä, mutta kyllä on sitten niitä pikkuhuijareitakin.

● SUOSIKKI: Jotain muuta, mitä pelkäät? Sellaista, mikä ei välttämättä liity laulamiseen.

● SALOMON: Mä pelkään liikenteessä. Ihan totta. Mä pelkään auto-onnettomuuksia. Joskus oikein puistattaa, kun ajattelee sitä. Vaikka mä itse pyrin ajamaan mahdollisimman hyvin, ei sitä koskaan tiedä . . .

● SUOSIKKI: Omistat muuten näyttävän näköisen sinisen urheilu-auton, MGB merkiltään. Minkä vuoksi hankit sen? Onko sillä mitään tekemistä imagen kanssa?

● SALOMON: Tietysti moni mielellään ajattelee, että se on komeilua varten. Mutta kyllä se on mulla ihan harrastuksen vuoksi. Ja tietysti myös sen vuoksi, että mä tarvitsen autoa. Mä olen hirvittävän kiinnostunut autoista. Mä aina innostun johonkin autoon ja melkein heti mä kyllästyn. Viimeksi mä nyt satuin innostumaan tähän MGB:hen enkä ole vielä kyllästynyt.

● SUOSIKKI: Auto on selvästi menestyvän ja menevän miehen merkki. Mikä on savukkeen ja juomien laatu?

● SALOMON: En tupakoi ollenkaan enkä ole koskaan tupakoinutkaan. En myöskään

US-ARMY
Olkalaukkuja rajoitettu määrä tilaa NYT!

Tilaan postiennakolla US-army laukun hintaan 11 mk + postik.
___ kpl ☐ pain. ☐ ilm.

Tilaaja

Osoite

Tilausosoite: BOX 33016 H:KI 33

käytä alkoholia siitä yksinkertaisesta syystä, etten pidä siitä. Monet juovat viinaa väkisin, koska nauttivat humalatilasta. Minä en pidä edes siitä. Joskus kyllä juon pullon tai pari olutta.

● SUOSIKKI: Entä koti ja perhesuhteet? Ja tyttöystävä?

● SALOMON Asun vanhempieni ja kahden sisareni kanssa Pajamäessä. Olen paljasjalkainen helsinkiläinen. Ja tyttöystävää mulla ei ole, vaikka joissakin lehdissä mulle on yritetty sellaista kaupitellakin.

● SUOSIKKI: Kerro jotain luonteestasi!

● SALOMON: Mä olen ainakin vähän liian arka, niin kuin tässä on jo moneen kertaan tullut esille. Ja monta kertaa mä olen vähän liian hyväsydäminenkin. Kai mä olen sellainen kiltti tavallinen ihminen. En mä ainakaan halua kenellekään mitään pahaa. Kaikenlaista vääryyttä pienistä ilkeistä sanoista suuriin sotiin mä inhoan sydämeni pohjasta.

● SUOSIKKI: Mitä sinä odotat elämältäsi?

● SALOMON: Sitä vaan, että voisi elellä onnellisena ja tasapainoisena.

● SUOSIKKI: Luuletko, että se onnistuu pop-laulajana? Tarvitsevathan monet artistit tunnetusti psykiatria.

● SALOMON: Mä toivon ainakin, että onnistuu. Ja koska mä en koe tätä laulamista mitenkään epänormaalina ammattina, niin miksei onnistuisi. Ei mun tarvitse mitenkään pingottaa ja yrittää olla jotain muuta mitä mä olen.

● SUOSIKKI: Eikö koskaan tule hetkiä, jolloin sinä haluaisit olla jotain muuta kuin olet?

● SALOMON: Joskus mä ajattelen, että mitähän jos hankkisi mökin jostain kaukaa maaseudun rauhasta, jostain sellaisesta paikasta, jossa ei olisi edes auton mentävää tietä lähimaillakaan. Siellä voisi olla kehittävää asustella.

● SUOSIKKI: Alat lukeutua huippulaulajiemme joukkoon. Sano rehellisesti, haluatko joskus olla aivan huippu!

● SALOMON: Ei kai kukaan laulaja haluaisi kieltäytyä siitä kunniasta. Mutta minusta on toisaalta väärin, että yleensä tehdään tuollaisia listoja. Ihmisiä voi viihdyttää niin monella tavalla.

ILMO

Se on SOR-BITS joka henkeä raikastaa

MR. JA MRS...

...NYT JA AINA...

...KUN TEKEE MIELI...

...OIKEIN HYVÄÄ...

...EIKÄ OLE AIKAA...

...PESTÄ HAMPAITA...

...OTETAAN SOR-BITS...

...SOKERITON PURKKA...

...JIPPIIH...SIS...

SOR-BITS

4 erilaista makua.

4 eri raikkautta. Makee pala. Ilman sokeria. Tilanteissa, joissa on oltava ehdoton. SOR-BITS purukumi, 4 eri vaihtoehtoa: appelsiini, mentholi-lakritsi, salmiakki-lakritsi tai piparminttu.

...YKSI ENNEN SUUTELOA

Tarjoamme Teille ilmaista luettavaa loppuvuodeksi

Hämmästyttävä tarjous. Eikä mikään tyhjätemppu, vaan kouriintuntuva lehtietu Teille. Uutena tilaajanamme saatte loppuvuoden numerot ilmaiseksi heti syyskuusta (Tekniikan Maailma lokakuusta) alkaen. Edellytyksenä on, että tilauskuponki on meillä 15.8. mennessä. Myöhemminkin voitte hoitaa tilauksenne, mutta mitä pikemmin toimitte sitä useamman lehden saatte ilmaiseksi.

Mitä mieltä hän on Suosikista?

TERHI KANERVA
Opiskelija

Jaa Suosikki — kyllä sitä on tullut luettua. Yllättävän paljon siinä on musiikkitietoutta, josta on apua esimerkiksi levyhankinnoissa. Eikä ole turhan totinen, niin kuin tämä maailma muuten on.

suosikki

Suurin ja siksi suosituin nuortenlehti Suomessa. On todellinen aikakone. Tietää mikä on päivän viimeisin sana musiikin, muodin, filmin ja fiilingin vanhalle tilaajalle 20 mk.

TUTUNKAUPPAA VIELÄ VANHALLA HINNALLA

Teille, arvoisa vuoden -71 tilaaja, haluamme tarjota lehtenne vielä vanhalla hinnalla ensi vuodeksikin, kunhan vain uusitte tilauksenne *30. syyskuuta mennessä*. Sen jälkeen tilaushinnat nousevat. Toimikaa sitä ennen, toimikaa nyt!

KANNATTAA TILATA HETI! Voitatte jopa 30 % hinnasta.

Tilaushetki saattaa tuntua liian varhaiselta, mutta siitä on Teille todellista hyötyä ilmaisten lehtien muodossa. Voitatte jopa yli 30 % takaisin tilaushinnasta. Kannattaa toimia heti.

TILAUSMAKSUT PERIMME VASTA VAIKKAPA TAMMIKUUSSA 1972!

HYMYLEHTI
Ylivoimaisesti maan suurin aikakauslehti. Värikäs kuin elämä itse ja avomielinen kuin päiväkirja. Aina ennakkoluulottoman askeleen edellä muita.

TEKNIIKAN MAAILMA
Tekninen tietolehti. On auktoriteetti jopa maansa rajojen ulkopuolella. TM:ssa ovat ammattimiehet asialla joka alalta.

JAANA
Suomen suurin naistenlehti. Ilmestyy kerran kuussa, mutta tuntuu silti ehtivän joka paikkaan ensimmäisenä. Monipuolista luettavaa aina useammaksi kuin yhdeksi illaksi.

VAUHDIN MAAILMA
Koko moottoriurheilun uutisjulkaisu vauhti-ihmisille. Kaikki autojen, pyörien ja veneiden kilpailutoiminnasta. Lähdöstä maaliin ja varikoltakin.

NYRKKIPOSTI
Kovan sarjan aikakauslehti aikuisille. Sen suosio kasvoi vuodessa lähes 60 %. Ja kasvu senkuin jatkuu. Sähköiset sivut ovat Nyrkkipostin salaisuus.

VIP
Ainoa mannermainen miestenlehti Suomessa. On kova, kevyt ja kaunis. Antaa miehelle mikä miehen on, sillä mies tarvitsee rentoutuakseen hyvän lehden kerran kuussa.

JALLU
Isojen poikien värikäs kuvalehti, joka puhuu paljasta asiaa ujostelematta. Varmistanut häpeämättömästi asemansa sarjansa suurimpana Suomessa.

Valitkaa lehtenne ja pistäkää kuponki postiin — postimerkkiä ette tarvitse.

TILATKAA USEAMPIA LEHTIÄ, NIIN SAATTE

YHTEISTILAUSALENNUSTA

2 lehteä — alennus 3 mk
3 lehteä — alennus 6 mk
4 lehteä — alennus 10 mk
5 lehteä — alennus 15 mk
6 lehteä — alennus 20 mk
7 lehteä — alennus 25 mk
8 lehteä — alennus 30 mk

ERIKOISMAKSUEHTO

Kahden tai useamman lehden tilaajalle tarjoamme osamaksuehdon: TILAUSMAKSU KAHDESSA ERÄSSÄ. Esimerkiksi Hymyn ja Jaanan tilausmaksu 43 mk peritään siten, että ensimmäinen erä 22 mk marraskuussa ja 21 mk tammikuussa.

Postimaksun maksaa Lehtimiehet Oy

LEHTIMIEHET OY
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

TAMPERE 10. LUPA 563

Tilaan rastilla merkitsemäni lehdet vuodeksi 1972.

	uusi tilaaja	vanha tilaaja
Hymylehti	21:— ☐	20:— ☐
Jaana	25:— ☐	23:— ☐
Jallu	23:— ☐	22:— ☐
Nyrkkiposti	22:— ☐	21:— ☐
Suosikki	21:— ☐	20:— ☐
Tekniikan Maailma 20 n:oa vuodessa	33:— ☐	31:— ☐
Vauhdin Maailma	19:— ☐	18:— ☐
VIP	25:— ☐	23:— ☐

Tilaukseni maksan laskun saatuani marraskuussa ☐
tammikuussa ☐
Tilasin useampia lehtiä ja maksan osamaksulla tilaukseni; puolet marraskuussa ja puolet tammikuussa ☐
Yhteistilausalennuksen vähennämme automaattisesti tilausmaksuja periessämme.

nimi

lähiosoite

postitoimipaikka

KL	MYYJÄTUNNUS
20	0000S

Kustantajan merkintöjä varten

POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK
POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK

BEREC-pitkää ja onnellista elämää

Etkö päässyt svengiin mukaan?
Tule. Pane transistoriisi
Berec paristot.
Ja anna soida.
Berec on raju lataus
transistorillesi.
Täyttä elämää.
Saat kaiken irti rautaisim-
mistakin piiseistä.
Ja voimaa riittää tunti
tunnin perään.
Berec merkitsee svengiä
svengareille.
Elämää!

BEREC LUO ELOA JA ILOA

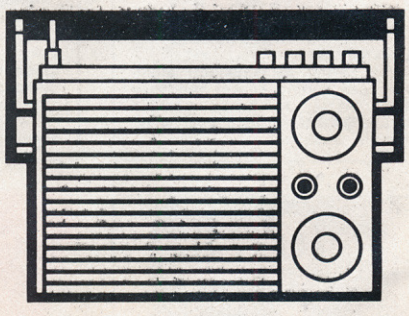

Maahantuoja: OY EMS AB

HOTLINE

TOP 50

HEINÄKUU 1971

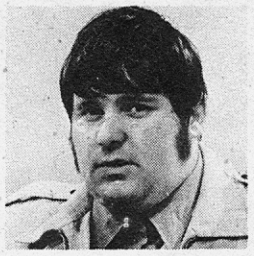

1 Rakkaustarina/ FREDI (Philips)

2 Mustan kissan tango JAANA JA TIINA (MCA)

3 Yellow River/ CHRISTIE (CBS)

4 Love Story/ ANDY WILLIAMS (CBS)

5. She's A Lady/TOM JONES (Decca)
6. Rose Garden/LYNN ANDERSON (CBS)
7. Lievestuoreen Liisa/IRWIN GOODMAN (Philips)
8. Tositarkoituksin/IRWIN GOODMAN (Philips)
9. Pornojenkka/ROLF BERGSTRÖM & PYHIMYKSET (Parlophone)
10. Hän on lady/DANNY (Scandia)
11. Brown Sugar/ROLLING STONES (The Rolling Stones)
12. Tie uuteen päivään/MARKKU ARO (CBS)
13. Un Banc, Un Arbre, Une Rue/ SEVERINE (Philips)
14. My Sweet Lord/GEORGE HARRISON (Apple)
15. Tuulensuojaan/DANNY (Scandia)
16. Kissankultaa/MATTI JA TEPPO (Polydor)
17. Chirpy Chirpy, Cheep Cheep/ MIDDLE OF THE ROAD (RCA)
18. Kotiharjun päällä/M.A. Numminen Love Records)
19. St. Pauli ja Reeperbahn/IRWIN GOODMAN (Philips)
20. Puppet Man/TOM JONES (Decca)
21. Mozart: Symphony No. 40/VALDO DE LOS RIOS (A & M)
22. San Bernadino/CHRISTIE (CBS)
23. Walking/C.C.S. (Columbia)
24. In The Summertime/MUNGO JERRY (Pye)
25. Peppi Pitkätossu/MARI LAURILA (Scandia)
26. Rakkaustarina/TAPANI KANSA (Sonet)
27. Another Day/PAUL McCARTNEY (Apple)
28. Kirjoita postikorttiin/MUSKA (Scandia)
29. Kostaja/FREDERIK (CBS)
30. Freedom/JIMI HENDRIX (Polydor)
31. San Bernadino/ARTO SOTAVALTA (Sonet)
32. Oye Como Va/SANTANA (CBS)
33. Isäni mun/TAPANI KANSA (Sonet)
34. Hey Tonight/CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL (Liberty)
35. Matkarakastaja/JUHA »WATT» VAINIO (Decca)
36. Jack In The Box/CLODAGH RODGERS (RCA)
37. Sympatiaa/FREDI (Philips)
38. Mitt sommarlov/ANITA HEGERLAND (Karusell)
39. Tyhjät päivät/MARKKU SUOMINEN (Polydor)
40. Heitä huolet huomiseen/ROBIN (Philips)
41. Lady Rose/MUNGO JERRY (Dawn)
42. Penkki, puu ja puistotie/CAROLA (Decca)
43. Never Marry A Railroad Man/ SHOCKING BLUE (Metronome)
44. Sun kanssas kohtaan huomisen/ FREDI (Philips)
45. Ihana aamu/PERTTI JÄRVI (Decca)
46. Vain kotka lentää aurinkoon/ MARKUS (Fontana)
47. Minä tulen kotiin/MARKUS (Fontana)
48. Hei täti, tänne vaan/MARI LAURILA YSTÄVINEEN (Scandia)
49. Amazing Grace/JUDY COLLINS (Elektra)
50. Friends/ELTON JOHN (DJM)

Vanhan ajan puhdashenkinen romantiikka on palannut oikein toden teolla nyt myös suomalaisille listoille. Fredi vetää rakkaustarinoijien joukkoa, Andy Williams on komeasti neljäntenä ja Tapani Kansakin tulla mönkii perässä omine tulkintoineen. On ainakin valinnan varaa . . . Vielä muutama kuukausi sitten nälkää nähnyt skottijoukkue Middle Of The Road nousee pikavauhtia, joten ei pidä ihmetellä, vaikka »Chirpy Chirpy Cheep Cheep» kuultaisiin pian suomenkielelläkin laulettuna. M.A. Numminen osoittaa meille, että ihmeiden aika ei ole vielä ohi. Kukapa olisi uskonut, että hän pystyy päihittämään levylaulajana mm. sellaiset sankarit kuin T. Kansa ja P. McCARTNEY!

LP:T

1. Sticky Fingers/ROLLING STONES (The Rolling Stones)
2. Stenka Rasin/VIKTOR KLIMENKO (Columbia)
3. She's Lady/TOM JONES (Decca)
4. Pendulum/CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL (Liberty)
5. The Cry Of Love/JIMI HENDRIX (Polydor)
6. Abraxas/SANTANA (CBS)
7. Toivekonsertti 42./ERI ESITT. (Rytmi)
8. Aqualung/JETHRO TULL (Sonet)
9. Isomies ja keijukainen/M.A. NUMMINEN (Love Records)
10. St. Pauli ja Reeperbahn/IRWIN GOODMAN (Rytmi)
11. Suomi-Pop/KARELIA (Finnlevy)
12. D/DANNY (Scandia)
13. Salisbury/URIAH HEEP (Vertigo)
14. Yellow River/CHRISTIE (CBS)
15. Isojen poikien lauluja/ESI ESITT. (Shokki)
16. Toivekonsertti 41./ERI ESITT. (Rytmi)
17. Led Zeppelin III/LED ZEPPELIN (Atlantic)
18. Cosmo's Factory/CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL (Liberty)
19. 4 + 20/VESA-MATTI LOIRI (Finnlevy)
20. Bridge Over Troubled Water/ SIMON & GARFUNKEL (CBS)

Ilmeisesti meissä on ennustajan vikaa. Povasimmehan kuukausi sitten, että tällä kerralla tullaan LP-listallamme näkemään sellaiset uutuudet kuin »Isojen poikien lauluja» ja Vesa-Matti Loirin »4 + 20». Rollarit eivät antaneet Klimenkon Vikin häiriä kovinkaan kauan kukkona tunkiolla, vaan rymistelivät itse kärkeen. Mutta mitä tekee listan musta heppa Tom Jones? Näissä listatouhuissa alkaa olla jo peytonplacemaista jännitystä. Vaihto on vilkkaampaa kuin miesmuistiin ja kotimainen tuotanto sen kun vain lisää osuuttaan. Turun popkisat saattavat kuitenkin vaikuttaa seuraavan tilastomme ulkoasuun huomattavasti.

USA (LP)

1. Tapestry/CAROLE KING
2. Carpenters/CARPENTERS
3. Jesus Christ Superstar/ERI ESITT.
4. Ram/PAUL & LINDA McCARTNEY
5. Sticky Fingers/ROLLING STONES
6. Mud Slide Slim/JAMES TAYLOR
7. Live At Fillmore West/ARETHA FRANKLIN
8. 4 Way Street/CROSBY, STILLS NASH & YOUNG
9. Aqualung/JETHRO TULL
10. Survival/GRAND FUNK

Kyllä jo vähitellen on alettava uskoa, että Carole King, Carpenters ja James Taylor ovat varteenotettavia kykyjä. Hatunnosto myös vanhalle kunnon Arethalle, joka pystyy kiilautumaan kärkijoukkoon, vaikka varsinainen soulkausi on jo auttamattomasti takana päin. Muuten Amerikan LP-lista on merkillisen vakaa. Ilmeisesti uusia kykyjä kaivataan sielläkin.

ENGLANTI (LP)

1. Ram/PAUL McCARTNEY
2. Bridge Over Troubled Water/ SIMON & GARFUNKEL
3. Tarkus/EMERSON, LAKE & PALMER
4. Motown Chartbusters 5./ERI ESITT.
5. Free Live/FREE
6. Sticky Fingers/ROLLING STONES
7. Symphonies For 70's/WALDO DE LOS RIOS
8. Mud Slide Slim/JAMES TAYLOR
9. Home Lovin' Man/ANDY WILLIAMS
10. Angel Delight/FAIRPORT CONVENTION

Miksihän amerikkalaiset mainitsevat »Ram»-LP:n yhteydessä myös rouva McCartneyn nimen, mutta englantilaiset tyytyvät vain Pauliin? Ykköseksi tuo kiekko on joka tapauksessa noussut, mikä seikka varmasti hieman harmittaa muita Beatleja. Uusia tulokkaita brittilistalla ovat Free ja Faifport Convention. Ei ole mitenkään tolkutonta odottaa, että nämä kaksi levyä tulevat menestymään myös täällä Suomessa. Onhan Fairport Convention kaiken lisäksi yksi Turun popfestivaalien valteista.

suosikki

päätoimittaja: JYRKI HÄMÄLÄINEN, vaihde 647 301
toimitussihteeri: PIA BURSELL
taiteilija: RAIMO MIETTINEN, 648 044

kiinteitä avustajia kotimaassa: SOMA HALLAKORPI, ERKKI PÄLLI, ERKKI MATTILA, EERO NOKELA, STINA NÄSSLING, MARJA-LEENA SALMI, SEPPO VESTERINEN.

kiinteitä avustajia ulkomailla: ANDY GRAY (ENGLANTI). AARON STERNFIELD (YHDYSVALLAT). JAN STORM (YHDYSVALLAT). ÅKE GRANHOLM (RUOTSI). ULLA ENNULAT (LÄNSI-SAKSA). DINO USTINOV (NEUVOSTOLIITTO)

SUOSIKKI ilmestyy KERRAN KUUKAUDESSA ELI 12 NUMEROA VUODESSA. toimituksen osoite: SALOMONKATU 17 B. HELSINKI 10; AVOINNA KLO 9—12 ja 13—16. postiosoite: LOKERO 10 116. HELSINKI 10. postiosoite kilpatehtäville: SUOSIKIN TOIMITUS. HELSINKI 200.

ilmoitukset: VIHERNIEMENKATU 1 A 28, HELSINKI 53. ilmoituspäällikkö: MATTI VIRTA. vaihde: 647 301.

konttori ja kassa: PUUTARHAKATU 16, TAMPERE, 931/33333

levikkiasiat: levikkijohtaja ANTTI HONKASUO, levikkipäällikkö SEPPO SALOVAARA, tilaukset HELENA HARJU puh. 931/33 333. OSOITTEENMUUTOKSET KOLME VIIKKOA ENNEN LEHDEN ILMESTYMISTÄ PUUTARHAKATU 16, TAMPERE.

julkaisija: LEHTIMIEHET OY, TAMPERE. julkaisujohto MAURI LINTERA, 90/646441, talousjohtaja MATTI LAHTINEN, toimitusjohtaja URPO LAHTINEN.

painopaikka: UUSI KIVIPAINO OY. TAMPERE / EPILÄ.

Tekniikan TM MAAILMA

TM numero 13 on lehtipisteissä elokuun puolessavälissä. Se on lehti, johon on syytä tutustua.

TASKUTALLI

Jännä juttu: aiheena radio-ohjatut autojen pienoismallit. Ja nekin pyyhkäisevät satasen aikoja. Rallireitti vain puutarhaan ja siitä se alkaa.

HONDA ISKEE JÄLLEEN

Tarjoilemme enemmänkin moottoripyöräasiaa:

HONDA CB 50
HONDA CB 250
HONDA CB 350 SENIOR
HONDA CB 500

MITEN VANHA ONKAAN UUSI AUTONNE?

AUTON KÄYTTÖVIRHEET

Ajovirheet rikkovat autosi.

PARIISIN ILMAILUNÄYTTELY

AUTOVEROTUS – KOSKAAN ET MUUTTUA SAA

UUSI SAAB-MALLISTO

NATIONAL TR 4 25 S POP-UP
YHDISTETTY MATKARADIO/TELEVISIO
Kova laite TM:n pikakokeessa.

RENAULTIN UUDET MALLIT

Ja jutut eivät suinkaan lopu tähän. Lisää on. Teknistä ja tärkeätä. Ehdotamme tutustumista numeroomme 13.

Tekniikan TM MAAILMA

– auktoriteetti alallaan

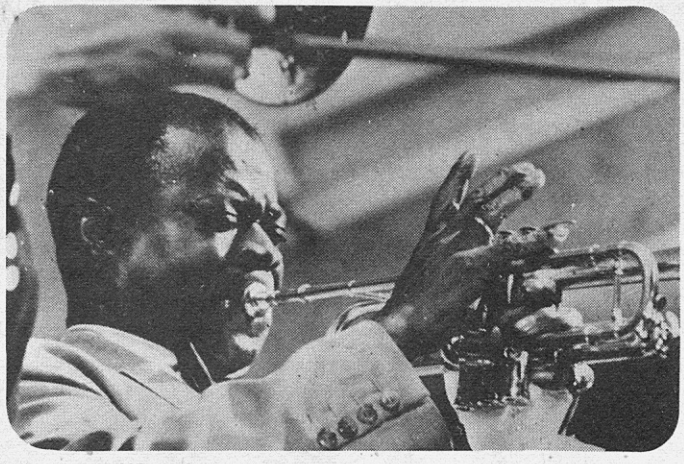

SATCHMO ON POISSA

Louis Armstrong on siirtynyt ajasta ikuisuuteen. Jazzin historian värikkäin persoonallisuus on omien sanojensa mukaan puhaltanut kultaisella trumpetilla tervetuliaistoivotuksen Pietarille taivaan portilla. Suuri ihminen ja suuri muusikko on poissa.

Louis Armstrong tuli kuuluisaksi New Orleansin kujilla. Hän oli »Storyville»-aikakauden keulahahmo — ajan jolloin soitettiin ja jammattiin kaikista rajuimmin hautajaisissa. Kuitenkaan hänen omissa hautajaisissaan ei lesken toivomuksesta noudatettu tätä tapaa.

Armstrongin merkitys jazzin historiassa muusikkona ja trumpetistina on kiistämätön. Hänen persoonallisuutensa ja maailmankuulu käheä tulkintatapansa lauluissa ihastuttivat miljoonia levynostajia ja vuosien varrella hänellä on ollut lukuisia hittejä Suomessa, kuten mm. »Mack the Knife» ja »High Society Calypso». Vuonna 1964 hän oli listoilla laulullaan »Hello Dolly» ja vuonna 1968 »What A Wonderful World». Satchmo esiintyi myös filmeissä mm. Danny Kayn ja Frank Sinatran kanssa.

MISS MIKRO ESIIN SYYSKUUSSA

Miss Mikro on valittu. Yksi voitti niin kuin yleensä aina käy. Erilaisten kesäisten esteiden vuoksi emme kuitenkaan vielä tässä numerossa paljasta kaunista ja onnellista voittajaa. Hän ei tiedä vielä edes itse menestyksestään. Mutta syyskuussa näkyy ja kuuluu. Silloin kerromme sanoin ja kuvin Miss Mikrosta, joka tulee tittelin lisäksi saamaan mm. kauniin kultakellon sekä runsaasti erilaisia kuvauksia. Yrittäkää kestää jännitystä vielä nelisen viikkoa. Kiitos kuitenkin jo nyt kaikille mielenkiinnosta ja osanotosta. Jos nyt ei onnistanut, tavataan joskus muulloin menestyksekkäimmissä merkeissä. Suosikki ei koskaan kyllästy yllättämään!

Itämeren viikon iskelmäkilpailut järjestettiin tänä vuonna jo kymmenennen kerran Rostockissa Itä-Saksassa. Kilpailuun osallistui kuten ennenkin kaikki Itämeren maat; Itä-Saksa, Ruotsi, Suomi, Norja, Tanska, Neuvostoliitto ja Puola. Kisojen historiassa on maininnat Suomelle tulleista kolmannesta ja toisesta palkinnosta, mutta ei vielä ensimmäisestä koskaan. Nyt on sekin.

Kilpailut käytiin kahtena päivänä. Torstaina 15. päivänä kunkin maan kaksi edustajaa — Suomesta Jukan lisäksi Laila Kinnunen — lauloi kilpailusävelmänsä yleisölle, noin parituhantiselle urheiluhallin ylellisesti ja näyttävästi pukeutuneelle kulttuuriihmiselle. Esitykset nauhoitettiin tv:tä varten ja lauantaina niitä seurasi kotonaan Intervision välityksellä noin sata miljoonaa ja koko Länsi-Saksa lisäksi. Lehdet vetivät isoja otsikoita Jukasta ja tämän ainutlaatuisesta esiintymisestä.

Jukka Kuoppamäki aus Finnland voitti murskaavasti yleisöäänestyksen 517 pisteellä. Toiseksi tullut Neuvostoliiton Ojar Grimberg sai »vain» 457 pistettä. Pieni mies oli tehnyt tehtävänsä, vaikka Jukka lauloikin sen suomeksi.

Perjantaina kilpailijat lauloivat samat sävelmät tuomaristolle. Arvokkaat kulttuuri- ja musiikkielämän johtomiehet sanoivat sanansa ja jälleen veti Jukka pisimmän korren. Nyt todella selvästi — Jukalle 227 pistettä, toiseksi tulleelle puolalaiselle 72. Tämä arvokas ja kultturelli henkilö meiltä Suomesta oli uudelleen viihdekuvioihin palannut Jorma Weneskoski. Hän ei tietenkään saanut äänestää Suomen kappaleita.

Hopealautasia tuli kaksi, molemmista voitoista. Tuli vielä upea Karolinka-patsas, jonka puolalaisten Opole-festivaalien edustajat lahjoittivat Jukalle parhaasta tulkinnasta. Tuli vielä kilpailujen ikuinen kiertopalkinto, jalokivin ja hopealaatoin somistettu lähinnä kukkakimppua muistuttava hökötys, johon Jukankin nimi kaiverretaan. Ja ensi vuonna tätä »kiertotähteä» on mentävä jälleen puolustamaan.

Kun selvisi, että Jukkamme oli komeasti voittanut kilpailut piti nopeasti kyhätä Pienelle miehelle saksankieliset sanat. Pantiin pari asiantuntijaa asialle ja pian Jukka laulaa killitti nopean opiskelun tuloksena kappaletta Kleiner Mann. Mukana tuodusta finaalinauhasta päätellen olivat tunnelmat tosi myrskyisät yleisön osoittaessa suosiotaan Pienelle miehelle ja Jukalle.

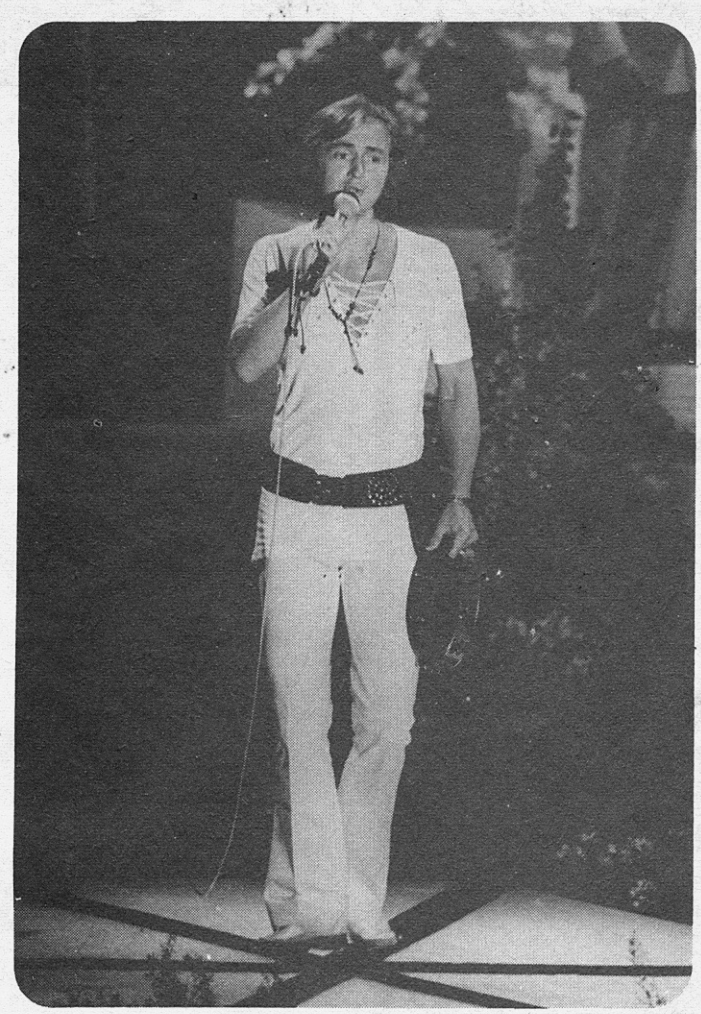

Jukka Kuoppamäki Rostock-voitostaan:

VOITIN OTTAMALLA KAKSI RISKIÄ

Nimittäin omaperäisellä meillä ei mitenkään erityisellä kappaleella ja meillä varsin tavallisella vapaa-ajanasulla. Jukka lauloi säveltämänsä kappaleen Pieni mies rennosti muiden ähkiessä frakeissaan ja pukujen välkkyessä joulukuusen lailla kilpaa. Jukkamme näytti siis pitkät kaikelle tekokoreudelle ja perinteille. Seurauksena oli sikäläisittäin mahtavin suosio kilpailuissa, jossa jopa tukan ja helman pituuteen kiinnitetään huomiota.

Jukka kertoi, että hän joutui esittämään sävelmänsä kahteen kertaan uusintana, sillä yleisö vaati ja vaati eikä pukuhuoneen ovella vartiossa ollut tyyppi päästänyt häntä kuivaamaan edes hikeä. Oli mentävä aina uudelleen ja tömistykset ja rytmikkäät taputukset vain jatkuivat. Ja kansa yhtyi Kleiner Mann -kertosäkeeseen.

Tämä oli juhlaa, se on selvä. Jukan mielestä se oli tietysti hänen uransa komein voitto ja merkki pian alkavasta Eurooppa-rynnistyksestä. Nyt on taottava kun rauta on kuumana! Rostockissa sovittiinkin jo viidestä erikielisestä levytyksestä ja ainakin Itä-Saksan vuoden 1962 Rostock-edustaja laulaa Pienen miehen levylle.

Itämeren-viikko huipentui kilpailujen jälkeisenä sunnuntaina järjestettyyn suureen päättäjäisilotulitukseen, jossa Jukankin piti esiintyä edellisvuosien voittajien ja Puna-armeijan kuoron ohella. Samana päivänä sovittiin vierailusta Leipzigin messuilla syksyllä ja alustavasti suunniteltiin konsertointikiertuetta Puolaan. Kyseessä olisi kaksiviikkoinen turnee ja Jukkaa säestäisi kilpailujen Flip Fleischerin big band.

Kuoppiksen itsensä mielestä tämä voitto oli vuosien kypsymisen tulosta, ei niinkään ansaittu tunnustus alituisesta yrittämisestä. Suurimpana valttinaan hän pitää esiintymisasuaan ja poikkeavaa edustuskappalettaan. Ilman valkoista miltei farmarimaista esiintymisvaatetta ja leveää nahkavyö-lompakko-yhdistelmää olisi pistesaalis ollut laihempi.

On eri asia laulaa idässä kuin lännessä. Se on huomattu ennenkin, mutta onko koskaan tiedetty miten tarkkoja esiintyjien suhteen esim. Rostockissa ollaan. Tänäkin vuonna jouduttiin kolme miesesiintyjää lähettämään uudelleen kampaajan puheille, sillä heidän hiuksensa eivät olleet järjestäjien mieleen. Säännöissä on mm. mainintа siitä, että molempien korvien täytyy näkyä. Eroa siis on maalla ja maalla.

Jukka Kuoppamäen edustusmatkat maailmalla eivät loppune Rostockin voittoon. Seuraavaksi on vuorossa Sopot, Puola, elokuun loppupuolella. Ja sitten näitä esiintymisiä messuilla ja mahdollisesti jopa se kaavailtu konserttikiertua Puolaan. Pieni mies osoittautui nimittäin voiton jälkeisinä päivinä radio-ohjelmien suosituimmaksi kappaleeksi, vaikkei levyä edes ole julkaistu Saksoissa. Radio nauhoitti Kleiner Mannin kilpailuista ja sitä siellä nyt soitetaan. Vallankumouksellisen erilaista biisiä, jota meillä ei erityisemmin edes huomattu.

JAANA

Jaanasta tuli Suomen suurin naistenlehti. Elokuun Jaana näyttää, että asema on ansaittu.

PIRJO LAITILA:
"OLEN PISTETTÄ VAILLE MISS UNIVERSUM!"

Pop-missimme soitti ja lauloi, mutta piste uupui. Miss Universum -titteliä tavoitellessaan. Mitä kerrotaan kauneuskilpailusta?

MIES ANTAA TOIVOA SEIJA SIMOLALLE

Tuskin kukaan on ollut niin paljon ihmisten hampaissa kuin Seija. Häneltä ei kukaan ole kysynyt mitään, ei edes syystä masentuneisuuteensa. Nyt hän kertoo uudesta elämänasenteestaan.

MIKSI JANE FONDA MUUTTI ELÄMÄNSÄ?

Miksi hän hylkäsi kaiken loiston ympäriltään ja lähti puolustamaan intiaaneja ja muita sorrettuja?

ONKO MANNEKIINILLA OLTAVA KUNTOA?

Sen kertoo kahdeksalle mannekiinille järjestetty kuntotesti.

JAANA

Hae Jaana lehtipisteestä. Hinta 2:40.

KUUKAUDEN KUUMAT SÄHKEET

MUSKA alias MARIA BABITSIN aikoo palata elokuun lopussa kouluun. Koko kesän vaivannut kurkku ei liene ainoa syy hieman hellittää orastanutta uraa, vaan epäilemme, että VELI-KIRKALLA on osuutensa asiaan. Muska sanoo paluun tapahtuvan omasta tahdosta.

PÄIVI PAUNUsta ei ole kuulunut pitkään aikaan mitään. Kaikessa hiljaisuudessa tyttö kuitenkin vaihtoi levy-yhtiötä EMI:stä Finnlevyyn ja kuulemma vielä sulassa sovussa.

LEA LAVEN matkusti Maltalle osallistuakseen kansainvälisiin iskelmälaulukisoihin. Festivaalien jälkeen Lea kiertää Italiaa italialaisen yhtyeen kanssa viikon parin verran. Lea osallistuu Syksyn sävel -kilpailuun kuten tällä hetkellä kaikki muutkin uhkaavat. Sydämenasiat ovat kunnossa, kerrotaan.

MADE IN FINLAND -yhtyeen rumpali ja johtajatyyppi Lyly »Paavi» Rajala koppasi Dannyn tanssitytön MARITA STRÖMBERGin ja romanssi vain kovenee.

SATU MARKUKSELA levyttää vihdoin viimein. Sadun ensimmäinen levy tulee olemaan euroviisusävelmä Pomme Pomme seuranaan jotain ruotsalaista.

Maailmalla kohutaan jälleen trioksi jääneestä BEATLES-yhtyeestä, joka aikoo matkustaa Amerikkaan levyttämään. PAUL McCARTNEY puuttuu, kuten oletettuakin, joukosta. Paulin soololevy RAM eli Pässi menestyy hienosti kaikkialla, joten m.o.t. — yleisö ratkaisee levyn menekin eikä yksimielisen haukkuva arvostelu.

KISU, sukunimeltään JERNSTRÖM, sai sitkeän ja kiusallisen kesäseuralaisen, joka vaivannee vielä syksylläkin: heinänuhan. Muuten on kesä mennyt »hienosti».

Nuorekas vanhempi poppari OSSI AHLAPURO innostui levyjensä suosion myötä perustamaan oman yhtyeen. Se tottelee nimeä SYMPATIA. LP-levyn menestyminen antoi myös puhtia uusille levytyssuunnitelmille, joten perästä kuulunee.

RISTIINAN nimismies ei taida arvostaa DANNYn Suden hetkeä, koska pamautti sille peräti 35 prosentin huviveron. Seurauksena oli suurin kirjaimin käytyjä puheluja D-TUOTANNON ja kyseisen virkamiehen kanssa, mutta tilanne ei muuttunut ja showkeikka oli pakko peruuttaa, sillä edes tanssilupaa ei lopulta myönnetty. Nimismiehen kanta oli: show on revyyn ja kabareen kaima ja vero näin ollen suurempi. D-tuotanto oli anonut tilaisuutta ohjelmalliseksi eli täysin verottomaksi. Tässä syy, ristiinalaiset, miksi ette nähneet Suden hetkeä perjantaina 23. heinäkuuta.

PETER, tietänette tapauksen, on levyttänyt listahitin CANDIDA suomeksi ja ennakkohuhut väittävät teosta onnistuneeksi, mutta listoiltahan sen sitten näkee onko perää tiedoissa.

CCR:stä teillensä lähtenyt TOM FOGERTY on levyttänyt viimeinkin. Kappaleet ovat GOODBYE MEDIA MAN Part I & Part II. Trioksi jäänyt CCR on myös tekaissut uuden levyn; SWEET HITCH HIKER / DOOR TO DOOR.

HAUSJÄRVEN huvipaikka oli täynnä järjestysmiehiä ja poliiseja DANNYn keikkaillessa kyseisellä paikalla heinäkuussa. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut, sillä maestro hoiti homman etukäteen kuljeksimalla joukkojen keskellä ja kättelemällä kovimpia kundeja. Samana iltana tehtiin Kolmilammin lavan yleisöennätys, lähes 1000 katsojaa.

JOHNNY ei päässyt upseerikouluun, sillä myöhästymisiä on ollut aivan liian paljon. Keikat ovat myöhästyttäneet kaveria eikä muutenkaan taida olla hurraamista armeijan ja uran yhteensopimisessa.

TAPANI KANSAN levy LOVE STORY ei menestynytkään odotetulla tavalla. Levytystilaisuudessa Tapsan kerrotaan olleen täysin varma levyn suosiosta, mutta aina ei käy niin kuin haaveillaan. Potin vei nyt FREDI, jonka versio johtaa myyntiä. Tapsa voinee lohduttautua elokuun 5. päivänä saamallaan kultalevyllä, joka myönnettiin hänelle ensimmäisestä LP-levystä.

APOSTOLIT-yhtye on hajonnut. Kaikki sen jäsenet ovat loikkineet omille teilleen juuri kun kaikki näytti kääntyvän parhain päin ja PASTORI POHJALAINEN sai yhtyeelle runsaasti keikkoja.

SALOMON on osoittautunut kesän kovimmaksi autohulluksi. Ei ole kauan siitä kun kaveri osti sinisen MGB:n. Suunnitelmissa on nyt valkoinen amerikanrauta . . .

KIRKAN tanssitytöt kävivät sinnikästä kamppailua siitä kuka vie maestron sydämen kesäksi. Kisan lienee voittanut toinen lahtelaistytöistä toisten jäädessä odottamaan mahdollisia uusia valloituksia.

KUUKAUDEN KUUMAT SÄHKEET

suosikki AUGUST

SUN	MON	TUES	WED	THUR	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

THINGS TO REMEMBER

TAPANI KANSA

Loistavin levytarjous mitä koskaan on tehty Suomessa!

3 Nyt LP-levyä 9,90 mk:n yhteishintaan

S 70

M 2

M 3

M 4

M 5

M 6

M 8

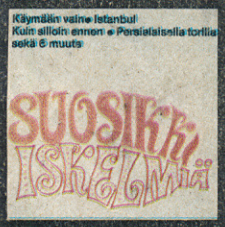

M 9

M 10

M 11

Tarjoamme Teille 3 LP-levyä 9,90 mk:n yhteishintaan (+ lähetyskulut 2 mk). Teistä tulee heti Fazerin Musiikkikerhon jäsen. Samalla sitoudutte vain ostamaan seuraavan 12 kuukauden aikana 4 normaalihintaista levyä.

Jäsenyys kannattaa

Fazerin Musiikkikerhon levyvalikoima on laaja ja monipuolinen sisältäen kaikki musiikin lajit klassisista teoksista uusimpiin iskelmiin.

Maksatte vasta saatuanne levyt, jotka toimitetaan Teille viipymättä.

Joka kuukausi esittelemme Teille laajan valikoiman tunnetuimpien taiteilijoiden huippuesityksiä, menestyslevyjä, jotka voitte tilata normaalihintaan 24 mk (+ postikulut 2 mk). Jäsenetuna voitte ostaa jokaista tilaamaanne normaalihintaista levyä kohti yhden levyn puoleen hintaan. Eli joka toinen levy 50 %:n alennuksella.

Johtavat levymerkit. Kaikki levyt teknisesti virheettömiä. Valitsette mukavasti kotona. Edullisia erikoistarjouksia.

S 41

S 40

S 22

S 24

S 26

S 30

S 31

S 33

S 34

S 35

S 36

S 37

S 38

S 39

S 62

S 42

S 43

S 69

S 67

S 68

Lähettäkää minulle alle merkitsemäni 3 LP-levyä 9,90 mk:n yhteishintaan (+ postikulut 2 mk). Merkitkää minut samalla Fazerin Musiikkikerhon jäseneksi, jolloin sitoudun ainoastaan tilaamaan seuraavan 12 kk:n aikana 4 itse valitsemaani levyä normaalihintaan 24 mk. Jäsenetuna voin ostaa jokaista tilaamaani normaalihintaista levyä kohti yhden levyn puoleen hintaan.

Tilaan 9,90 mk yhteishintaan levyt n:o

Nimi

Osoite

Postitoimipaikka

SUOSIKKI

Allekirjoitus (pakollinen)
Alle 18-vuotiailta holhoojan allekirjoitus.

Postikonttori Helsinki 10, lupa n:o 1430.

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä.

Fazerin Musiikkikerho
Postilokero 10 358
Helsinki 300

Älkää lähettäkö rahaa nyt